

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

İNCİ, MERCAN TEZGÂHI

(55/22) "O ikisinden inci ile mercan çıkar."

NECDET ARDIÇ
TERZİ BABA

DÜŞÜNDÜRÜCÜ NÜKTELER

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (63)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER

İNCİ-MERCAN TEZGÂHI

﴿٢٢﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٣﴾

(55/22) "O ikisinden inci ile mercan çıkar."

NECDET ARDIÇ
TERZİ BABA

DÜŞÜNDÜRÜCÜ NÜKTELER

İRFAN SOFRASI
NECDET ARDIÇ
TASAVVUF SERİSİ (63)

NECDET ARDIÇ TERZİ BABA

Adres
Büro: Ertuğrul Mahallesi
Hüseyin Pehlivan Caddesi No: 29/5
Servet Apt. 59 100
Tekirdağ

Ev: 100 yıl Mahallesi Uğur Mumcu Caddesi
Ata Kent Sitesi A Blok Kat 3, D. 13.
Tekirdağ

Tel: (0282) 408 93 84
(0533) 774 39 37

www.terzibaba13.com
terzibaba13@gmail.com

Basıldığı yer yazılacak

ÖN SÖZ

Uzun zamandır yazılmasını düşündüğüm "İnci Tezgâhı" isimli kitabımız nihayet başlandığından (42) sene sonra (41) sıra numarası ile sona erdirilmiş oldu bu seferde sadece bize ait olan benzeri konulardan (İnci-Mercan Tezgâhı)nı da derleyip yazmaya karar verdim.

"İnci Tezgâhı" (28/02/1969) kûrb'ân bayramının birinci Perşembe günü yazılmaya başlanmıştı. İnci Mercan tezgâhı, nasıl bir tesadüf ise, ondan yaklaşık 42 sene sonra gene bir kûrb'ân bayramının (07/11/2011) bu sefer ikinci pazartesi günü (63) sıra numarası ile kayda geçmeye başladı. Bu kitabın da bitirilmesi için C.Hakk'tan ilim, idrak, muhabbet, gönül genişliği ve irfan zenginliği niyaz ederim.

Not= 41no, lu "İnci Tezgâh"nın önsözünden ilgisi olması dolayısı ile bir bölümünü buraya aktarıyorum, İnşallah faydalı olur.

.....Daha sonra ben de cilt kapağını hazırlayıp ön sözünü de yazıp ve tekrar bir gözden geçirdikten ve yaklaşık (42) yıl sonra, (41) İnci kitabımız olarak kitaplar kervanımızda yerini almış oluyor. İsminin ne olmasının uygun olabileceğini sorduğum "Gönül Kuşu" (**İnci Tezgâhı**) olsun dedi, ben de 'öyle olsun' diyerek ismini "İnci Tezgâhı" olarak belirledim. Daha sonra kitabın içindeki yazıları okumaya başlarken hayret ile gördüğüm şey, ilk yazı mevzuunun "inci çıkarılması" hakkında olması idi. Aslında bu isim kitaba niyetlenildiği ve başlandığında o ilk günlerde verilmiş imiş, bu ismi vermekle biz de sadece, bunu zuhura getirmişiz. Kitabın isminin, bâtın âleminden daha o zamandan bu isimle başlatıldığı ve anıldığı hayretle görülmektedir.

K. Kerîm Ramân Sûresi, (55/22) Âyetinde:

﴿٢٢﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٣﴾

(Yehrucü minhümellü'lüü velmercan)

(22) O ikisinden inci ile mercan çıkar.

Bu kitabın içerisinde, yukarı da ki, Âyet-i Kerîme'de bahsedilen inci, ve mercanların çıkarıldığı, Rûh ve nefis, iki deniz olan insân varlığının gönül âleminden zuhura çıkarılan değerleridir. Aslında insân'ın zâhir badeni de bunların tezgâhıdır. Bilindiği gibi "tezgâh" iki anlamda'dır, birisi üretim ve dokuma tezgâhı diğeri ise satış ve teşhir, tezgâhıdır ki, insân'da ikisi de mevcuttur. Cenâb-ı Hakk bütün bu gerçekleri her birerlerimize nasib etsin İnşallah.

Bu kitabı ele alıp son kontrollerini yaptığım bir gece idi mânâ âleminde şöyle bir zuhurat gördüm.

"Elimde köşeli baklava tepsisi büyüklüğünde bir tepsi vardı, içinde de çok yoğun olmayan süzme bal vardı, o balı herkese dağıtıyordum.

Fakat daha sonra baktığımda, elimdeki tepsi, eski baldan hem daha çok olmuş, hem de daha koyu ve yoğun olan balla dolmuştu."

Yani kendi kendine, ikram edilenlerin yerine, çok daha fazlası ve yoğun olanı ile dolmuştu.

Bu zuhuratın mânâsı açık olarak görüldüğü gibi (bal) ifadesi ile belirtilen marifetullah bilgileridir. Bu bilgiler ise ehil olan ve hak eden kimselere inci gerdanlıklar halinde hazırlanarak dağıtılır. Ve neticesi, (Rahmân-55/60)

﴿٦٠﴾ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾

(Hel cezâül ihsâni illel ihsânü) (55-60)

İyiliğin mükâfatı, iyilikten başka mıdır?, -elbette değildir-.

Görüldüğü gibi mealde "iyilik" olarak ifade edilen, hakikatte Âyet-i Kerîme'de belirtilen **"İhsan" zâtî hakikatlerdir**, onun da mânâ âlemindeki bâtını ifadesi baldır.

Bu kitabımızın ismini de gönül kuşu, Âyet-i Kerîme de belirtilen **(İnci-Mercan)** olsun dedi, biz de öyle olsun diyerek bu şekilde isimlendirdik. İçindeki muhtevası ise bazı kitaplarımızda bulunan küçük bölümler ve kayda geçmemiş uzun zamandır biriktirdiğim küçük notlarımız ve yeni varidatlarımız bu kitapta toplanmaya çalışılmıştır. Cenâb-ı Hakk tamamına erdiresin, İnşallah. Ve okuyacak olanların da azami istifade etmesini temenni ederim.

Sevgili okuyucum, bu kitabın yazılışında, düzenlenişinde, basılışında, bastırılışında, tüm oluşumunda emeği ve hizmeti geçenleri saygı ile yadet, geçmişlerine de hayır dua et, ALLAH (c.c.) gönlünde feyz kapıları açsın. Yarabbi; bu kitaptan meydana gelecek manevi hasılayı, evvelâ acizane, Efendimiz Muhammed Mustafa, (s.a.v.) in ve Ehl-i Beyt Hazeratı'nın rûhlarına, Pirimiz Hasan Hüsamettin Uşşaki Hz.nin Halva-i Bacı Validemizin, Nusret Babamın ve Rahmiye annemin de ruhlarına, ceddinin geçmişlerinin de ruhlarına hediye eyledim kabul eyle, haberdar eyle, ya Rabbi.

Muhterem okuyucularım; yine bu kitabı da okumaya başlarken, nefs'in hevasından, zan ve hayalden, gafletten soyunmaya çalışarak, saf bir gönül ve Besmele ile okumaya başlamanızı tavsiye edeceğim; çünkü kafamız ve gönlümüz vehim ve hayalin tesiri altında iken gerçek mânâda bu ve benzeri kitaplardan yararlanmamız mümkün olamayacaktır.

Gayret bizden muvaffakiyyet Hakk'tan'dır.

Terzi Baba Tekirdağ (07/11/2011) Pazartesi:

İnci tezgâhı kitabımız bittiği zaman "Mercan" isimli kızımız, "bir de Mercan kitabı yazarsınız" demişti, ben de inşaallah demiştim. Nihayet bu isteğin de tesiri ile "İnci-Mercan" kitabımız oluşmuştur.

Şimdi Mercan kızımızın, Elif isminde bir incisi, Eslem isminde de bir Mercan'ı vardır. Cenâb-ı Hakk'tan büyükleri ve küçükleri ile birlikte ailece ömür boyu sağlık ve selâmetler dilerim.

Ayrıca, bu kitabımızı, Mercan kızımızın dedeleri Osman ve İhsan Babamızın ve aile fertlerinin, bütün geçmişlerinin de ruhlarına hediye ediyorum, Allah (c.c.) kabul eylesin, mekânları cennet olsun.

Merak edenler için, Kur'an-ı kerîmde geçen, diğer inci ve mercan, ayetlerinin numaralarını da vereyim onlara da bakabilirler.

İnci ayetleri: (22-23) (35-33) (52-24) (55-22)
(56-23) (76-19)

Mercan ayetleri: (55-22) (55-58)

BAŞLARKEN
BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHÎM:

Yukarıda geçen ayet-i kerime hakkında küçük bir bilgi sunmaya çalışalım.

﴿۲۲﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۲﴾

(55/22) – Yahrucu minhum el-lü'lüü ve'lmercân.

(55/22) "O ikisinden inci ile mercan çıkar."

O ikisinden, ruh ve nur, o ikisinden de atom çıkar.
O ikisinden, Akl-ı küll, nefs-i kül olan âlemler çıkar.
O ikisinden, Zahir ve batın ilm-i ilâhiye çıkar.
O ikisinden, Eşlerden inci olan kızları, mercan olan oğulları çıkar.
O ikisinden, O iki gözden, Hakk ehlinde aşk ile, inci gibi yaşlar, mercan gibi ruhaniyetine yayılan marifetullah çıkar.
O ikisinden, O iki gözden gafflet ehline hüzn göz yaşları ve nefsanîyetine yayılan hayal mercanları çıkar.
Ulûhiyyet âleminden zuhura gelen, âlemlerin kaynak incisi olan, Hakikat-i Muhammedî, O'nun da zuhuru olan Muhammed (s.a.v.)in sözleri onun incileri, bizlere aktardığı kur'an da mercanlarıdır. Onlar çıkar.

İlgisi bakımından Mesnevi cilt 4 s. 141. (A.A.K.) küçük bir bölüm alalım.

Beyt, (2308) "Şükür ki senin başlangıcını bildik; enbiya senin o sırrını söylediler."

Hak Sübhânehû ve Teâlâ hazretlerine şükür olsun ki, ey "Felek ibtidâ-yı hilkatini/âlemlerin ilk varedilişini", Hakk'ın bize enbiyası vâsıtasıyla bildirmesi ile bildik ve senin "hilkatinin/halkedişinin" sırrını peygamberler bize haber verdiler. Nitekim Nebi-yi Zîşan Efendimiz buyururlar ki;

"Allah Teâlâ büyük beyaz bir inci yarattı; celâl ve heybetle nazar etti, hayadan eridi; onun yarısı su ve yarısı ateş oldu. Ondan bir duman hasil oldu. Semâvatı dumandan ve arzı onun köpüğünden halketti. İmdi onun arşı su üzerinde vâki oldu." H.Ş.

Bu gün fenni keşifler bize bu hadîs-i şerifi şerh ve izah etmektedir. "Beyaz inci" ile "rûh-ı küllî-i Muhammedî" mertebesine ve "incinin hayadan erimesi" ile "vücûd-ı vâhid"-i isneyniyyet ile takyid ederek kendi nefesine mütelâşi olduğu hinde ona nefes-i rahmânisi ile Hakk'ın vücûd-ı harici bahşetmesine ve bu nefes-i rahmânî ile ona fezada vücûd-ı harici bahşini müteâkib merkezin ateş ve muhitin teberrüt-soğuma ile su olmasına işaret buyurulmuştur. Ve seb'a semâvât tabir buyurulan seb'a-i seyyarenin bu duman halindeki sehâb-ı muziden ve arz dahi tekâsüfünden mahlûk olduğuna; ve âlem-i unsuriyatın kıvamı, (Enbiya, 21/30) yani "Biz her şeyin hayatını sudan yaptık" âyet-i kerîmesi mucibince, su ile olduğundan, arş ve mülk-i ilâhî olan manzume-i şemsiyenin su üzerinde vâki olduğuna remz olunur.

Ayrıca bu hadîs-i şerifin, gene aynı kişinin (A.A.K.) çok güzel yorumu ile fûsusu'ül hikem tercüme ve şerhi cilt 1 mukaddime, yedinci fasıl etvarı hilkat. Sayfa 46'da da, sadeleştirilerek şöyledir.

"Allah Teâlâ büyük beyaz bir inci yarattı; celâl ve heybetle nazar etti, hayadan eridi; onun yarısı su ve yarısı ateş oldu. Ondan bir duman hasil oldu. Semâvatı dumandan ve arzı onun köpüğünden halketti. İmdi onun arşı su üzerinde vâki oldu." H.Ş.

"Allah Teâlâ"dan murad, vücud-ı mutlakın "mertebe-i vahdeti"dir. "Halkın ma'nâsı zuhur ve ızhardır." Büyük bir beyaz inciden murad "hakikat-i insâniyye" mertebesi olan "akl-ı evvel"dir ki, buna "mertebe-i vahidiyyet" de derler. Akl-ı evvel "celâl ve heybet ile nazar" etmesinden murat, akl-ı evvelin, kaynağı gayriyyet olan "mertebe-i rûh"a tenezzülüdür. Ve bu tenezzülden hâsıl olan, gayriyyet perdesi ile vücûd-ı mutlakın örtünmesidir. Zira "nazarı cemâl" vech-i Hakk'ın kendi nûru ile tecellisidir ki, bundan örtünme yoktur.

....."Nazar-ı celâl" vechi Hakk'ın, gayriyyet elbisesi ile perdelenmesi olduğundan, bi't-tabi bunda örtünme vardır. "Gayriyyet"ten murâd mutlakiyyetten mukayyediyyeye tenezzül ve mutlakın mukayyedde gizlenmesidir. "Dürre-i beyzâ" beyaz inci'nin erimesi, vücûd-ı vâhidiyyetin isneyniyyet/ikilik ile kayıtlanarak, akl-ı küll'ün kendi nefsinde telâşlı olduğu zamanda, ona nefesi rahmânisi ile vücûd-ı hârici bahş etmesi ve nefes-i rahmânî ile ona fezâda vücud-ı hârici bahşını müteakib merkezin "ateş" ve muhîtin teberrüd/soğuma ile "su" olmasına işarettir. Ve "seb'a/yedi semâvât" ta'bir ettiğimiz seb'a-i seyyaremizin, bu duman halindeki sehab-ı muziden/parlak bulut ve arzın dahi onun kesifleşmesinden mahlûk olduğuna; ve "arş" mülk-i dünya ma'nâsına olup avâlim-i şehadiyye emlâk-ı ilâhiyyeden bulunduğu; ve "sehâb-ı muzî/parlak bulut" arşın temeli olduğu cihetle, arş-ı ilâhi su üzerinde vâki' olduğuna remz olunur.....

Burada dikkat çeken bir husus daha vardır. O' da kitap sıra no'sunun (63) olmasıdır bu sıra numarası bilinçli olarak verilen bir sıra numarası değildir kendiliğinden sırayla oluşan bir sıra numarasıdır. Bende sonradan fark ettim. Bilindiği gibi (63) Aleyhisselât-ı vesselâm efendimizin bu âlemi şehadetten âlemi bakaya hicret ettiği yaşıdır. Bu sürenin son (23) senesinde kendi incileri olan, hadîs-i kudsi'lerini ve hadîs-i şeriflerini ve Hakk'a ait olan Kur'an-ı Kerîmi ile bütün âlemi kaplayan mercanlarını bir bir açığa çıkarmıştır.

Bizlere düşen gönül âlemi olan deryalarımızı tesbit edip oralardan bizlerin hissesine düşen, inci ve mercanlarımızı çıkarmaya ve bunları ilmi ve irfani sermayeye dönüştürerek, muhabbet bohçalarımızı bunlarla doldurup, yükümüzün bu olması için gayret göstermeliyiz. Ahiret mahallesinde bundan başka meta/mal geçerli değildir.

Bunların hepsi, gönül tezgâhlarında işlenir, gene gönül tezgâhlarında kelâm yoluyla taliplilerine aktarılır. Ayrıca değerli kolyeler ve takılar olarak da hediye edilir.

Sen bir incisin amma şu samanlıkta toprak rengini alarak gizlenmişsin. Güzel! ne olur şu yüzündeki çamuru bir yıkayıversen de arınsan.

(82-Mektuplar sayfa 47)

İNCİ MERCAN TEZGÂHI

İlm-i İlâhî olan "İnci ve mercan" deryalarının tarlalarından toplanan bu müstesna tevhid ilmi ve yaşantıları, gönül tezgâhlarında fenâfillâh gecelerinin geç saatlerine kadar işlenir ve bakabillâh gündüzlerinde de, talipli olan gönül ehillerine ücretsiz olarak hediye edilir, kıymetini bilenlerin özel mülkleri olur. Bilmeyenlerin ise lââyık olmadıkları anlaşıldığında ellerinden alınır.

﴿٢٢﴾ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

(55/22) – Yahrucu minhumel lü'lüu velmercân.

(55/22) "O ikisinden inci ile mercan çıkar."

"O ikisinden, akıl ve gönül deryalarından inci ile mercan çıkar."

Bu husuta bizde, kelimelere sığmayan kelâmlar ile, akıl ve gönül âleminden, inci ve mercan deryalarının tarlalarından toplanan, ilim ve irfaniyyet yaşam hallerini, olabildiği kadar çıkarıp söylemeye ve ifade etmeye çalışalım.

Â'mâ olan sade'ın içinden çıkan ahadiyyet incisidir. Bütün mükevvenatın kapalı kaynağıdır.

Ahadiyyet incisinin içinden çıkan ise bütün âlemlere yayılan, vahidiyyet mercanlarıdır ki tecelli-i vahidiyettir.

Ulûhiyyet tecellileri:

İlâhî yarabbî: Seni bütün varlık mertebelerinden, Zâtının kûdsiyyetinde "Tenzîh" ederim:

Îlâhî yarabbî: Seni bütün varlık mertebelerinde,
Ulûhiyyetinin hakikatinde "Teşbîh" ederim:

Îlâhî yarabbî: Seni bütün varlık mertebelerinde, Zât-ı
mutlak ve Zât-ı mukayyed'in ile, "Tenzîh'ini ve Teşbîh'ini
birleştirip, "Tevhîd" ederim:

Îllâ HUUUUU:
(30/07/2010)

Risâlet tecellileri:

Yedi "Hâ-Mim" de "Hâ" ile seni Hakk'ın hakikatiyle
tenzîh eder, Mim-i Muhammed-î ile teşbîh ederim. Her ikisi
ile de tevhîd ederim.

"Ahad" ile tenzîh eder, "Ahmed" ile teşbîh ederim. Her
ikisi ile de tevhîd ederim.

"Mâkâne Muhammedün" ile tenzîh eder, "velâkin
rasûlullah ve hatemenebiy" ile teşbîh ederim. Her ikisi ile
de tevhîd ederim.

(Azhab-33-40)

"Vemâ erselnâke" ile tenzîh eder, "illâ rahmeten lil
âlemîn" ile teşbîh ederim. Her ikisi ile de tevhîd ederim.

(Enbiya-21-107)

"İnnâ erselnâke" ile tenzîh eder, "illâ şâhiden,
mübeşşiran ve nezira," ile teşbîh ederim. Her ikisi ile de
tevhîd ederim.

(33-45)

"yûhâ ileyye" ile tenzîh eder, "ene beşerun misliküm"
ile teşbîh ederim. Her ikisi ile de tevhîd ederim. (41-6)

"innallahe ve melâikethü yusallune alennebiyyi ya
eyyühellezîne amenu sallu aleyhi ve sellimu teslîmen"
(Ahzab/33/56)

"Gerçekten Allah ve melekleri Peygamber üzerine Salat
ederler, Ey iman edenler! Sizde ona salat edin ve gönül-
den teslim olun"

Salât Hakk'ın zatıyla zuhur ettiği "Peygamber üzerine"
mahal/makamın adıdır. "Ey iman edenler!" bu hakikatin
yolcuları, inci ve mercan arayıcılarıdır.

(30/07/2010)

*Ben kimim? Bizler kimleriz?
Sen kimsin? Sizler kimlersiniz?
O kimdir? Onlar kimdir?*

Ben kimim? Sorusunu kendimize mutlaka sormamız
gerekmektedir. Aksi halde bu âlemin hayal tarafında
yaşamış, hayal gelip hayal ile gitmiş oluruz ve bunun da
ceza ve pişmanlığını ahrette çok fazla çekeriz.

Bizler kimleriz? Gerçekten bizler kimleriz,? Bizleri bu
âleme küçük aciz bir varlık olarak getiren daha sonra
büyütüp kuvvet ve her türlü imkânları bahşeden
Rabb'ımıza karşı tutum ve davranışlarımız nasıldır?
Kendimizi vakit geçirmeden tanıma yoluna gitmektemyiz
yoksa zenginleşdikçe isyanımızı daha da mı çok arttırmak-
tamıyız.?

Sen kimsin? Sorusunu da acaba hiç düşündük mü? Gerçekten "**Sen kimsin**"? Kim olduğunu belirtmek için "nüfus/nefis" kâğıdını gösterirsen oradaki yazanlar senin gerçek kimliğin değil "**beden araba**"nın bilgileridir. Senin gerçek kimliğin Hakk'ın varlığında ilm-i ilâhiyyededir, o İlâhî nefis kütüğünden bunları almaya çalış. Bunu yapamazsan beşerî, hayalî ve takma kimliğin ile bu âlemde gider İlâhî kimliğine ebediyyen ulaşamazsın. Ahiret âleminde de ilâhî kimliğinden mahrum beşerî kimliğin ile yaşadığını zannedersin aslında yaşadığını zannettiğin gaflet içinde olan senin sandığın beşerî nefsinin hayalî **kimliği**dir.

Sizler kimlersiniz? Gerçekten bu kalabalıklar kimlerdir. Bu kalabalıklar aslında ezelden bâtından gelip zâhire, yani görüntüye çıkıp, belirli bir süre görüntüde kalıp, daha sonra tekrar bâtına/görünmeze geçen durdurulması mümkün olmayan bir nehir gibi akıp giden, insan heykellerinin nehridir.

Bu haykellerden bazıları görüntüye çıktıklarında âlemin "**inci** ve **mercanları**"nı keşfedip kendi gerçek hallerini bulabilirler ise heykellikten kurtulup "venefahtü" (15-29) rütbesi ile gerçek kimliklerini bulduklarında gerçek İnsan kimliklerine ulaşmış, olabileceklerdir.

Bu âleme gelmekten gaye de kişilerin gerçek İlâh-i kimliklerini bulmaları ve hakikatları ile yaşamaları içindir.

O kimdir? Gerçekten o **kimse** diye tarif etmeye çalıştığımız kişinin gerçek hali itibari ile "**O**" **kimdir**?

Aslında O bâtını itibari ile, "O/Huu" dur ama kendisi bundan habersizdir, ne zamanki suret "O" sunu gerçek "Huu" suna ulaştıracak, işte o zaman, gerçek "O/Huu" olacaktır ki, bu da hakikati itibari ile, Hakk'tan başkası değildir.

Onlar kimdir? Yukarıda bahsi geçen **O kimdir**'in

çoğuludur. Bu hale gelenlerin oluşturduğu cem'iyet-i İlâhiyyenin tek fertleridir. Yani İlâhî ma'nâda kimlik sahibi olanların birliğidir.

Neticede kimse, kimse değildir.

Ancak Hakikat-i İlâhiyyenin, isneiyyet ve gayriyyet hükümleri ile, **kimlik** alan zâtî tecelli mahalli olan, "Ente/sen" olduğumuzu bilelim, böylece gerçek İlâhî "**kim**"liğimize ulaştığımızda bütün bunların cevapları hakikatleri itibari ile ortaya çıkmış olacaktır. Bunun oluşması içinde mutlak ma'nâ da ehlinden alınabilecek, oldukça uzun sürebilecek irfani bir eğitime ihtiyaç vardır.

Netice de işte bunlar "**inci-mercan**" sahipleridirler.

B E N İ M L E

Beni ben ettim, beni benimle, beni ben

Göğsüme koydum da, bir ben.

Beni ben ettim, beni benimle, beni ben

Gayrı komadım hiç arada,

Seni sen ettim, orada seninle, seni sen.

Huuu dedim, hep birlikte, sana, bana, o'na.

O'nu da, huu ettim, benimle, seni, beni, benimle ben.

N. A. 30.09.2004

MEKKE

Beni ben ettim,

Bâtından zahire çıkıp bütün âlemde ben olarak zuhur ettim. **beni benimle**, bütün isim ve sıfatlarımla **benim ben**.

Nefes-i Rahmânî olan **Göğsüme koydum da, bir Muhammedî ben**.

Beni ben ettim, beni benimle, beni ben

Gayrı komadım hiç arada,

Gerçekten gayrı yok ki, arada isimleri var sırada, o isimler ile, "ente/sen" dedim, **Seni sen ettim, orada seninle, seni sen.**

Böylece **Huuu dedim, hep birlikte, sana, bana, o'na.** Bunlar dünya sahnesi içinde kimlik alan hep benim görüntülerimdir, ancak kendileri bu görüntülerini kendilerine ait zannederler, ancak ehli irfan.

O'nu da, huu ettim, benimle, seni, beni, benimle ben. Diyerek gerek Hakk'ın kendisi olarak, gerek ehli irfan "abduhu olan kulunun" ağzından hepsini tevhid ederek "Hüve" nin hakikatleri itibari ile ifade etmektedir.

"Dünya âhiret'in tarlasıdır." Hadîs-i şerif. "Deylemi"

"Ef'âl/şeriat" mertebesi karşılığı. Şeriat mertebesinde fiziki ibadet ve ihtiyaç halinde yardımlaşma ile iyi niyet üzere yapılan ibadetler bütünü bu gün ekilen tohumlar gibidir, ürünü yarın ahirette gene oranın maddi nimetleri şeklinde zuhur edip sahiplerine hasad edilmiş maddi nimetler şeklinde ikram edilecektir.

"Esma-hakiki-tarikat" mertebesi karşılığı.

Tarikat mertebesi genelde ne yazıkki, şeriat mertebesinden biraz farklı olarak, duygusallık üzere yaşanan bir haller içindedir. Genel anlayış ise, yukarıda Allah (c.c.) aşağıda kulu, olan iyi niyet üzere ikili bir Allah anlayışı içindedir. Bulunulan yer-anlayış itibari ile sorun ve mes'uliyet yoktur, çünkü burası beşeri tenzih halinin yaşandığı yerdir.

Gerçek "esmâ/tarikat" mertebesinin yaşantısı ise, İsimler âlemi "esmau'l-hüsnâ"nın hakikatlerinin yaşandığı "rububiyet" isimler âleminin hakikati ile yaşanmaya başlandığı yerdir.

Burada ekilen tarlanın vasfı, isimlerin hakikatlerinin

ortaya çıkmaya başladığı ve ne olduklarının anlaşılmaya başladıkları, isimler sahası manevi "bostanlık"tır. Oraya ekilen her bir esmâ daha sonra ahirette onların lâtif hakikat meyvelerinin derleneceği yer ve saha olacaktır.

"Sıfat/hakikat mertebesi" karşılığı.

İnsanda mevcut olan "sıfat-ı subutiyye" Hayat, ilim, irade, kudret, kelâm, semî, basar, sıfatlarının aslında, kendine ait olmadığı, onların sahibinin Hakk olduğu ve bunları geçici bir süre için, kendisine Hakk tarafından verildiğini, idrak ve müşahede eden kimse, diğer hallerini de bu kıyasla idrak edip yaşamaya başladığında, kendinde kendine ait bir şeyin olmadığını, gerçek bir anlayışla idrak ettiğinde, "fenâ fillâh/Hakta fani" olmuş olur. Böylece o yaşadığı süre içerisinde kendindeki bütün halleri yere gömmüş-ekmiş olacağından, ahirette bunları asılları ve hakikatleri yönüyle, hasad etme yolu kendine açılacaktır. O zaman bu sıfatlarını gerçek ma'nâ da hakk olarak kullanmak için, hasat etmiş olacaktır ki, buradaki ifadesi, hadîs-i kudsi de belirtilen.

Allah Teâlâ buyurdu ki:

"Kulumun, farz kıldığım şeylerle bana yaklaşmasından iyisi yoktur. Kulum bana nafilelerle de yaklaşmaya devam eder. Öyle olur ki artık onu severim. Onu sevdim mi işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli ve yürüdüğü ayağı olurum. Benden isterse kesinkes veririm. Bana bir sığınsın, onu muhakkak korurum." (Buhari, Rikâk, 38)

Bu halde kulun beşeri kulluk yönü, gitmiş olduğundan, bütün sıfatları ve her şeyi ile, Hakk'ta fani olduğundan bunun karşılığı olan, ahirette hakikatleri ile bunları kendinde bulup, hasad etmesi bu mertebenin ahirette ki sıfat tarlalarından hasıl olan ilmî, sıfatiyye meyvelerini idraken derleyecektir.

"Zat-ma'rifet mertebesi karşılığı."

İnsanda bulunan zâtının, aslında kendine ait bir şey olmadığını, yukarıda oluşan "fenâ fillâh/Hakta fani" olma, hadise ve anlayıştan sonra, Hakk'ın kendine verdiği gerçek ilâh-i kimliğini idrak etmeye başlayan kişi, tekrar hayata dönmekte, ancak bu sefer kendinde bulunan İlâhi gerçek kimliğine bürünerek "baka billâh/hakk ile baki" olmak halinde ikinci defa (Rahmanın raminden" doğarak "bismillâhirrahmânirrahîm" olan kimselerdir.

Bunların gönül denilen zâtî tarlalarından uluhiyyet-zat cennetlerinden toplanacak tûba ağacının tomurcuklarından yapılan ulûhiyyet örtüleri ve ulûhiyyet nurani meyvelerini hasad etmek onlara mahsus olacaktır.

İşte her mertebede ne ekersen onu biçersin hakikatiyle böylece bütün mertebeleri idrak ve kendinde ihya etmiş kişi de oluşan hadise, **işte salât budur.**

Kendini arayan kişi.

Esmâ rab ilâhları. Beşeri kimlikler, İsimler ile zuhura çıkınca, birer elbise giyerek kendilerini müstakil bir varlık gördüklerinde, farkında olmadan kendilerini birer ilâh gibi zannettiler ve kendi anlayışlarını üstün görmeye ve bunu bazı hayali deliller ile ıspatlamaya çalıştılar.

Bu zan kendi zanlarına göre asaleten mutlakan, Hakk'a göre ise, hayaletendir. Ancak Hakk onların geçici, hayaleten olan düşüncelerini, kendi zanları gereği asaleten olarak görüp, böylece ahirette onların anlayış mertebelerinden hükmeder.

Bu mertebe de, **Kendini arayan kişi**, izafi ve hayali benliği ile yaşamına devam eder, kendi kendini var zannettiği hayali içinde, kendini beşeriyeti ile var zanneder. Bu ancak onun zannıdır. Aslında böyle bir varlık hiçbir zaman olmamıştır ve olamaz. Böyle bir şey olması

için o kimsenin, kendine ait bir dünyası ve halkedici-halkiyyet sahibi olması lâzımdır. Böyle bir şeyde mümkün değildir. O halde ortada mutlak ma'nâ da kul ve kulluk diye bir şey, söz konusu değildir. Olanlar ise Hakk'ın var olarak hayalen halkettiği isimlerin zuhurlarından başka bir şeyler değildir.

Kendilerine verilen izafi ve geçici kimlikleri kendilerine ait mutlak kimlikler zannettiklerinden, haksız ve nefsi olarak benlik iddiasında bulundular, böylece **Kendini arayan kişi**, ne kendini ne de rabb'ını bulamadan bu âleme "a'mâ" olarak geldi "a'mâ" olarak gitti böylece âhirette "a'mâ" olacağından ebediyyen kendini ve gerçek kimliğini bulamayacaktır. Allah muhafaza eylesin.

A'râf.

Cennet ehlinde Cemâlî isimler.

Cehennem ehlinde Celâlî isimler kalacak, çünkü karşılıklı mertebelerde diğerlerinin hükmünün zuhuruna mahal kalmayacaktır.

Yani cennette Celâli isimlere yer yoktur. Cehennemde ise, Cemâli isimlere yer yoktur çünkü her ikisinde faaliyetleri birbirine zıttır. O halde her isim kendi geçerli olduğu sahada olacaktır.

Ancak dünya hayatı, cem'iyet-i esmâ ile kâim olduğundan, burada bütün isimler faaliyettedir o yüzden burası misalen, hem cennet hem cehennem mahallidir, birlikte yaşanır ve bu yüzden isimleri, "Esmâ-i İlâhiyye" yi tanıma babında bu âlem Hakk'n sonderece güzel bir eğitim hanesidir. Öğretmenleri peygamberler baş öğretmeni Peygamber (s.a.v.) Efendimiz ve baş eğitim kitabımız, "Kur'an-ı azimüşşan" dır.

İşte bu yüzden orada belirtilmiştir.

(36-59) Ey günahkârlar! Bugün şöyle ayrılın!

Denmek sureti ile dünyada Celâlî isimlerin kullanıcıları cehennem ehlini, cemelî isimlerin kullanıcıları ise cennetler ehlini oluşturacaklardır.

İşte bütün bunların hakikatlerini bilen ve bunlardan dahi olmayıp, onların da üstünde bulunan, **A'raf** ehli, bulundukları ilm-i ilâhiye tepesinden, bütün bunları **A'raf-Âriflik** hakikatinden, müşahede ile seyredeceklerdir.

Dünya bir rû'ya âlemi, insanlar ise bu rû'ya âleminin içinde, kendi dünyalarında, kendi nefsi hayellerinde o rû'yanın gafleti içinde hayali tabirini yapmaya çalışmaktalar.

İşte bu rû'ya âleminin gerçek tabirini ilk defa yapan Peygamber (s.a.v.) Efendimizdir. O halde O, bu âlem rû'yası'nın gerçek tabircisidir.

O yüzden bu hususta, Rasûlullâh (s.a.v.) Efendimiz!

"İnsanlar uykudadır, ölünce uyanırlar!" buyurdu.

Aslında ölüm iki türdür. Biri "ihtiyari/kişinin kendi isteği ve çalışması ile irfani" ölümdür.

Gerçek uyanmak, bu ölüm ile olmakta, daha fiziken hayatta iken, kendi hakikatinin Hakk'ın hakikati olduğunu şuhuden idrak edip, hayalinden ve eski değer yargıların dan kurtulup, yeni irfani bir hayata bakış ile dirilen bu hakikati anlamış olmaktadır. Bu ölümü tadış, irfani ve vicdani olup çok güzel bir yaşam halidir.

Diğeri ise. "Izdırari/zorunlu/ecel" ölümdür.

Bunu durduracak hiçbir güç yoktur. Bunlar aslında gene ölü hükmündedirler. Ancak tadacakları kendi uyku hayallerinde oluşacak çok zor ve acıklı bir ölüm tadışı ile, bu suret âlemindeki yaşantıları sona erdiğinden, diğer bir âleme geçmiş olduklarından dolayı, eski hallerinden ayrılmaları ile, başka bir âlemde uyanmaları olacaktır.

Ancak bunlar kendi hakikatlerini bulamadıkları için, oradaki yaşantıları da gene aynen, orasının uykusu ile, uyku gafletleri devam etmiş olacaktır. Yaşantıları gene orada uyku da gördükleri sıkıntılı ru'yalar hükmündedir.

Necdetten dinle bu sözü
Hakk'tan ayırma hiç özü
Bu dünyanın gerçek tadı
Ölmeden, ölmekmiş meğer

Beni, senin için arama.

Beni benim için ara.

Beni, senin için arama.

Çünkü bu arayış, nefsinden'dir, kendine dönük ve kendine bir pay çıkarmak içindir. O zaman ikiliğin devam edecektir. Bu da şirk hükmündedir. Eğer "**sende beni**" mahv, etmek istiyorsan bu olacak bir iş değildir. O halde.

Beni benim için ara.

Tâki! Senin senliğin, istek ve talebin, bitmiş olsun. "**Beni benim için ara.**" Ki; ben sende zuhur edeyim e ikilik ortadan kalsın senin talebin, benim talebim olsun.

Hayatın zevki tefekkür, gayesi dağıtmaktır.

Bilindiği gibi, insanın diğer varlıklardan üstünlüğü, tefekkürü iledir. Bunların gayesi bildiklerini "ef'al/fiiller ve isimler" mertebesinden dağıtmaktır.

İrfan ehli âriflerin tefekkürü ise, düşünce ehli bütün insanlardan üstündür. Bunların gayesi ise bildiklerini hakikat mertebesinden dağıtmaktır.

Tefekkürü yaşayıp tatbik eden ârif-i billâhlar ise, İrfan

ehli âriflerin tefekküründen üstündür. Bunların gayesi ise bildiklerini hakikat ve ma'rifet mertebesinde dağıtmaktır.

Bütün bu mertebelerde olan kişiler, bulundukları yerin durumuna göre, maddi veya ma'nevi zevk alarak, son iki gurup ise, hiçbir karşılık beklemeden, bildiklerini dağıtarak, hayatlarına böylece devam ederler.

"İhsan'ın karşılığı ihsan değil midir?" (55-60)

İhsan maddi ve ma'nevi olmak üzere iki kısımdır. Maddi olanlar bellidir, maddi yardımlardır. Ma'nevi olanlar ise gerçek ma'nâda hakkın zâtî bilgilerini ihsan etmektir. Bu husus en büyük ihsandır ki; kişiye hem kendini, hem de Hakkı tanıtmış olur.

Baştan Yûsuf'a zindan olan, Mısır zindanı, sonra Yakûb oğullarına, bütün Mısır zindan oldu.

Gönül yusufuna zindan olan, **Mı sır "sır"** zindanında, karanlık içinde, kendisine peygamberlik nuru geldi.

Daha sonra o "**mısır koçanı**" büyüdü her bir tanesi Benî İsrâil'in bir ferdi oldu, ancak onlar mısırı bir bütün halinde tutamayıp taneler halinde dağıldılar, bu tanelerden yemek yapmak isteyen Fir'avn, onları kazana attı, böylece bütün **mısır** kendilerine zindan oldu, onlarda gece aşçıların gaflette oldukları bir zamanda, **mısır** kazanın da kaynayan tane mısırlar, kendilerini dışarıya atıp soğumak için, kızıl denize girdiler. Oradan da rüzgârlanmak için, Tur dağına doğru yollarına devam ettiler.

TEVHİD

Lâ ilâhe illâ allah dedi Hazreti Allah

Muhammedür rasûlullah dedi Hazreti Rasulullah. Her ikisini cem eden ehlûllah

Dedi, elhamdülillâh, elhamdülillâh

20

ARA

*Kendin kendini ararsan ara; kendi içinde,
Sûret-i Rahman ararsan ara; kendin için de,
Hakk'a vuslat ararsan ara; kendi içinde,
Tecelli etti Mevlâ, sûret-i insan içinde,*

03-10-2001

Mekke-i Mükerreme

Kâbe-i Muazzama

Kendin kendini ararsan ara; kendi içinde,

Bu dünya pazarında başı boş kendini katbetmiş olan insan, bir hiç uğruna dolaşıp duruyorken en değerli varlığı olan zamanını be hayal âlemi için hovardaca harcayıp gitmektedir. Bunun tek çıkış yolu kişinin kendi içine dönüp evvelâ bu pazarda kaybolmuş olan kendini bulup tesbit etmesi lâzımdır ki ondan sonra gerçek olarak yaşadığının farkında olsun. Aslında aradığı da kendisi ve kendi içindedir.

Sûret'i Rahman ararsan ara; kendin için de,

Çünkü Peygamber Efendimiz, Kudsî hadîs'lerinde, "Halâkal Âdeme alâ sureti'r rahmân/Allah Âdemi Rahmân sureti üzere halketti" buyurdular. Rahmân'ı Hem Rahmân için hemde kendimiz için aramalıyız, çünkü bu hususta Rahmân olan Rabbımız, (55-Rahmân-3-) te "halekal insan" buyurdu. Bütün bu hususlar bizlerin hususiyetleridir ki değerimiz Rabbımızın indinde ne kadar yüksektir. Biz ise bu değerleri ne yazıkki yerlerde sürüklüyoruz.

Hakk'a vuslat ararsan ara; kendi içinde,

(50-16) *Biz ona şah damarından daha yakınız.*" Diye ifade edilen yerde zaten kendisinden başkası yoktur, "Şah damar" kişinin bedeni varlığı, daha yakın olanı ise ruhaniyetidir, o ise (15-29) "venefahtü fihi min ruhi/O' na ruhumdan üfledim", hakikatidir. İşte bu yüzden!

Tecelli etti Mevlâ sûret'i insan içinde, o halde insanın dışından ve içinden ihata edeni Hakk'ın ta kendisidir. Kim bu hakikati idrak etti, daha bu günden Rabbına ulaştı demektir ki, zâten bu âlem buluşma/lika âlemidir. Bu âlemde Rabbına ulaşamayana ahirette vuslat değil ancak dolaylı bir selâm gelecektir. (36-58)

Nâ= Allah'tan.

Nâ= Biz kulluktan. Bütün mertebeleri ile....

Li terâ....

Bilindiği gibi, fiilin başındaki "**nâ**" Arapça da, "**biz**" ma'nâsınadır. Kur'an-ı Kerîmde, hem Hakk lisanından, hemde kul lisanından, ifade edilmektedir. Hakk lisanından olanlar Hakk'ın, i'ta/vermesi yönünden, kul lisanından olanlar ise, ihtiyaçlarını istemek veya bazı kulluk hakikatlerini ifade etmek için ifade edilmişlerdir.

Nâ= Allah'tan.

B.R.R. "İnnâ e'taynâkelkevser" "*Biz sana kevseri verdik*" Kevser "havuz ve nehir" olarak bildirilmiştir. Havuz gönül havuzudur. Nehir ise gönüllerden gönüllere aktarılacak akıtılan muhabbetullah sevgi ve irfaniyyetidir.

Bu husus ise = **Allah'tan Nâ** dır. Zâti anlatım ve lutfu ilâhidir. Biz denilmesi Cenâb-ı Hakk'ın isim ve sıfatları ile birlikte "**Nâ/biz**" diyerek onlara verdiği şahsiyeti ifade etmektedir. Ayrıca "**Nâ/biz**" ifadesi, Cenâb-ı Hakk'ın, kendinin zâtî tecelli ve zuhur mahalli olarak "Kâmil İnsan" ile birlikte "...**Nâ/biz**" yaptık hükmündedir.

Bu hususta daha geniş bilgi "Kevser" suresinin de içinde bulunduğu (69-2-namaz sureleri isimli kitabımızda mevcuttur. Dileyen oraya da bakabilir.

"**Nâ/biz**" kul lisanından bazı kulluk hakikatlerini belirtmek için ifade edilmişlerdir. Onlardan biri de!.

"İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi raciûn" (2-156)

"*Muhakkakki biz Allah içiniz ve ona döndürüleceğiz.*"

Gerçeğin de belirtilen hakikikatlerdir. Burada ki, "**Nâ/biz**" "*Allah-ın zuhuru içiniz ve biz gerçek olan Ulûhiyyet aslımıza döndürüleceğiz.*" Hükmü, kulluk ismi zuhurundan, Ulûhiyyet hakikatinin açıklanmasıdır.

Li terâ....

Bütün bunları görmek, müşahede etmek ve yaşamak için, insan basar ve basiret sahibi olarak techiz edilmiş olduğu halde esma cennetinden, ef'al âlemine bir nadide hediye olarak gönderilmiştir. Kıymetini bilenler aslına ulaşabilenler sıla-i rahimleri olan cennete dahil olacaklardır. İrfan sahibi Kâmil insanlar ise kendi sıla-i **rahimleri Rahman** olan **Allah**ın zat cennetine dahil olacaklardır. (89-30)

Allah Rahman rahim, bu şekilde besmele-i şerif de müşahedeli olarak hakikatiyle o kimseler tarafından yaşanmış olacaktır.

Gözler neden birlikte hareket eder?

Her zaman kullandığımız halde farkında bile olmadığımız özelliklerimizden biri de iki gözümüzle iki ayrı kanaldan görmemizdir. İki gözle iki gördüğümüz halde bu görüşü tek görüş olarak zannetmekteyiz.

Aslında bu âlem tektir ve iki gözümüzün iki kanaldan görerek onu beynimizde birleştirip tek hal olan aslına dönüştürerek bize tek olarak aktarmaktadır. Yani bu âlemi bize aslı üzere göstermektedir. Ancak biz ise şartlanma ve ön yargılarımız ile tek olan bu âlemi çift/iki ve pek çok

olarak değerlendirek kesret haline ve farkında olmadan gizli şirke düşmüş oluyoruz.

İşte aslında bu şirkin ve hayata bakışın çirkin olmaması için iki göz birlikte hareket edip aynı değerlendirmede bulunmaktadır. Eğer gözümüzün biri sağa biri sola dönerek bakmış olsa idik, ikiside ayrı sahaları görmüş olacağından, görüntümüzde kargaşalar olacak, net bir görüntü sahibi olamayacaktık. Bu yüzden Rabbimize sonsuz şükretmeliyiz ki; bizlere böyle muhteşem gözer verip bu âlem olan, kendi sanat-ı muazzamını seyretme vesilesi yaptı. İşte bütün bunlar idrak sahibi olan "*görene*" dir. *Yoksa kör'e nedir*"

Gözbebekleri.

Gözbebekleri. Nasılki insanın en değerli ve en güzel yeri gözbebekleri ise, insan da bu âlemin göz bebeği hükmünde dir. Bazı ifadelerde taltif hükmünde "nurul aynım / gözümün nuru" ifadesi kullanılmıştır.

Bazı ifadelerde de, "kurretü-ayn/gözümün istikrarı" yani gözümü ayıramadığım, hükmünde kullanılmıştır. Mûsâ (a.s.) hakkında da (28-9) Asiye Annemiz kullanmıştır.

Ancak ne gariptirki!

"Yegâne vasıta-i ruyet iken, göremez kendini dide bile" yani yegâne görme vasıtası olan göz bile kendini göremez, denmiştir.

Aslında gerçek budur, gördüğümüzü biliriz ama kimin kimi gördüğünden haberimiz yoktur, çünkü ortada kendimiz yoktur. Kendimizin farkında olmadan hep dışarı ile meşgul olmaktayız. O müthiş gözlerle evvelâ kendimizi tesbit edip, gerçek ma'nâ da kendimize dönüp, kendimizi Kâmil İnsan aynasında görmeliyiz-seyretmeliyiz, ondan sonra kendimizin ne olduğu hakkında karar vermeliyiz.

Kişiyi eğer azaları ve yönlendirilmiş akl-ı cüz'ü doğru

bilgi vermez ise değerlendirmeleri hep yanlış olacağından, bu âlemin gerçeklerine ulaşması mümkün olamayacaktır. O halde evvelâ azalarımızın ve aklımızın hakikatleri itibari ile ayarlarının yapılması lâzım gelecektir.

Bu şuna benzemektedir, gözlerinde katarakt olan bir kimsenin dünyayı ve renkleri tabii haliyle görmesi mümkün değildir, çünkü gözlerinde katarakt sebebi ile oluşan kireçlenme neticesinde renkler bulanıklaşacağından gözlerinin kendisine verdiği renk tanımları gerçekçi olmayacaktır, ancak kendisi bunun farkında olmadığından gördüğü her hangi bir rengi, bilhassa beyazı kendi gördüğü şekilde zannedecektir, halbu ki, gördüğü beyaz renk kendi gözünün kendine aktardığı kadar beyaz renktir, görülen beyazın tam manası ile kendi beyazlığı değildir.

Bu kişi bir gözünden katarakt ameliyatı olduktan sonra o yeni gözüyle beyaza baktığında, gerçek beyazın nasıl olduğunu tekrar müşahade etmiş olacaktır. O kişi yeni ameliyat olmuş gözüyle, bir de ameliyat olmamış gözüyle beyaza veya diğer bir renge baktığı zaman, arada ne kadar bariz fark olduğunu, ancak o zaman fark edecektir.

İşte bu âlemi gerçekten gerçek hali ile tesbit etmek istersek evvelâ bütün algı ve değerlendirme sahalarımızı yeniden düzenlemek zorundayız ki. Hem bu âlemi ve hemde kendimizi, kendi asli hallerimiz üzere tesbit etmiş olalım, ancak ondan sonra bu âlem ve kendimiz hakkın da daha sağlıklı ve gerçekçi bir değerlendirme yapabiliriz. Aksi halde hem dünyamız hem ahiretimiz, hayali bir uyku içinde geçer giderde haberimiz bile olmaz.

Â'yân-ı sâbite, kişide a'yân olandır. Yani kişinin görünen meyli ve yaşantısı'dır.

Ancak bu dünyada eğitim söz konusudur. Ve bu âlem bir nefis savaşı mahallidir. Kendimizi nefsimizin emrine bırakarak yaşadığımız hayatın neticesi cehennem olur.

Eğer hayatımızı belirtilen ilâh'î hükümler istikametinde sürdürmüş olursak, böyle yaşadığımız hayatın neticesi de cennet olmuş olur.

Â'yân-ı sâbite, nin içinde iki hususta vardır, tercih insanın iradesine bırakılmıştır.

Mûsâ'ya, Tûvâ vâdisinde esmâ'dan "innî ene rabbüke" ağaçtan tecelli etti. Sonra "fahlânaleyk." Genele oldu.

(20-12)

Bizlere ise "ümmet-i Muhammede" Kâ'be'de, "enellah" tecellisi zâtından husûsîde olmaktadır.

Hanif! Ötelerde bir Allah anlayışından. Âlemde zuhurda olan gerçek tevhîd'i Allah anlayışına geçiştir.

(6) Altı türlü Allah anlayışı vardır.

(1) Sadece, hayalî ve zannî gaflet ile ibadetsiz.

(2) Hayalî ve zannî ibadet ile.

(3) Mertebe-i İbrâhîmiyye'de fiillerin birliğinde kendini bularak.

(4) Mertebe-i Mûseviyyet'te, tenzih, isimlerin birliğinde kendini bularak.

(5) Mertebe-i İseviyyet'te, teşbih, sıfatların birliğinde kendini bularak.

(6) Mertebe-i Muhammediyye'de zatların birliğinde, tevhid-i cem, bütün mertebeleri kendinde bularak yaşamak "attığın zaman sen atmadın" (8-17)

Nasıl ki, insanlardan ona muhabbet edenlerinin hepsinin gönlünde O "Muhammed" (s.a.v.) vardır, bu ise

gönül âlemin de bu günden O na komşu olmak demektir.

Ahirette ise Muhammed (s.a.v.) Efendimizin, bütün cennet mertebelerinin hepsinde, ayrı bir makamı olacağından, bu yüzden bütün cennet ashabı onun komşusu olacaklardır. İnşallah.

Şirk; Allah'ın birden çok olduğuna inanma, Allah'a ortak tanıma, eş koşmadır.

Şirk; Esmâ-i İlâhiyye yi bölmektir.

Tevhîd-i ef'âl "İbrâhîmiyyet" aynı zamanda "tevhîd-i zatsız teşbîh" tir. Yani o mertebede daha henüz, tevhîd-i zat anlayışı yoktur.

İbrâhîm'in kendi fiziki oğlundan, nefsî oğlu daha yakındır. Onu kesmesi daha yakındır.

Bayan sâlik, seyr-i sülûk çalışmalarında esmâ mertebesine gelince yukarıya doğru çıkışta, Âdem'den Havvanın ayrıldığı yerde, tekrar âdemi mânâ ile birleşir, işte o zaman, Havva aslı olan Âdem olur ve erler hükmüne girer. İşte bu kimse görünüşte "nîsâ" olsa da hakikatte Âdem'dir ve ondan şeyh olur, bu idrak ve mertebeye gelmeyen bir hanım ne kadar Âlim olursa olsun ondan şeyh olmaz. Çünkü "venefahtü" hakikatinden mahrumdur.

Ayrıca, erkek görünümünde ne kadar şeyh vardır ki henüz mânen reşid olmadıklarından veya kendilerini henüz tanımadıklarından nîsâ hükmündedir'ler o halde bulunan erkek görünümünde olan kimselerden şeyh olmaz.

Makam-ı Mahmud, Hakikat-i Muhammedî

namazı, vakti teheccüd vakti, yeri eshab-ı "suffa" orada 20 rek'at Hakikat-i Muhammedî namazı kılınır. Oraya gidemeyenler için ise bulunduğu yerde bu niyet içerisinde olması ve kılması yeterlidir. Allah kabul etsin.

İnsân-ı kâmil namazı. 19 rek'at'tır, Makam-ı İbrahim'in arkasında 2 rek'at olarak başlar, daha sonra İbrâhimiyyet köşesinde 4 rek'at, Museviyyet köşesinde 4 rek'at, İseviyyet köşesinde 3 rek'at, Muhammediyyet, Hacer-ul Esvet köşesinde 4 rek'at, daha sonra bu sefer Makam-ı İbrahim'in önünde Kâ'be-i Muazzamanın kapı yüzeyinin tam ortasında 2 rek'at namaz kılınmak sureti ile 19 rek'atlı İnsân-ı kâmil namazı tamamlanmış olur.

Nefsinden nefesine, kendinden kendine konuşmak.

Veli, nedir? Sorular.

Veli, zuhur halini kadim haline dönüştürmek-ulaştırmaktır.

Yani, varlığında bulunan sonradan olma halini, gene varlığında bulunan, ezeli ilâh-i hakikatine ulaştırman, sonradan olmuş halinin, geçeci olduğunu idrak etmendir.

Yaratma nedir? İlm-i ledün nedir?

Bu âlemde hakikat ve ma'rifet mertebeleri itibari ile **Yaratma** diye bir şey söz konusu değildir. Yaratma yaratan ve yaratılan hükmü ile ikilik gerektirir bu ise istenmeyen bir husustur.

Ancak şeriat ve tarikat mertebesi itibari ile bu kelime ve anlayışı kullanmak suç teşkil etmez zaten bu mertebelerde bakış, Allah ve kul ikiliğine dayanır ve

ayrıca fazla tefekküre de yer yoktur.

Arifler ise "kâmus-ı aşk-büyük aşk lügat" dan yaratma kelimesini kaldırıp "zuhur ve tecelli" kelimelerini koymuşlardır.

İlm-i ledün nedir? Allah'ın indindeki-yanındaki ilmi ilâhiyedir. Kişide üç yakîn ilmi hasıl olmadan bu ilme ulaşmak mümkün olmaz. Yakîn ilmi kesb-çalışma ile, ledün ilmi ise "vehhab-hibe" yoluyla haktan kuluna bir lütuf olarak gelir. Ancak tehlikeli bir sahadır kişi burada aldana bilir çünkü, ibliste kişiye "evham" bilgileri gönderebilir kişi bunu ayıracak durumda değilse çok büyük yanlışlıklara ve nefsi benliğin içine düşer ve eğer varsa vevresindekileri de kendi bozulmuş olduğu onlarda fikren bozar. Allah korusun. Bu hususta tedbir ve dikkat edilecek konu Şeriatı Muhammediyyeye mutlaka uyulmasıdır, onun dışında bir fikir veya tatbikat "ilm-i ledün" değil iblisin bozgunculuğudur.

İnneddine indellahil islâm. (3-19)

İnneddine indellahil islâm. (3-19) Âyet-i kerîmesinde açık olarak Allahın indinde-yanında olan din baştan itibaren islâm dinidir.

Yani bu âlemde semavi dinler diye bir şey söz konusu değildir. Bahsi geçen din diye belirtilen hususlar ise, islâm dininin içindeki bölümleridir.

Ayrıca bizler için geçerli olan zannımızca iki islâm dini vardır biri kulun indindeki anladığı kadar yaşadığı emir ve nehiyler dini. Diğeri ise gerçekten Allahın indindeki-yanındaki dindir. İşte irfan ehli o dini kullanır ve bu şekilde her zaman Hakk'ın yanındadır.

Diğer anlayışla ise kul kendi hayalinde ve kendi yanında olan dinini kullanır, bunların ikisi de geçerlidir. Biri

benlik ve beden dini, diğeri ise idrak ve irfanın dinidir.

Biş nev, dinle işle başla.

Mesnevi-i şerifin ilk kelimesi "**bişnev-dinle**" dir, bu da kulağa hitab eder ki, dilin müşterisi kulaktır. Bir şeyler öğrenebilmemiz için evvelâ dinlememiz lâzım gelmektedir.

Bu hususa (67-23) "sizlere kulaklar, gözler, kalpler verdik bunlara ne az şükrediyorsunuz." Bunlarla, eğer çalışırsanız, hem kendinizi hemde Rabbınızı bulacaksınız.

Yâ-sîn ne demektir.?

Yâ-sîn, Kur'an-ı kerîm'in (36.) suresi ve (83.) âyetidir. "Ey İnsan" ma'nâsınadır. İki sayı değerlerini toplarsak, (36+83=119) (1,19) ederki, bu da bir ve tek "İnsan-ı Kâmil" olan Hazreti Muhammed (s.a.v.) Efendimizi işaret etmektedir. (18) bin âlemi seyreden, "İnsan-ı Kâmil" in (19) sayısal değeridir.

O'nun halifeleri ise "Kâmil insan"lardır.

Kûr'ân-ın kerîm'in dört mertebeden nüzülü-vaazı.

Kûr'ân-ın Kerîm'in, zat, sıfat, esma ve ef'al olmak üzere dört mertebeden vaazı/anlatımları vardır. Bunların anlaşılabilmesi için evvelâ bunların bilinip tesbit edilmesi lâzım gelmektedir.

Kur'an-ı Kerîm'in Allah'ın zatında/"gayb-ul gayb'da" /Ahadiyyet âleminde olduğunda aldığı isim; "Ümmü'l Kitap" idi oradaki lisanı "Allahça" idi çünkü orada daha henüz beşeriyet âlemi, ırklar yok idi.

Oradan bütün âlemlerle birlikte bir tecelli eyledi

Vahidiyet âlemi zuhur etti burada sıfat mertebesi itibari ile Kûr'ân-ı kerîm'in, aldığı isim âlemin farklılıklarını bildirdiği için "Furkan" oldu ve lisanı, Hakk'çaya tercüme edildi.

Oradan da bütün âlemlerle birlikte bir tecelli daha eyledi melekût-Rububiyyet, âlemi zuhur etti burada esma mertebesi itibari ile Kûr'ân-ın kerîm'in, aldığı isim âlemin farklılıklarını açık olarak bildirdiği için "Kitabul mübîn-açık kitap" oldu ve lisanı, Rabb'çaya tercüme edildi.

Oradan da bütün âlemlerle birlikte bir tecelli daha eyledi melikiyyet-ef'al, âlemi zuhur etti burada da ef'al mertebesi itibari ile Kûr'ân-ın kerîm'in, aldığı isim âlemin farklılıklarını açık olarak görüntüye getirdiği için "İmam-ül mübîn/önde olan açık kitap" oldu ve lisanı, beşeri Arapçaya tercüme edildi. Bu tercümeleri insanlar kolay anlasınlar diye Cenâb-ı Hakkın kendisi yaptı. İşte bu husus nüzüldür, yani Kur'an-ı kerîmin anlaşılmasının hafifleştiril-mesidir. Kur'an-ı kerîm'in hakikatine varmak için ise aynı yolu geriye dönerek uruç etmektir.

O halde Kur'an-ı kerîm'i daha iyi anlamamız için bu mertebelerinin farkında olmamız lâzım gelmektedir. Bunlar diğer ifade ve tanıtimla. Ef'al mertebesi, esma, mertebesi sıfat mertebesi ve zat mertebeleridir. Bütün bu mertebeklerden bahseden âyet-i kerîmeler hangi mertebeyi ifade ediyorlar ise o mertebenin özellikleri içinde değerlendirilmeleri lâzım gelmektedir.

Aksi halde Kur'an-ı kerîm-i sadece "ef'al" madde bedenler mertebesi, olarak değerlendirmemiz lâzım gelecektir, o yüzden de gerçek ma'nâsına ulaşmamız mümkün olmayacaktır. İşte bütün bunlar O'nun bizlere nüzülü ve vaazlarıdır. Böyle bir kitap düzenleyip insan oğluna armağan eden Rabb-ımıza sonsuz şükrederiz. O'nu bize ulaştıran Cebrâil (a.s.)'a ve muhterem (s.a.v.) Efendimize de sonsuz teşekkürlerimizi sunarız. Bizler de bu âlemden gitmeden O kitaptan en çok yararlananlardan oluruz inşallah.

Çünkü aynı zamanda o bizim "batın bir kardeşimiz" dir.
Kardeşe düşen ise kardeşlik hukukunu gözetmektir.

Allemel Âdeme esma-e küllehe. (2-31) Esmâ mertebesi ilmi.

"Allah Âdeme isimlerin hepsini öğretti"

Gerçek ma'nâ da bilgi sahibi olmak isteyen kimseler bu âyet-i kerîmenin hükmünü çok iyi idrak etmek zorundadırlar. Çünkü ilâhî eğitim böyle başlamaktadır.

Errahmân allemel Kûr'ân. (55-1-2)

"Rahmân kur'an-ı talim etti"

Görüldüğü gibi burada da "Rahmân-ın eğitimi söz konusudur. Evvelâ zatından Rahmân sıfatı eğitildi o da sonra bu bilgi ile âlemleri eğitti. Böylece bütün fiileri sadece ilmi değil, ilmü ledündendir.

"İnnellahe ve melâiketehu," hengî mertebeden dir.

İnnellahe ve melâiketehu, Peygamberimizi tenzîhtir, beşerîyyetten tenzîh'tir. Âyet-i Kerîme'nin devamı teşbîh'tir. İkisi Hakikat-i Muhammedî'dir.

Hakikat-i Muhammediyye yi tenzih.

Cum'a günü cum'a namazı vakti, ile sünnetten sonra, müezzinin, İnnellahe ve melâiketehu..... (33-56) okuyor iken. Bu gün başka bir şe'ndeyim, Şe'n-i Rasûlullah.

Bu âyet-i kerîme bilindiği gibi, Cum'a günleri ilk

sünnetten sonra, iç ezandan evvel, müezzin efendi tarafından ve farzdan sonra İmam efendi tarafından verilen hutbeden sonrada, hutbeden inmeden az evvel ikinci defa okunur.

Müezzin efendinin okuduğu "Halktan Hakka'dır. İmâm efendinin okuduğu ise, "Hakk'tan halka" dır. Böylece bütün mertebelerde hükmü geçerlidir.

Âyet-i kerîmede geçen "yüsallüne alâannebiy" hükmü her an geçerlidir. Allah ve melekleri "Nebî-i Zîşan hazretlerinin üstüne salât etmektedirler. Bu âyetin tefsirlerde çok geniş izahları vardır. Merak edenler bakabilirler. (33-56)

Diğer bir iş'ari izahı ise, "salât" "*sahibinin zatıyla zuhur ettiği mahallin adıdır.*"

Ehiller.

Ehli zâhir-sûret.
Ehli din-şariat.
Ehli yol-araştırmacı.
Ehli tarik-başlangıç.
Ehli kelâm-sadece söz.
Ehli dil-biraz muhabbet.
Ehli sünnet vel cemaat.
Ehli tevhîd-kelâm-î tevhîd.
Ehli gönül-Îlâh-î muhabbet.
(1) Ehli tasavvuf-zâhiri hikâyeler.
(2) Ehli tasavvuf-bâtını yaşayanlar.
Ehli Bâtın-görölmeyeni sezenler.
Ehli Hakk-Esmâ idrakinde olanlar.
Ehli Sıfat- Sıfat idrakinde olanlar.

Ehli Allah-Zat idrakinde olanlar.
Ehli beyt-Hakikat-i Muhammed-î idrakinde olanlar.
Ehli İrfan-Kendilerinde uyanık olanlar.
Ehli Hakikat- Kendilerinde hakikati bulanlar.
Ehli varidat-batınların zâhirlerine mânâ çıkaranlar.
Ehli hadika-Bahçe sahipleri.
Ehli can-gafillerin canlanması.
Ehli hâl-halleri toplayan.
Ehli kemâl-bütün bunları toplayan.

Eûzü "elif" ile başlar.
Besmele "be" ile başlar.
Elif ile Be, "EBÂ" "baba, dede" bütün harflerin ceddi'dir.

Hayal ve vehmin kaynağı, iblis. O nun lâtif ismi cin.
Düşüncede, iblis. Fiilde şeytandır.

Lâmelif, ney ile insan gibidir, İnsan lâm, elif'te neydir, o sesleri neyden insan çıkarır.

Kuddüs evliyası, tenzîhte'dir.

Namazın tamamı zikr, zikr ise Kûr'ân'dır. Namazın rükû ve secde bölümleri tesbihtir.

Rasûl kendindir, ulûhiyet, risalet, abdiyyet, hepsi sensin ve sende vardır, "içinizden size bir rasûl geldi, "tevbe 129"

Çoğalma-kesret, çiftlikle, azalma vahdet ise, teklikle olur.

Tesbîh-kudsiyyet, Hakk'ın kevnî noksanlıklardan tenzîhi'dir.

Ulûhiyyet'in kudsî yönü tesbih.

Ulûhiyyet'in faâl yönü ise zikr'dir. Ancak zikr'in içinde ileri hali kudsiyyet'te vardır.

Şekerci Ali hatırası. Ne güzel başım ağrıyor. Diz üstü oturma huzuru rabbül alemindeyim. Denizin suyu neden acıdır çünkü azap suyudur.

Sonra Eyüb sultana kayyum olması.

Şekerci Ali hatırası. Bu arkadaşın hali gerçekten ibretlik bir haldi. Babasının şekerci dükkânı vardı, şekerci "rıza" derlerdi. Ali şekerci rızanın beş çocuğundan biri idi. Çok dünyalık bir yaşantısı vardı. O zamanların meşhur Amerikalı artistlerinden "Elizabet taylora" aşık olur o zamanın bob stil kıyafetleri ile dolaşırdı.

Kendisi ile birlikte diğer iki erkek çocukların düşüncesiz harcamaları ile şekerci rıza öldükten sonra iflâs ettiler. Bu arada şekerci Ali her nasılsa bir gün Cum'a namazına gider, orada hutbedeki imam ahiret hayatını anlatırken arada, "ey insan oğlu daha neyi bekliyorsun" diye oldukça sert sözlerle vaazına devam edip sonra bitirir. Namaz tamam olup bittikten sonra bütün bunların kendisine söylendiğini düşünen şekerci Ali o günden sonra büyük bir dönüş yaparak kendini tamamen dine verir.

Babasından kalan şekerci dükkânı iflâs edip kapandıktan sonra eline iki tekerlekli bir el arabası alıp kendi yaptığı muhallebi talısını çocuklara satmaya ve

hayatını böyle devam ettirmeye çalıştı.

Daha sonra kur'an kursuna gidip, kur'an okumasını öğrendi ve camilerde müezzinlik yapmaya başladı. Kendisi ile arkadaşlığımız devam ediyor idi. Bir gün bir yerde idik sıkıntılı olduğu halinden belli oluyordu, sorduğumda, **Ne güzel başım ağrıyor.** diye cevap vermişti.

Bu arada nakşibendiyye yoluna da girmiş idi. Oradan aldığı eğitim ile genelde bir yerde oturduğumuz zaman hep diz üstü oturmaya çalışırdı, bunun sebebini sorduğumuz zaman, **Diz üstü oturunca huzuru rabbül alemindeyim.** Derdi. Tabii bu husus ayrıca üzerinde durulacak bir meseledir.

Denizin suyu neden acıdır? Diye sormuştu daha sonra gene kendi cevaplayarak! **"çünkü azap suyudur."** Diye cevap vermişti. Kismen doğru olabilir ancak. Sadece azap suyu ise içinden niye rahmet olan yiyecekler çıkar. Ayrıca o tuz ve acı içinde hiç tuzu ve acısı olmayan balıklar çıkar ve balıklar da tuzsuz yenmez.

Daha sonra şekerçi Ali kadeşimiz uygun biri ile evlendi İstanbul'a gitti bir müddet **Sonra** da **Eyüb sultana kayyum** . Olmuştu. Epey seneler sonra ziyaretine gidip orada görüşmüştük daha sonra da rahmetlik olduğunu öğrenmiş idim. Mevlâ rahmet eyleye nerden nereye bir hayat yolculuğu olmuştu.

DİLENCİ:

Dilemek ve Dilenmek-

Hadîs-i şerif, Bir kimse sadaka verdiğiğinde, o dilencinin eline düşmeden, Allah'ın eline düşer.

Dilenci, siz dileyemezsiniz ancak odur dilenci dileyen.

Dilenmek, istenmek, muhabbet edilmek ki, bunların yegâne sahibi de Hakk'tır. İşte dilenci, dilediği kimseden

Cenâ-ı Hakk'ın "ganî" yönünden zâtına yönelerek ihtiyacı istemekte, a'yân-ı sâbite'si hakikatiyle ma'nâ âleminde istediğini, zuhur âleminde taleb etmesidir. Ve bu husus bâtinî Hakk'ının zuhura çıkmasıdır.

Not= *Bu hususa yardımcı olması bakımından (51-81-Tekvir suresi) kitabımızdan küçük bir aktarma yapalım.*

﴿٢٨﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾

(Li men şâe minkum en yestekîm.)

(81/28) "Sizden kim ki diledi, istikamet üzere olmayı."

"yestekîm" her varlığın kendisi için olan programını ifâde etmektedir.

﴿٢٩﴾ وَمَا تَشَاوُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

(Ve mâ teşâüne illâ en yeşâallâhu rabbul âlemîn.)

(81/29) "Ve o dileyemez, ancak âlemlerin Rabbi Allah dilemedikçe."

Bu âyeti kerîmelere bakılınca bireyin hükmü ortadan kalkmaktadır. Bu durumda günâh ve sevâp hükümleri neye göre olacaktır, sorusu hemen akla gelmektedir.

Her birerlerimiz Hakk yolunda isek eğer bu yola ne şekilde hangi düşünce ile girdiğimizi şöyle bir düşünersek eğer muhakkak bir sebep buluruz ki; bu sebep de dikkat edersek bizim irâdemiz dışında bize tesir etmiştir.

Bu nedenle kimse diğer kimselere karşı hiçbir şekilde gurur ve kibir yapmamalıdır. Örneklerini çok sık olarak görmekteyiz, kişi yeni namaza başlar başlamaz

çevresindekilere hemen telkine başlar "*hadi ya, siz daha başlamıyormusunuz*" gibilerden. Bu konu çok önemli bir konudur, üstünde çok düşünmeliyiz ve ona göre hareket etmeliyiz.

Dünyâ sahnesinde oynanan ilâhî oyun öyle bir oyundur ki bütün bireyler ile de ilgilidir, kimse kendi kendine tek kişilik bir oyun oynamamaktadır, her bir varlığın diğerlerine olan irtibatı ile hep birlikte oynanan bir oyundur. Bu Âyet-i Kerîme'nin neler ifâde etmek istediğini anlayabilmemiz için mertebeler açısından ifâdelerine bakmamız gerekmektedir yoksa içinden çıkamayız.

Ef'âl mertebesi, zâhiren Âyet-i Kerîme'yi okuyan ve tefekkür etmeyen kelam ehli, âyeti kerîmeyi sâdece okuyup geçmektedir.

Esmâ mertebesi, bu aşamada tefekkür tam olarak hakkıyla oluşmamıştır ancak bir önceki mertebeye göre duygusallık vardır. Âyeti Kerîme'nin üzerinde iyi niyetle biraz daha durulur ve beşeri bir tefekkür ile o hâl kabullenilir, Âyet-i Kerîme'nin neticesi düşünülmeden kabul edilir.

Sıfât mertebesi, bu mertebede Âyet-i Kerîme'nin içinde geçen "**minkum**" yani "sizden" ifâdesi izâfi olmakta ve görünmekte olan o varlıklar beşeri mânâ da olan "**sizler**" değilsiniz, olmakta ve bu "**minkum**" ortada olmayınca dileyende olmaz ve bu nedenle dileyemez. Görünen bizler aslında birer zuhur mahâlliyiz kendimize ait varlıklarımız yoktur.

Zât mertebesi, işte bu zuhurlara yani Cenâb-ı Hakk (c.c) kendini kendisine muhatab alarak hitap ediyor.

Her bir mertebe îtibarıyla olan bu ifâdeler diğer mertebenin hükmünü kaldırıcı değil tamamlayıcıdır.

Not=Mevzuumuzu biraz daha aydınlatması bakımından (İnsan Sûresi 76/30) da da benzer ifade vardır

oradaki yazımızıda buraya aktarmış olalım. İnşallah faydalı olur.

(Ve mâ teşâûne illâ en yeşâallâh, innallâhe kâne alîmen hakîmâ.)

(76/30) "Ve Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Muhakkak ki Allah; Alîm'dir, Hakîm'dir (hüküm ve hikmet sâhibidir)."

Allah dilemedikçe bu âlemde bir şeyin olması mümkün değildir. Konuya bu açıdan ve bu Âyet-i Kerîme'nin ifâdesi ile baktığımız zaman çok değişik bir yaşam sistemi ortaya çıkmaktadır.

Allah (c.c) evvelâ istemeyi veriyor ve istetiyor, sende zannediyorsun ki **"ben istiyorum"**. Allah (c.c) vermeyi dilediği için istemeyi vermiştir.

Zâhiri şariat yönüyle bu Âyet'in hükmü çok fazla dikkate alınmıyor çünkü orada kişinin varlığı, birimsel kimliği esastır çünkü çokluk âlemdir. Günah ve sevap hükmü içerisinde kul ve mâbud anlayışı ile ikilik üzerine bir sistem vardır. Ef'âl mertebesi itibarıyla birimsel varlıklarımız mevcût olduğu için herbirerlerimiz mükellefiz.

Bir yukarda ki, (76/29) uncu "Âyet-i Kerîme" de bahsedilen hüküm budur. **"kim dilerse Rabbine bir yol ittihaz eder (edinir)."** Bu yaşantıda **"dileme"** kula aittir.

Ve bu Âyet-i Kerîme'nin hedefi bu anlayış içerisinde yaşayan kişiler değil en az esmâ mertebesinde olan kişilerdir. Esmâ mertebesine ulaşmış olan kişinin artık ortada birimsel bir kimliği kalmamıştır. Tabiat zindanından kurtulduğu için artık oranın hükümleri geçerli değildir. Bu nedenle açıkça **"sen"** yoksun ve **"isteyemezsin"** denilmektedir. Ve ortada bir dilek var ise de Cenâb-ı Hakk (c.c) o dilek **"Biz'den"** geliyor demektedir. Esmâ mertebesine ulaşanlarda ebrâr zümresindendir.

Bizler ebrâr zümresine ulaşamamış isek ve ef'âl mertebesinde yaşıyor isek her şeyi kendimize bağlarız.

Bu Âyet-i Kerîme'nin her mertebeden bir zuhur ve yaşantısı vardır, tefsirlerde bu hususta geniş bilgiler verilmiştir araştırmalarda yarar vardır. Bu Âyet-i Kerîme' hakkında daha geniş bir anlayışa ulaşmak büyük bir eğitim ve zevk işidir. Kişinin kendi vicdanın da kendi hakikatinde kendi gerçek kimliğini bulduğunda o da Hakk'ın ta kendisi olduğunda tabii ki o kişinin dileyceği bir şey yoktur Hakk onun namına ondan dilemiş kişi bir şey dilememiştir. Ancak daha o zaman henüz bâtinî mânâ da da ikilik olduğundan **"Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz"** hükmü geçerlidir.

Bunun üstünde diğer bir anlayışta ise, kişi gerçek mânâ da kendinin hakkanî varlığını bulduğunda, o zaman sadece kendinde kendi vardır ve o mertebesi itibariyle dileyen kendi varlık mülkünde Hakk'an-î olarak sadece kendisidir. Çünkü burada bireyler olan **(siz)** kalkmıştır sadece **"ene"** olan **"ben"** kalmıştır ve dileyende kendi kendinde kendi dileğini ortaya çıkaran kendisidir. Diğer yönden, **(siz)** dileyemezsiniz hükmü kendi hakikatinden kendi zâhirine-zuhurunadır. Bu mevzu (kazâ ve kader bahsi ile de ilgili olduğundan bunların gerçek anlamda bilinmeside bu Âyet-i Kerîme'nin anlaşılacak yaşanmasında büyük faydası olacağı açıktır. Bunlar "kesret ve lâf âlemlerinin yaşantıları" değil, **"Alîm ve Hakîm"** isimlerinin hakikatleri ile yaşanacak idrak ve anlayışlardır. Rabb'ımızdan bu hakikatlerin tahsilini niyaz ederiz.

İttika! Âyet-i Kerîme'leri beşeri yorumlamaktan kaçınma'dır.

Şeriat ittikasi.

Tarikat ittikasi.

Hakikat ittikasi.

Marifet ittikasi.

Şeriat ittikası. Şüphelilerden sakınmaktır.

Tarikat ittikası. Beşeriyetinden sıyrılmaya çalışmaktır

Hakikat ittikası. Beşeriyetinin Hakk'a ait olduğunu unutmaktan sakınmadır.

Marifet ittikası. Bütün bu âlemin Hakkın varlığından başka bir şey olmadığını unutmaktan sakınmadır.

YE, alfebe de sonda olmakla beraber, kelimenin sonunda veya ortasında "harekesiz" bulunduğu yerde baştaki "elif" gibi "e" sesini oluşturuyor. Yani sonda olmasına rağmen baştaki "e" sesini veriyor, çünkü ehli "yakîn" dir.

Bu âlemin hakikatini, rûhaniyyetini idrak edememiş kimseler, mahşer hakikatini dahi anlayamayacaklar ve cennetin, âhiretin gerçek mahiyetini anlayamayarak bireysel görüşleri içinde kalıp yaşayacaklardır.

(27/04/2004)

Gerçek mânâ da kulun iradesi var mıdır?

(28/04/2004)

Kaza-i mutlak-mübrem sahasında yoktur, çünkü orada kulun iradesine ihtiyaç yoktur. İrade hakka aittir. Ancak kaza-i muallâk sahasında kulun iradesi vardır, eğer kulun iradesi olmaz ise mes'uliyetide olmaz. O zaman da ne cennete nede cehenneme gerek kalmaz idi.

Bu hususta geniş bilgi (78 a'yan-ı sabite kaza ve kader) isimli kitabımızda vardır dileyen oraya bakabilir.

Bir fincan kahvenin kırk yıl hatırı vardır derler, zâhir de ise bedenden kırk günde çıkar. Bâtın da ise kırk sene daha da fazla rûhu ile kalıcılığı vardır. (09/06/2004)

Îsâ; kelimetullah, Allah'ın bir kelimesi olduğundan, "İncil" İseviyyet kelimesinin mânâsı olarak olarak nâzil olmuştur. Îsâ (a.s.) ın varlığında "İncil" onun yaşantısıydı. "İncil" Cebrâîl (a.s.) tarafından Meryem'e "nefih-Vahy" edildi Îsâ; kelimesi ve mânâ'sı olarak zuhur etti "İncil-Müjde" kendisi idi. Kelimetullah, "Kelâmullah-ı" müjdeledi. (14/05/2004)

Âdem (a.s.) gökten yere indiği gibi, Îsâ; (a.s.) da yerden göğe çıktı. Hakikat-i İlâhiyye'de eksik bir şey yoktur. (14/05/2004)

Rabb-ı has'ın hükmünde olanlara, onun Rabb-ı has', Rabb'ül erbab indinde/yanında şefaatçı olacaktır. (14/05/2004)

*Hakk'ın aynasıdır İnsân,
Can'dır, canan'dır, sevendir,
Sevilendir bütün âlemde,
Hakk'ın sırrıdır İnsan.*

Hakk'ın aynasıdır İnsân,

Bütün bu âlemler Hakk'ın isim ve sıfatlarının zuhur mahalleri, mücellâ, aynalarıdır. İnsan ise zâtının zuhur mahalli ve aynasıdır.

Can'dır, canan'dır, sevendir,

Hakikat-i itibari ile can'dır, can ise hayattır, hayat ise

drak ile yaşamaktır. Bu yönü ile canandır, ancak tecelli-i ilâhiyyenin sonu olmadığından, her yeni tecellide bir muhabbet olduğundan o muhabbeti sevendir.

Sevilendir bütün âlemde,

Cenâb-ı Hakk bütün âlemi insana musahhar/teshir eyledi, emrine verdi. Bu yüzden bütün âlem varlıkları insana dönük hayat yaşamaktadırlar. Ve bu yüzden de bütün varlıklar tarafından sevilendir.

Hakk'ın sırrıdır İnsan.

Bu âlemde gaflet içinde yaşayan insanların, kendileri dahil, hiçbir şeyden haberleri yoktur. Halbuki insan bu âlemin göz bebeğidir. Ve Hakk'ın zât-i zuhur mahallidir. Orada hakikati itibari ile zuhurdadır. Bunu bilen ayn, bilmeyen gayr'dır. İşte insan'ın sırrı budur.

(24/09/2010) tarihinde internetten gelen bir soru.

Sevgili kardeşim sorduğun soruların veya düşüncelerin azda olsa nasıl bir dini yaklaşım ve hayat görüşü aldığını açık olarak gösteriyor, dünya hayatında çok değişik düşünce ve kanaatler vardır dinimize Âyet-i kerîmelere ve hadîs-i şeriflere çok yönlü bakılmaktadır, en geniş ve kemalli bakış ise İrfan ehlinin müşahedeli bakış ve yorumlarıdır. Onlar nakillerle birlikte ayrıca kendi yaşamlarındaki müşahede üzerine fikir beyan ederler. Nefs-î hayelden değil müşahedeli hayelden bahsedip konuşurlar. Yani tatmadıkları şeyin tarifini yapmazlar evvelâ tadarlar belki tadış esnasında ağızları yanar ama tadın gerçeğini bilirler.

Acıyı tatmayan bir kişinin karşısına acı diye tatlıyı çıkarıp tattırırsanız, onun acıyı tarifi yanlış olacaktır. Bunun gibi (**hayal**) kelimesinin de değişik mertebelerden birçok yaşantı va tatbikatı vardır bu mertebeleri bilip tatmatmayan ve yaşamayan bir kişinin hayal ve gerçek kavramlarını, hakikati itibariyle anlayıp yaşaması gerçek

değerini vermesi, ne yazık ki mümkün olmayacak, hep bir şüphe veya inkâr içinde olacaktır. Sorunu biraz daha anlaşılır hale getirmek için bir kaç hayal mertebesinde bahsedelim.

Hayal-i mutlak:

Hayal-i mukayyet: kayıtlı hayal.

Hayal-i İlâhî:

Hayal-i izâfî: isimlendirilmiş hayal.

hayal-i nefsî

Hayal-i itibarî: Hayal-i beşerî

Hayal-i muttasıl: Bitişik hayal.

Hayal-i müntasıl. Ayrı hayal.

Hayal âlemi:

Hayal-i rû'ya:

Hayal-i geçmiş;

Hayal-i gelecek: Ve daha birçok benzerleri şairin dediği gibi; (**Hayal** deryasına dalsam bir türlü dalmasam bir türlü) burada bahsedilen "Hayal" hangisidir?

Acaba senin hayal diye bahsettiğin bunların hangisidir? Evvelâ onu tesbit ettikten sonra bir fikir yürüterek sorunu tekrarlarsan daha iyi cevaplamamız mümkün olacaktır zannediyorum. Bu hususta yapman gerekeni aşağıda tavsiye etmeye çalışacağım. Ancak böyle sorular sorduğun için ufkunun açık ve kabiliyyetinin de var olduğu anlaşılmaktadır.

Bu yüzden ilginden dolayı sana teşekkür ederiz. Bu hususlarda bilgi sahibi olabilmen ve o bilgiden mutmain olman için epey araştırma ve çalışma yapman gerekecektir zannediyorum. Allah kelâmı sathi ve doldurulmuş ve dondurulmuş bir ifade tarzıyla anlaşılacak beşer lisanı değildir. Sorduğun soruların altlarına küçük izahlar yapmaya çalışacağım. Cenab-ı Hakk ufkunu genişletsin. İnşallah.

Aygaz kokusu ve beden kokusu ve nefesi Rahmâni kokusu. HİKÂYE. BİR DERVİŞİN HEP KEÇİ KOKMASI.

Y. Emreye "dünya kokuyorsun" denmesi.

Aygaz kokusu, Bilindiği gibi bu âlemde her şeyin kendi mertebesinden bir kokusu vardır. Aygazın da kendine göre bir kokusu vardır bu kokular o varlığın özelliğidir ki kendileri gözükmeseler bile kokularından ne oldukları anlaşılır.

Aygazın da kendine göre bir kokusu vardır. Koktuğu zaman etrafa gazın yayıldığı anda varlığı hissedilip hemen tedbir alınmaya bakılır ki, yangın sebebi olmasın.

ve beden kokusu, bilindiği gibi her bedeninde kendine göre bir kokusu vardır, temizlenmez ise o koku dahada ağırlaşır. Bu yüzden temizlenilmesi lâzımdır.

ve nefesi Rahmâni kokusu. Bu kokudan daha güzel bir koku yoktur çünkü bütün kokuların anasıdır. Bütün âlemlere, nefes-i Rahmâni olarak her mertebede o mertebenin hali üzere kokusunu yayar. Bu kokuyu ancak irfan ehli duyar.

Hikâye. Bir dervişin hep keçi kokması.

Bir zamanlar Keşan tarafından sohbetlere bir kardeşi-miz gelmeye devam ediyordu, ancak üzerinde devamlı olarak bir koku vardı, bunun sebebini merak ediyorduk, ancak kendisini mahçub etmemek için sormaya da sıklıkla idik.

Bir gün kendisi bu kokunun sebebini bize şöyle izah etmişti!. Ben bir zamanlar keçi çobanlığı yapmıştım, bu çobanlık günlerimde hep keçiler ile haşır neşir olduğumdan onların kokusu üzerime sinmiş idi. Epey bir zaman bu çobanlığı yaparken, ben bu kokuların farkında değildim, nihayet bir gün çobanlık mesleğini bıraktım, ancak bu sürede üstüme sinmiş olan keçi kokusu, ne kadar banyo yapsam ve ne kadar giyecek değiştirsem dahi, bir daha

benim üstümden gitmedi demişti.

Gerçekten ibretlik bir hadise idi. Onun için derlerya "karga ile gezenin burnu b.....tan çıkmaz" İşte bu ibretlik hadise, bizlere bir bakıma gelecek akıbetimizi haber vermektedir, eğer bu dünyada nefsi ve beşeri hayatımız içinde yaşıyor isek, burada bu habis-kötü kokular üzerimize sinmiş olacağından, onları hiçbir şekilde ve hiç bir âlemde, üzerimizden atma imkânımız olmayacak, bu kötü kokular içinde, ebediyen yaşamaya kendi kendimizi mahkûm etmiş olacağız. Allah muhafaza eylesin.

Diğer yönden bir insan dünya da iken, kendi üstüne nefesi Rahmânın kokusunu üflerse-sürerse ve Rahmânın çevresinde dolırsa, ayrıca Peygamber Efendimizin gül kokulu ahlâkıyla ahlâklanırsa, kendiside ahrette ebediyen Rahmân ve gül kokuları ile kokacaktır.

İşte bu hususta, **Y. Emre'ye**, Tabduk Emre, halâ "**dünya kokuyorsun**" demişti. Bizler de daha bu günden üzerimize hangi kokuları sürdüğümüze bakalım. Bakalım da ahrette sonra pişman olmayalım.

İzmir bir koyun hikâyesi. (Mayıs 2011)

(Mayıs 2011) de gene İzmir'e geldiğimiz bir seferinde idi, Perşembe gününden, ertesi Cum'a günü kemeraltı semtinin meşhur camilerinden birine gidip Cum'a namazını orada kılmamız için, "Yı.... Al..." kardeşimiz bir öneride bulunmuş, ben de tamam inşallah oraya gideriz demiştim.

Perşembe akşamı uykuya yattığım zaman şöyle bir zuhurat görmüştüm. Bir dağın oldukça yüksek bir yamacında, yaklaşık bir buçuk metre kadar genişliğinde, sahanlık gibi yerde duruyorum, tam bu esnada, dağın yukarısından taşların aralarından aşağı doğru yuvarlanarak, köpek benzeri bir hayvan düşüp,

oradan da benim durduğum yere çarptı ve oradan da uçuşumdan yuvarlanıp aşağılara doğru uçtu gitti.

Arkadan aynı şekilde, gene o tepe yerden bir siyah koyun da, aynı şekilde yuvarlanıp, benim durduğum yere düşerek, orada birkaç takla attı. sonra o da uçuşumdan aşağılara yuvarlandı gitti.

Ben de hayırdır inşallah diyerek bu zuhuratı aklımda tutmaya çalıştım ve nasıl bir tecelli ile karşılaçağımı düşünüyordum. Sabah olunca uyandım bu zuhuratı hatırımda tutmaya çalıştım.

Nihayet Cum'a namazından evvel bahsi geçen arkadaşım ile buluştuk, bu gün seni değişik bir yere götürüyüm demişti, bende peki gideriz demiştim. Zannediyorum kestane pazarı camisi idi. Cum'a namazına gitmeden evvel, o yakında arkadaşımın tanıdığı bir şeyh efendi varmış, onu da ziyaret ederiz demişti, nihayet yola çıkıp bahsi geçen kişinin, o caminin yakınında olan iş yerine ziyaretine gitmiş idik.

Orada bulunan birkaç kişi bizi karşıladılar ve zaten hazırda olan çaydanlıktan bizlere birer çay ikram ettiler, sağ olsunlar.

Çayları içtik, ancak arkadaşımın bardağının dibinde çok az bir çay kalmıştı, bunu gören orada olanlardan bir tanesi çayların hepsinin içilmesi lâzım geldiğini ve bazı diğer haller hakkında da arkadaşımın adab-ı muaşeret dersleri vermeye başladı, bu hali gören diğer bir kimse ise, onun yanlış yaptığını, misafire böyle davranılmaması lâzım geldiğini bildirdi ve aralarında sürtüşmeye başladılar, biz ise arkadaşım ile, konuşmalara hiç müdahale etmedik.

Biraz daha bekledikten sonra, nihayet bahsi geçen şeyh efendi, birisi tarafından ittirilen tekerlekli araba ile geldi ve az sonra da, ben bir abdest alayım deyip geldiği şekilde gene dışarıya çıktı gitti. Artık bizimle de ilgilenen kimse olmadı, bir müddet sonra da, zaten namaz vakti

geldiğinden, biz de yakında olan camiye Cum'a namazını kılmak için, oradan ayrıldık.

Cum'a namazı bittikten, biz de arkadaşın iş yerine sohbet için döndükten sonra, akşam gördüğüm zuhuratı anlattım, meğer zuhuratımız o günkü yaşantımızı anlatıyor imiş.

Dağın yüksek yeri onların kendilerini kendi kendilerinde gördükleri hayali yükseklikleridir.

Köpek benzeri bir hayvan düşüp, oradan da benim durduğum yere çarptı ve oradan da uçurumdan yuvarlanıp aşağılara doğru uçtu gitti.

Bunun karşılığı emmâre olan nefsin halidir. O da arkadaşımın çayına bahane bulup ona saldıran kişidir.

Arkadan aynı şekilde, gene o tepe yerden bir siyah koyun da, aynı şekilde yuvarlanıp, benim durduğum yere düşerek, orada birkaç takla attıktan sonra, oda uçurumdan aşağılara yuvarlandı gitti.

Bunun karşılığı da, levvame olan nefsin halidir. O da arkadaşımın bardağında azıcık kalan çayına, bahane bulan kişiyi levm-edip yaptığının yanlış olduğunu anlatmak isteyen kişidir.

Böylece o gece görülen zuhuratın ertesi günü tahakkuku gerçekten ibret vericidir.

Â'yan-ı sâbitemiz, bizim Rabb-ı hasımızdır.

Gebze Şeker pınarda, bahçe içinde Bir restoran. Bahçeden içeriye girince, yaya paket taşlı yolda, "Hasan Hüseyin serçeşme sofrası" yazan bir tabelâsı vardı. Biraz daha ileriye gidip, kapalı bölümün kapısına doğru yaklaşınca da, şöyle bir tabelâsı vardı.

"Gözümde sakladım güzelliğini. Her ne yöne baksam sen varsın orda."

Diye yazıyordu bende not almıştım. (....2011)

Gene böyle İzzet ve özlem evlâtlarımıza gittiğimiz bir gündü, Özlem kızımızın anne babası ve torunlarımız da vardı, bizi biraz değişiklik olsun diye, güzel bir yere akşam yemeğine götürdüler. Burası zâhir ve bâtın bizim çok hoşumuza gitmiş ben de oranın isimlerini unutmamak için bunları not almıştım. "**Şeker pınar**" "Kevser pınarıdır" ki zâhir bâtın tadı hiç eksilmez.

"**Hasan Hüseyin Serçeşme Sofrası**" Tevhid ehlinin her zaman gıdalandığı "**baş çeşme sofrası**"dır. **H. Âli kerremallü veche** efendimizden, "**Hasan Hüseyin**" Efendilerimize kalan ve onlardan da kendilerinin halifeleri olan kâmil insanlar vasıtası ile, ihtiyaç olduğu yerlere kurulan, irfan sofralarıdır. Bilindiği gibi bizim de kitaplarımızın üstünde "İrfan sofrası" diye yazar.

"**Gözümde sakladım güzelliğini.**" Aslında güzellik, genelde gönülde saklanır. Ancak burada gözde saklandığını belirtiyor. Bu da gözünün içini hakk'ın varlığının doldurduğundan, gözünde ve gözünün içinde cemâl-i ilâhiden başka, bir şeye yer olmadığını anlatmak istiyor.

"**Her ne yöne baksam sen varsın orda.**" Çünkü gözünün içinde saklamış olduğu Cemâl-i ilâhiyye, orasını doldurmuş olduğundan, her ne yöne baksa onunla baktığı için, her şeyi de o olarak görüyor. Çünkü Hakk ile Hakk olup, bu âlemde kendi olan Hakk'tan başka bir şey görmüyor. Böylece kesret ikilik ve gayr görme ortadan kalkmış oluyor.

Elif, ümmül kitab imiş,
Lâm, levh-i mahfuz,
Mim, kitab'ül mübîn,
Be ise, yâ Hâfız imiş.

Elif, ümmül kitab imiş, ümmül kitab, kitabın anası demektir. Kitap ise bu kâinattır. Kâinatın direği ise "Elif"tir. Elif ise, biri bâtın, on ikisi zâhir 13 mertebe/noktadan meydana gelmiştir. Ümmül kitab, genel ma'nâ da Ahadiyyet mertebesidir.

Lâm, levh-i mahfuz, Ahadiyyet mertebesinin kopyası, açılımı olan, Vahidiyyet-Ulûhiyyet mertebesidir ki, gayriyyetin ve çokluğun başlangıcı, kaynağıdır.

Mim, kitab'ül mübîn, Hakikat-i Muhammedî açık âlemler kitabıdır ve her zerrede mevcuttur.

Be ise, yâ Hâfız imiş. Hafız hıfzedici, koruyucu muhafaza edicidir. **Be,** Arapça lisanında "ile-birliktelik" ma'nâsınadır. Zâhir bâtın, evvel âhır, iç dış, siyah beyaz, hepsini bünyesinde toplamaktadır. Onun da özü altındaki noktada toplanmıştır.

Vechi mübîn-Vechullah'tır. (13/10/2011)

Vechi mübîn-açık vecih-her mertebede o mertebenin gereği olan surette görünmesidir. Nereye dönerseniz Hakk'ın vechi oradadır. (2-115) âyet-i kerîmesi bu hususu açık olarak belirtmektedir. Bütün varlık her mertebede kendi özel sureti ile zuhur etmesi o sahanın "vechullah" ıdır.

Fâil, mef'ul, merkez, mihver, muhit, zaman-mekân hepsi "mim" (13) tür.

Müslümanların hayvanları, günahlarına karşılık kûrb'ân etmelerine karşı çıkan batılılar, Allah'ın oğlu diye Îsâ; (a.s.)'ı kendisine inananların günahlarının temizlenmesi

için kûrb'ân etti, hikâyesi ne tutarsızdır. Hayvan kûrb'ân lara hayır insan kurbanlara evet. (zilhicceyle ilgili)

Hakikat Allah'ın işaretsiz keşfidir. (H. Ali) "çok güzel"

Bunlar ilâve güzel sözler.

Hakk Teâlâ ya özgü olan "elif, za. Ve hakikatleri de. Kula özgü olan nun, sad ve dad harflerinin hakikatlerine raci olmaktadır. İnsân-ı Kâmil A.C.

Hakk Teâlâ ya özgü olan "elif, za." "elif ve za-zı." Harflerinin hakikatleri Allah-n Zâtına ait olduğu belirtilmektedir. "elif" Ahadiyyet ve Ulûhiyyet hakikatlerini zâhir bâtın bütün mertebeleri itibari ile ifade etmektedir. ve za-zı." Harfide Zâtına delil olduğundan Allah-ü Teâlâ ya has harflerdendir. Ve bunların hakikatleri de.

Kula özgü olan nun, nur-u tevhid, sad, siddikiyyet ve dad, dalâletten uzaklaşma delili olan, harflerinin hakikatlerine raci olmaktadır. Yani bu hakikatlere ulaşmaktadırlar. Yani bu hakikatlere nüzül edip kulluk hükmü ile zuhura çıkmalarıdır.

Bana rabb'ımdan rabb'im nakletti.

Batınımdan zahirime olan alâkayı Rabb-ım nakletti.

- (1) *Taâlluk: Allah'a bağlanma.*
(2) *Tahalluk: Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanma.*
(3) *Tahakkuk: Hakikatin gerçekleştirilmesi.*

Besmelenin özel halinden biri de, Allah, rasûl, abd,

oluşumunu kendi vahdetinde-bünyesinde, birlikte yaşamaktır. Bu da, elif, be, te sırrıdır, üç mertebe birlikte tek olarak yaşanır ki, besmelenin bir başka zirve yaşamıdır. Ancak bu besmele, vahdet kapılarını açandır.

Hayatın süzgeci:

- (1) Nefs= Mahal:
- (2) Akıl= Asıl-ara:
- (3) Fikir= İstişare:
- (4) Hayal= Derinlik verme:
- (5) Vehim= acaba-nicelik-nitelik:
- (6) Musavvire= Tasfir-şekillendirme:
- (7) Zekâ= Tezkiye-temize çıkarma, zihin keskinliği,
Saflık, duruluk-çabuk anlama:
- (8) Hafıza= Ezberleme kuvveti-kayıt-muhafaza:
- (9) Fiil= İş-tatbikat:
- (10) Netice= Olumlu veya olumsuz:

Mûsâ'ya nâlinlarını çıkar dendi. Ben-î İsrâîl'in gece yürümenin seyrinde nâlinların çıkarılacağı yer, vadî-i Eymen'dir. (20-12)

Veysel Karanî'nin Efendimizi görmeden dönmesi, Hakikat-i Muhammediyye'yi idrak edip, sûret-i Muhammedî ile kayıtlanmamasıdır.

Amel-i Sâlih, abdiyyet, kulun fiili, mânâsı Hakk'tandır. Amel-i İlâhî, ubudet, mânâsı da fiili de Hakk'tandır.

Bana desinler nedin? Ben! (Enel hakk) derim. Bütün

bunların dışındakiler, Hakk'ı inkâr olur. Vasfedeceğim her sıfat Hakk, Hakk değil ise, bâtlı olur. Bunu istesem de istemesem de söylemek zorundayım ancak kim nasıl bilirse öyle desin. (Enel hakk) diyen de Hakk'tır, zâten o da kendisini böyle tanıtır. (Ene bâtlı) mı desin?

Ancak bunlar nefsinden gelmesin.

Tebbet Sûresi ile İhlâs Sûresi'nin yan yana gelişinin hikmeti, birinin mutlak kesret, diğerinin mutlak vahdet olması itibari ile, iki gerçek halinde yaşanmasının Hakk olduğu cihetiyledir.

Tebbet Sûresi'nin kaynağı Esmâ-i İlâhiyye'den fiil merbesinden "Hâdî" isminin "mudil" isminin zuhuruna olan hitabı'dır.

Kûl Hüvallahu Ehad, ise Zât-ı mutlaktan "Allah" ismi Camii nin zuhuru olan Hz. Muhammed'e Zât-ı mukayyed ile zuhurda olan Allah'ın hakikatlerini anlat, emridir.

Hakk-ı noksan zannedilen sıfatlardan "tenzîh" "teşbîh" yoluyladır.

Teşbîh-i anlamak noksanlıktan kurtulmaktır.

Külliyen bütün, ferdiyyen aynı, vitriyyen ayırısın.
(16/11/2011)

Fahri âlem Efendimize N.T.

Bu gün gönlüm kaynıyor, sebep bilmem ne hikmet.

Misafiriz âlemde, ev sahibim Muhammed. (s.a.v.)

Seher vakti Nûsret'in senden şefaât bekler,

Ümmete vermek için, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Mahbesin içindeyim, saatin dördündeyim,
Ağlar seni beklerim, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Kula secde yok derler, sana dahi olmazmış,
Kırk yıl secdem sanadır, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Bilmez âlem bu sırrı, bir Hakk O'nda sen varsın,
Gören O, görülen sen, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Dışı sana benzeyen, içi Hakk'tır şüphesiz.
Birden gayrı ne vardır, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Kâinatın mi'râcı velilerde son bulur,
Veli sende yok olur, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Seni görmeyen bir göz, sana yanmayan bir dil,
Varsa eğer şaşarım, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Seninle bitti firkat, sende bulundu vuslat,
Sana feda bin Nûsret, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Senin isminle dahi titremeyen bir gönül,
Varsa eğer şaşarım, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Senden baktım âleme, yine Allah'ı gördüm,
Hakk gözüyle de seni, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Bir şehre vardı yolum, kalpten nûr ile doldum,
Her vârimla sen oldum, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Arşa bastı ayağım, kible oldu durağım,
Sende kayboldu Nûsret, ya Hazret-i Muhammed. (s.a.v.)

Not = Yukarıdaki şiirin (8) inci satırındaki, Nusret Babamın, "*kırk yıl secdem sanadır*" ifadesi okuyanlara ters gelmesin, çünkü bu sözler değişik mertebeden, Hakikat-i Muhammediyye ye göre söylenmiştir, zuhuru Muhammediyye ye göre değildir. Hz. Rasûlullah'ın bâtını na ve hakikatine göredir, sûret ve zâhirine göre değildir.

O nun bâtını "Hakk" zâhiri ise "halk" 'tır. İfade edilen secde bâtınına'dır. Bâtını ise "Hakk" olduğundan en geniş mânâda hakk' ın zuhur mahalli olan Hz. Muhammed (s.a.v.) min şahsında yapılan secde dileği doğrudan Hakk'a olmaktadır.

Kâ'be ye dönerek secde eden bütün Müslümanlar, tabii ki onun taş yapısına değil, özünde bulunan hakk'ın tecellisinedir.

Meleklerin Âdem'e secde etmeleri onun toprak kalıbına değil, özünde bulunan Hakk'ın varlığına'dır.

Bu sahada söz çoktur yeri olmadığı için bu kadar izahı yeterli bulalım ve Hz. Rasûlümüzü gerçek mertebeleriyle idrak edip anlamaya gayret edelim.

Not= (No=16 Divan 3) kitabımızdan aktarmadır.

Din nedir? Dışı suret düzeni, özü-hakikat-i-bâtını ise, sıret-iç nefis-gönül düzenlemesidir.

Bu gün size dininizi tamamladım, din olarak islâm'dan razı oldum (5-3) böylece din merzi olmuş oldu. Radiyella-hu anhüm ve raduanh. Allah onlardan razı, onlar da merzi olmuş oldular. (17/11/2011)

﴿١٩﴾ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ
حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

(Ya ademüskün ente ve zevcükelcennete fe külâ min
haysü şî'tümâ velâ-tekraba hazihîşşecerate fetekünâ
minezzâlimiyn.)

Meâlen: **(7/19)** "Ve ey Âdem! Sen ve eşin cennette
yerleşiniz, dilediğiniz yerden yiyiniz ve şu ağaca
yaklaşmayınız, sonra ikiniz de zalimlerden olursunuz."

Bu Âyet-i Kerîme, evvelki sayfalarda Bakara
Sûresi'nde ele alınmıştı. Ancak "Şu ağaca yaklaşmayın."
bölümü hakkındaki ayrıntıyı (İleride tekrar değineceğiz.)
hükmü ile buraya bırakmıştık. Aynı bölümün izâhına bir
başka yünden devam etmeye çalışalım.

Bu Âyet-i Kerîme hakkında da tefsirlerde ef'âl
mertebesi itibariyle pek çok izahları bulunmakta; ancak
birbirlerinin benzerleri olup kesin bir neticeye varılama-
makta, tefekkür ehlini bâtinen doyurucu olamamak-
tadırlar.

Bu Âyet-i Kerîme'yi ben de çok düşündüm ve değişik
yönlerini de araştırmaya başladım. Daha geniş bilgiyi
nerelerde bulabilirim diye gönlümle istişare ederken
"Rabb'ın olan,(Rahmân'a) danış." dedi. Ben de (Rahmân'a)
danıştım. Dedim ki!.

شَجَر (Şecer-ağaç)

"Ağaç" nedir? Dedi ki: "(Allemel Kûr'ân'ı) 'İkrâ' et,
oku!" Evet okuyacağım kaynağı bulmuştum; çünkü zâti
hakikatleri, allem > talim ediyordu ve ilk tavsiyesi şecere

dikkat et diyordu ve devam ederek, (**şecer**) kelimesi her bir kelime gibi bir çok İlâhî mânâyı ifade etmektedir.

Sembolleri; (ر) **rı** (ج) **cim** (ش) **şin** dir.

Rahmâniyyet mânâsı itibariyle;

Şin: Harfi, şehadet, müşahedeyi, şehadet âlemini

Cim: Harfi, Cemâl-i İlâhiyyeyi, esmâ âlemini

Rı: Harfi, Rahmâniyyet, sıfat âlemini ifade etmektedir ve bu mertebeler artı mânâsında, kendisinde mevcuttur.

Nefsâniyyet mânâsı itibariyle ise;

Şin: Harfi, Şeytaniyyet-i, (nefs-i emâre ve levvâme'yi)

Cim: Harfi, cinsiyet-i **Rı:** Harfi, (rıda) "örtü" perdeyi, ifade etmektedir ve bu mertebeler de kendisinde eksi mânâsında mevcuttur, diyebiliriz.

Ebcd hesabıyla: **Şin:** Değer sayısı, (300) **Cim:** Değer sayısı, (3) **Rı:** Değer sayısı, (200) dür.

Toplarsak; 300+3+200=503 toplam değeridir.

(503) ün diğer sayı değeri ise, kelime-i risâlet, (Muhammedür-rasûlullah) "Muhammed, Rasûl, Allah," kelimelerinin toplam değeridir ki, hayret verici bir oluşumdur.

Şecer, bir bakıma Hakikat-i Muhammediyye'nin bu mertebedeki irsâliyetidir. Ayrıca, (5+3=8)dir ki; sekiz cennet ifadesindedir. Bilindiği gibi (**şecer**) "ağaç" cennetin ana unsurlarından birisidir.

"**Şu ağaca yaklaşmayın.**" ifadesinden de anlaşılan, cennette çok daha başka ağaçların da olduğudur. Bulundukları cennet, esmâ cenneti olduğundan, oranın meyveleri o ağaçların mânâlarıdır, yani her bir ağaç esmâ-i İlâhiyye'den bir mânâyı ifade etmekte ve onun mânâ meyvelerini üretmektedir.

İşte yaklaşılması yasak edilen ağaç, (**Ulûhiyyet**) mânâsını ifade eden "iki ana dallı" (**Ulûhiyyet**) ağacıdır.

Bir dalı;(**Rahmâniyyet**) mânâları, meyveleri ile dolu (**şeceraten mübareketen**) Diğer dalı ise; (**Nefsâniyyet**) mânâları, meyveleri ile dolu (**şeceraten mel'uneten**)dir diyebiliriz. Çünkü (**Ulûhiyyet**) tüm olarak bu varlığı gerçek yüzleri ile kendi mertebelerinde korumaktır.

Cenâb-ı Hakk, insânlık hayatı süresince Peygamberleri vasıtasıyla bir çok ağaç örneğine dikkatlerimizi çekmiştir.

Âdem (a.s.)a ve **Havvâ** anamıza cennette ilk emir ve yasak şu "ağaca > şecer" yaklaşmayın oldu.

Mûsâ (a.s.)a, peygamberlik başlangıcı bir "ağaç > şecer"den ilk def'a (**nûr**) esmâsının **tecellisî ile** olmuştı. Orada gördüğü "şecer" (**nûr**) esmâsının zuhuru idi.

Hız. **Muhammed** (s.a.v.) efendimize de **Mî'râc** gecesi, "sidre'i munteha"da (**sidir**) ağacı gösterilmiştir ki; bu çok dikkate değerdir.

Bu hususta daha geniş bilgi, mübarek geceler kitabımızın Mî'râc bölümünde mevcuttur. Dileyen oraya bakabilir.

O ağaca yaklaşılmamasına mâni, birçok sebepten biri de, henüz o ağaca, "şecer" mânâsına yaklaşma vaktinin gelmediğidir.

Diğeri ise, o ağaçta mevcud **Ulûhiyyet'e** "kurb" yaklaşmayınız demektir. Çünkü orası bir bakıma **Ulûhiyyet'ten** uzaklaşma yeridir. Bir şeyden uzaklaşılma-yınca da oraya dönme diye bir şey söz konusu olamaz.

Bir diğeri ise, yine o "ağaç"ta mevcud nefsâniyyet ve şeytaniyyet'e "kurb" yaklaşmayın, demektir.

İşte bu ağaç, "şecer" iki zıt mânâyı bir arada tutmakta ve Âdem (a.s.) varlığında dünyaya gelen herkes bir yönüyle bu ağaçtan men edilmektedir.

Hakk, yolunda gidenlere, **şeytaniyyet** dalı.

Şeytaniyyet, yolunda gidenlere ise **Rahmâniyyet** dalı, yasak edilmektedir.

(**Şecer**)e kurbiyyet, yaklaşımdan nehiy ve ikaz sadece Âdem ve Havvâ' yadır. Meleklerle ve iblise değildir; çünkü onların bu sahada oyunculukları yoktur.

Sayıları itibariyle (şecer) ve (Kelime-i Risâlet) (503) aynı değerdedir ki; o mânâyı tatmak, Risâlet yolunun başlangıcına gelmiş demektir. Âdem (a.s.) da ilk peygamber olduğundan, Allah'ın o mertebedeki Rasûlüdür ve yeryüzüne iniş süreci içerisindedir.

(44-7-A'raf suresi kitabından)

Kelime-i Risâlet hakkında daha geniş bilgi Kelime-i Tevhid isimli kitabımızın (136)ncı sayfasında mevcuttur, dileyen oraya bakabilir.

Ayrıca (503) sayısının ortasındaki sıfır'ı alırsak ortada (53) kalır ki; o da bizim şifre sayımızdır. Bu hususta da geniş bilgi, (12 Terzi Baba-1-) isimli kitabımızın "*sayıların dilinden*" bölümünde mevcuttur dileyen oraya bakabilir.

﴿٤٦﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ
كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

(7-46) (Ve beynehumâ hicâbun ve alel a'râfi ricâlun ya'rifûne kullen bi sîmâhum ve nâdev ashâbel cenneti en selâmun aleykum lem yedhulûhâ ve hum yatmeûn.)

"Cennetliklerle cehennemlikler arasında bir perde

vardır. A'raf üzerinde de, her iki taraftakileri simâlarından tanıyan kişiler vardır. Bunlar cennetliklere: "selâm olsun size" diye seslenirler. Bunlar henüz cennete girmemiş, fakat girmeyi arzu eden kimselerdir."

Bu âyette belirtilen hakîkati kendi varlığımızda düşünmeye çalışırsak cennet ve cehennem o kadar yakın ki bizim kendi içimizde, Hakk'ın emirlerini, tavsiyelerini yerine getirdiğimiz zaman cennet tarafına, âsi olup beşeriyetimizden kaynaklanan şekilde hayâtımızı sürdürmeye başladığımız zaman, cehennem tarafına yönelmiş oluyoruz. Behlûl Dâ'nâ'nın "duvar eğri olduğu tarafa yıkıldı" dediği gibi, demek ki neticede insân yaşantısında nereye meyil ederse o yöne yıkılacaktır.

A'raf'ın madde yönünden yüksek bir tepe değil de düşüncede yüksek bir yer olduğunu düşünelim. Sevapları yok çünkü kendi varlıkları yok, irfân ehli olarak kendi varlıklarını izâle etmişlerdir, aynı şekilde günahları da yok. Fakat irfâniyetleri olduğundan kendi varlıkları yerine âriflikleri kalmıştır. Ricâl ise er kişi demektir yâni görünüşü hanım olmakla beraber bu hüküm içine girenler de vardır yâni ricâl kelimesi hem erkekleri hem hanımları kapsamına almaktadır.

Sîmalarından tanıklar derken, cennet ehli olanların bütün çeşitlerini, cehennem ehli olanların da bütün çeşitlerini tanıklar demektir. Kendileri mertebe olarak bütün mertebeleri bildiklerinden cennet ve cehennem ehlinin hangi mertebede olduklarını bilir ve tanıklar.

Selâm işte İslâmiyetin kaynağı olan Selâm esmâsından gelmektedir. Selâm'ın aslı da yukarıdan gelenin aşağıda bulunana Selâm tavsiyesidir ve bu durumda hem Selâm'dan hem de A'raf ehlinin yüksekte bir yerde olmasından cennet ehlinin üzerinde bir yerde olduğu anlaşılıyor. Onların istedikleri cennet zât cennetidir.

﴿٤٧﴾ وَاللّٰهُ حَكِيْمٌ اَبْقٰىهُمْ تِلْقَاءَ اَصْحٰبِ النَّارِ
قَالُوْا يَبْنَآ لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾

(7-47) (Ve izâ surifet ebsârûhum tilkâe ashâbin nâri kâlû rabbenâ lâ tec'alnâ mealkavmiz zâlimîn.)

"Gözleri cehennemlikler tarafına çevrilince de:
"Rabbimiz! Bizi zâlim toplulukla beraber eyleme!" derler."

Cehennem ve ateş'in ehli olanlar ayrı bir yerde toplanacaklardır. Onların halleri orada cennet tarafında olanlardan çok başka olacaktır, bulundukları halleri ve görüntüleri çok sıkıntılı ve pişmanlıklar üzedir. A'raf ehli onlar tarafına basiretle bakıp, bizi bunlarla beraber eyleme derler.

Çünkü kendileri hakkında daha henüz karar verilmemiştir. Eğer onlarla birlikte olma kararı verilmiş olsa bile, bu kararda razı olurlar çünkü gerçek "râziye" mertebesini idrak ve kabul etmişler, Rabb'larının kararı olan her şeye daha baştan rıza göstermişlerdir.

﴿٤٨﴾ وَنَادٰى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمِهِمْ
قَالُوْا مَا اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٨﴾

(7-48) (Ve nâdâ ashâbul'a'râfi ricâlen ya'rifunehum bi sîmâhum kâlû mâ agnâ ankum cem'ukum ve mâ kuntum testekbirûn.)

"Âraftakiler yüzlerinden tanıdıkları kişilere seslenerek şöyle derler: "Ne topluluğunuz, ne de büyüklük taslamanız, size hiç bir yarar sağlamadı"."

"yüzlerinden tanıdıkları kişilere" Yüzlerinden tanımak iki türlüdür, biri, bu kimseler dünyada iken zâhiren birbirlerini gördükleri için baş gözüyle tanılır. Bu Âyet-i Kerîmeden de anlaşıldığı üzere insânlar ahirette tekrar vücûtlendiğinde dünyadaki vücûtlarına benzer bir vücûd ve vecih ile haşronulacaklardır, eğer böyle olmayıp başka değişik bir vücûd ve vecih ile haşronulmuş olsa idi insanlar birbirlerini tanıyamazlardı bu da çok garib olurdu.

Diğeri ise **"bi sîmâhum" "onların simâlarının bâtınında ki hakikatleri ile"** tanılır. Ehli A'raf, ehli irfan olduklarından ve merâtibi insâniyyeyi bildik ve tanıdıklarından, onların bâtin hallerini idrak edip, hangi halde olduklarını hemen idrak ederler. Ve yukarıda ki şekilde seslenirler. Bir bilgi olması bakımından insânların ahiretteki üç türlü hallerini idrak etmeye çalışalım.

(1) Cehenneme girecekler, "nefislerinde mevcut hangi hayvanın ahlâkı ağırlıklı ise, yüzleri o hayvana benzer bir şekil alıp günahları yüzünden bâtinen o hayvan sûretinde cehenneme gireceklerdir.

(2) Cennâti naimlere-nimet cennetlerine girenler, "beşer insan" sûretinde olanlardır. İyi ahlâk ve fiziki amelleri yüzünden nimet cennetlerine gireceklerdir.

(3) Zât cennetlerine girenler ise, "Rahman sûreti" üzere olanlardır ki, genelde bunlar "A'raf-İrfan" ehli dirler ve diğer her iki gurubu simalarından tanılır.

Bunlar eğitimlerinde nefislerini tanıma yönünde mücadele yaparlarken hayvanlık mertebelerinden geçtikleri için, oradan kurtulmuşlardır, cehenneme giremezler. Gene eğitimleri sırasında beşerliklerinden de geçmişlerdir, bu yüzden nimet cennetlerine de giremezler.

Eğitimleri neticesinde kendilerinde bulunan (Venefahtü) ve "hakikat-i İlâhiyye" yi bulduklarından ve "baka billâh" olduklarından, yerleri Zât cennetleri olmuştur. (22/11/2011) Salı (10,50)

(44-7-A'raf suresi kitabından)

﴿٧٧﴾ فَعَقَّرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا
يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٨﴾

(7-77) (Fe akarûn nâkate ve atev an emri rabbihim ve kâlû yâ sâlihu'tinâ bimâ teidunâ in kunte minel murselîn.)

"Derken dişi deveyi boğazladılar ve Rablerinin buyruğundan dışarı çıktılar; "Ey Sâlih, eğer hakîkaten elçilerdensen, bizi tehdit ettiğin (o azâbı) bize getir! "dediler."

"Derken dişi deveyi boğazladılar" Bütün Âyet-i Kerîme'lerde olduğu gibi burada da hem zâhir hem de bâtın-î hakikatler vardır. Zâhiri, hikâyede olduğu gibidir, bâtını ise "iş'âri-işaret" olarak kişilerin bulunduğu irfaniyyet idraklerine göredir. İş'âri olanlar geneli bağlamaz "indî-şahsi" dir, kendilerine ve o duyarlılıkta olanlara göre zevkî bir idraktır. Tatmak için özel bir eğitim gerekmektedir.

Bilindiği gibi dişilik üreticiliktir, dişi deve kişide "nefs-i küll" ü, üreticiliği temsil eder. Salih (a.s.) ise "akl-ı küll" ü ve etkenliği temsil eder. Sâlih (a.s.) akl-ı kül cihetinden, Sâlih bir etken nefha olarak, kavmine o günün kemâli olan, ilmi İlâhiye yi "nefha-telkin" ediyor, fakat kabul görmüyor idi.

Nihayet bir pazarlık neticesinde Sâlih olan (Akl-ı küll) den "nefha-i İlâhiyye" (nefs-i küll) olan kavmine akmaya başladı geçici olan bu akış neticesinde kendilerinde bulunan "nefs-i emmâre-beden dağları" ndan (Nakatullah-Allah-ın devesi) çıktı. Bu kendilerine Allah'ın "ef'âl cihetinden esma tecellisi" idi. Ancak bunu anlayamadılar.

Mevcut olan akarsuyu şarta göre bir gün deve bir gün kavim kullanmakta idi, böylece suları azalmış ve sıkıntıya düşmüş, "nefs-i emmâre" olan kavim zorlanmaya başlamıştı, bu yüzden (Nakatullah-Allah'ın devesi) ni boğazladılar. Deve ve inek, bilindiği gibi nefs-i levvameyi ifade etmektedirler. Ben-î İsrâîlin ineği kavmin nefislerinin rabb'ı, muhabbetlisi olduğundan kesmekte çok zorlandılar diyeti, çok sevdikleri altınları oldu.

Sâlih (a.s.) a gönderilen "deve-nakatullah" Allah'ın, hamile dişi, üretici devesi olduğundan kendileri hakkında nefs-i levvame değil, Hakk'ın lütfu olarak, Nefs-i radiye idi. Ve o mertebenin kendileri hakkın da kendilerini Rablarına götürecek Burak'ları ve kendilerine ulaşacak olan hakikatlerin zuhur sebebi idi. Onu kesmelerinin diyeti ise bütün varlıkları oldu. Ve, **"bizi tehdit ettiğin (o azâbı) bize getir! "dediler."** Bunun üzerine başlarına bilinen akıbetleri geldi.

Seyr-i sülûk yolunda olan her, sâlik götürücüsünün irfaniyyeti kadar bu yoldan geçer, eğer geçmiyorsa zâten gerçek sâlik değil, zanda sâliktir. Âdemoiyyet'ten başlayan seyr-i sülûk yolculuğu "salâh-sâlihlik" vadisine geldiği zaman o vadiden geçmek için oraya uygun bir vasıta lâzımdır bu vasıta ise belirtildiği üzere deve'dir. Âlemde ne varsa insânda da bunların hepsi nefsinde bâtınında-kuvve'de mevcuttur, yeri geldiğinde bunları ve ahlâklarını yaşantısında kuvveden zâhire-fiile çıkarır. Her insânın nefsi onun bineğidir, bu bineğin vasfı ise kişinin ahlâkı ile ilgilidir. Eğer bir kimse iç bünyesinde ki, nefsi emmâresini insâni hakikatler ile eğitmemişse o, insân-ı nakıs-noksan insândır. Kendisinde hâkim olan görüntü-sûret insânlığı değil, iç bünyesinde hâkim olan bir hayvanın ahlâkı üzeredir. Bunlara da hayvan-ı nâtık-konuşan hayvan derler. İşte bu halden kurtulmak için kendi gerçek hakikatini aramaya yönelerek insânlık vadisine girmesi gerekmektedir.

O vadiye gitmek için de kendi beden-nefis dağından Allah'ın yolu olan sırat-ı müstakîm'e ulaşmak için, binek olarak "nâkata-Allah'ın dişi hâmile devesi"ni çıkarması gerekmektedir. Hâmile olması o devenin neslinin kesilmemiş-ebter, olmamış olması içindir. Devenin suyu çok içmesi İlâhî ilim ve hayatla dolmasıdır, içince çok süt vermesi, deve Allah'ın devesi olduğundan o mertebenin Ulûhiyet ve irfaniyyet hakikatleri ilminden fazla fazla vermesidir.

Bilindiği gibi süt ilimdir. Su da, hayat ve ilimdir. İşte gerçek yol ehli sâlik'in bu mertebe-vâdide ki, nefis-î bineği bu ahlâkta olan "nakata-Allah'ın devesi" dir. Bu deve ile yoluna devam eden sâlik Mûseviyyet mertebesine gelince "Tûvâ" vâdisine girmesi için kendisinden her türlü bineğinin ve hattâ nalınlarının bile çıkartılması istenecektir. (20/12)

(7/73 hâzihî nâkatullâhi lekum âyeten) İşte bu "nâkata-Allah'ın devesi" sizin için Ulûhiyet Âyetlerindendir.

Bilindiği gibi her Âyet-i Kerîme'nin zâhiri ve bâtını vardır, bu Âyet-i kerîme'nin kısmen ilmî yönde ki, zâhirini de anlamaya çalışalım.

Baktığımızda açık olarak görüyoruzki, dağ, taş-toprak, olan mâden'den, et olan deve çıkmaktadır, ancak bu devenin büyük miktarda suya ihtiyacı olduğu görülmektedir. Bu hususun incelenmesi gerekmektedir.

Bilindiği gibi Âyet-i Kerîme'ler "muhkem ve müteşabih" olarak ikiye ayrılmaktadırlar. Bu Âyet-i Kerîme'de zâhiri - hikâyesi yönünden muhkem, batını-hakikati, yönünden müteşabih'tir. Bünyesinde büyük bir teknoloji gizlidir, bu teknoloji gıda sanayi ile ilgilidir, Âyet-i Kerîme'de görüldüğü gibi taş ve topraktan su ilâvesi ile et üretilmektedir. Bilindiği gibi gıda zinciri, mâden, bitki ve hayvan türlerinden sırasıyla geçerek üretilmektedir. Burada ise bir halka yoktur, yani görüldüğü gibi mâden'den et üretimi vardır.

Bu oluşum büyük bir gıda teknolojisine ışık tutmaktadır.

Üretim süresini %/33 kısaltmaktadır, Bu büyük bir zaman kazanımıdır. Eğer vaktim ve maddi imkânlarım olsa idi ilk işim büyük bir lâbaratuar kurup bu araştırmalara başlamak olurdu. Zâten numeneleri de vardır, denizde balıkların, karadan denizlere ulaşan minereller ile suyun ete dönüştüğü aşikârdır, taşların içinde solucanlarında bulunduğu aşikârdır, İnsân badeni dahi kara balçık su ile karışık topraktan et olarak meydana gelen bir varlıktır. O halde bu husus olmayacak bir şey değildir. Ümid edriz ki, bu oluşumu evvelâ sahibi olan bizlerin içinden çıkan kimseler zuhura çıkarırlar, aksi halde geç kaldığımızda yabancılar bu teknolejiyi ortaya çıkarıp, bizlerinde onlardan bunları para ile satın almamız gerekir ki, bizlere yazık olmuştur, eldeki değerın kıymeti bilinmemiş diğerleri gibi zayi edilmiş olur. İçimizden kimler veya hangi firmalar bu işe el atıp başlarlarsa, bu günden onlara bizden selâm olsun, başarılar dilerim. Ayrıca taşların koyun olması da Şuayb (a.s.) in mucizelerindendir. (44-7-A'raf suresi kitabından)

﴿١٤٢﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ
فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ
اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾
هَارُونَ

(142) (Ve vâadnâ mûsâ selâsîne leyleten ve etmemnâhâ bi aşrin fe temme mîkâtu rabbihî erbaîne leyleten ve kâle mûsâ li ahîhi hârûnahlufnî fî kavmî ve aslıh ve lâ tettebi' sebîlel mufsidîn.)

"Ve Mûsâ'ya otuz geceye vaat verdik ve süreye bir on gece daha ekledik ve böylece Rabbinin mikatı (tayin ettiği vakit) tam kırk gece oldu. Mûsâ, kardeşi Harun'a şöyle dedi: Kavmim içinde benim yerime geç, ıslaha çalış ve bozguncuların yolundan gitme!"

Cenâb-ı Hakk Mûsâ (a.s.) ile Tur dağında buluşmasını kendi ağzından, kendi hakikatinden anlatıyor. Cenâb-ı Hakk bu kadar yakından yanımızda olduğunu bize bildirirken, bizler onu hâlâ tenzih mertebesinde yukarılara atarak, ona ulaşmaya çalışıyor ve iş daha burada yanlış bir mecrâyâ giriyor. Mûseviyyet mertebesine yapılan bu hîtâbı biz Muhammedîyyet mertebesinde bulunanlar değerlendirmeye çalışıyoruz, oysa Cenâb-ı Hakk bize "sizi ümmetler üzerine şâhit yaptım" diyor.

Hız. Peygamberi (s.a.v) de peygamberlere şâhit tutuyor, yâni hepimiz müşâhede ehliyiz, çünkü bu gelmiş geçmiş bütün ümmetlerin üzerinde bir metrebemiz vardır, bu nedenle onların yaptıklarının doğru veya yanlış olduğuna Cenâb-ı Hakk bizleri şâhit tutacak ve bizim şahadetliğimiz ile onların bazı hususları oluşacak, ahîrette. Peygamberlerin hâdisesi de Hız. Peygamberin (s.a.v.) onlara şâhitlik etmesiyle zuhur edecek, çünkü Efendimiz (s.a.v) mertebe olarak en üst mertebe olduğundan onlar hakkında şahadet edebilecek.

İşte Cenâb-ı Hakk Mûseviyyet mertebesi itibari ile, biz Mûsâ ile sözleştik diyor. Cenâb-ı Hakk Mûsâ (a.s.)'a Tur dağına çık, otuz gece ibâdet hâlinde ol, gündüzleri de oruçlu ol dedi. Mûsâ (a.s.) bu şekilde günlerini geçirdi, fakat ondaki açılım otuz günde daha henüz Tevrat-ı Şerîfi alacak kapasiteye ulaşamadı ve Cenâb-ı Hakk on gün daha ilâve ederek, kırk güne çıkardı. Rivâyet ederler ki bu son on günde Tevrat-ı Şerîf'in levhâlarını aldı. Ümmet-i Muhammede ise Ramazan'ın yirmiyedinci günü Kûr'ân-ı Kerîm nâzil olmaya başlıyor.

Dağa çıkmak, insânda fikir yüksekliği demektir, yâni fikirde, düşüncede atılım demektir, Efendimiz (s.a.v) de Hira dağına çıkıyordu. Cenâb-ı Hakk alt düşüncelerde Mûsâ (a.s.) ile neden buluşsun, yâni zâti tecellisini oralarda neden yapsın, oralarda süfli tecelliler vardır. Burada Cenâb-ı Hakk ne vekil kullanıyor, ne Cebrâil (a.s.)'ı kullanıyor ne de başka bir şey "Biz buluştuk" diyor. İşte bu mertebe Mûsâ (a.s.)'ın mîracıdır. Îsâ (a.s.)'ın mîracı ise göğe çekilmesidir ve henüz bitmedi, mîracının eğitimi alıyor, döndüğünde mîracını tamamlayarak, kadir gecesini o zaman anlayacaktır. Fakat bizlerde bunların hepsi mevcûd, bu mertebelerin hepsinin Hakk yolunda çok büyük merhâleleri vardır. Ramazan bayramında kişi kendini idrâk eder ve kendi kendinin hâlifesi olur, Kurb'an bayramında ise artık derviş yetiştirecek mertebesine gelerek görevli olur yâni karşısındakilerin nefsinin kurban ettirecek güce ulaşır.

Mûsâ (a.s.)'ın kardeşini bırakmasını, Bâtinen kendi beden mülkümüz açısından düşündüğümüzde; o mertebe itibarıyla Mûsâ mertebesinde olan aklımız, bu akla yardımcı olan fikirde Harûn mertebesinde ve bu fikir akla vekil olarak bırakılıyor. Fakat bedendeki nefsi emmâre, levvâme ve mülhîme bu fikri dinlemiyorlar ve diğer Âyetlerde, de belirtildiği üzere. ortalığı biraz karıştırıyorlar.

(44-7-A'raf suresi kitabından)

﴿١٤٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ
رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنَ تَرَانِي وَلَكِنِ انظُرْ
مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا

إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ
تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا
أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

(7-143) (Ve lemmâ câe mûsâ li mîkâtinâ ve

kellemehe rabbuhu kâle rabbi erinî enzur ileyke, kâle len terânî ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarre mekânehu fe sevfe terânî fe lemmâ tecellâ rabbuhu lil cebeli cealehu dekkân ve harra mûsâ saikan, fe lemmâ efaka kâle subhâneke tubtu ileyke ve ene evvelul mu'minîn.)

"Ne zaman ki, Mûsâ, mikatımıza geldi, Rabbi ona kelâmıyla ihsanda bulundu. "Ey Rabbim, göster bana kendini de bakayım sana". dedi. Rabbi ona buyurdu ki; "Beni katiyyen göremezsin ve lâkin dağa bak, eğer o yerinde durabilirse, sonra sen de beni göreceksin". Daha sonra Rabbi dağa tecelli edince onu yerle bir ediverdi, Mûsâ da baygın düştü. Ayılıp kendine gelince, "Sen sübhansın", "tevbe ettim, sana döndüm ve ben inananların ilkiyim," dedi."

Mûsâ (a.s.) Tur dağına çıktıktan sonra, Rabbi ile kelâmî olarak buluştu. Cenâb-ı Hakk varlığıyla her yerde mevcûttur, yalnız burada kelâmı ile zuhurdadır. Cenâb-ı Hakk görebilene, müşâhedeli olarak zuhurdadır, ama bu mertebede henüz bu görüş olgunlaşmadığı için, Mûsâ (a.s.) onu sadece kelâmı ile müşâhede edebiliyor idi. Bir başka âyette (20/13) Cenâb-ı Hakk Mûsâ (a.s.)' "şimdi sana vahyolunacakları dinle" diyor.

Buradan da anlaşılıyor ki Mûseviyyet mertebesi dinleme, duyuş, duygu mertebesidir, yâni kulak hakîkatinin bu mertebede çok gelişmiş olup dinleyici olması lâzım geliyor.

Mevlânâ hazretleri de bu hakîkati ön plâna çıkarmak için Mesnevi-i şerîflerine "Bîşnev-dinle" hîtâbıyla başlıyor. Yâni dikkâtımız söylenen sözü çok iyi toplama kabiliyyetine ulaşmalıdır. Bu kulak ile duyduğumuzu müşâhede sahasına getirip gözle görülecek hâle sokacağız, bu gözle gördüğümüzü de kalbimize indirip mutmain olacağız, ki Efendimiz (s.a.v) mîrac gecesinde bahsedilen "*gözünün gördüğünü gönlü yalanlamadı*" (53/11) sözü bizde tahakkuk etsin. Efendimiz (s.a.v) o gece o kadar büyük Âyetleri gördüğü hâlde kendisinde hiçbir değişiklik olmadı çünkü daha evvel onların müşâhedesini yapmıştı yâni o bilgilere aşinalığı vardı, hiçbir şey onu şaşırtmadı.

Mûsâ (a.s.) Cenâb-ı Hakk'ın sesini o kadar yakından duydu ki, her yönden bütün herşeyiyle onu hissetti. Herhangi gelen bir oluşuma dikkât edelim, bir yönden geliyorsa mahlûktur ve umumiyyetle cinnî sestir, fakat Mûsâ (a.s.)'a geldiği gibi bütün cihetlerden geliyorsa o ilhâmdır ve Hakk sözüdür, hiç şüphe tereddüt olmasın. Tasavvuf sahasına girince kişi bir seyre başlar ve seyir bir yolculuktur, bu yolculukta birçok yerlerden geçilir ve bu misâl âleminden, mânâ âleminden, cinler vadisinden geçilir, bu anlatılanlar bilinmez ise kişi onlara kapılır ve oraya fazla dalarsa, onu götürenin de elinden tutup götürecektir kadar tecrübesi yok'sa, kişi oralarda kalır ve döner durur.

Hakkın zâtına gidiyorsak bu yolda melekler de vardır, cinlerde vardır, şeytanlarda vardır, hayvânlar da vardır, fakat bunların hepsinin değerlerinin ne olduğunu ve sistemlerini bilirsek bizlere hiçbir zarar veremezler ve huzurla rahatça oralardan geçebiliriz. Kûr'ân-ı Kerîm'de de açık olarak bunlardan zâten bahsediliyor.

Kûr'ân-ı Kerîm'i okumaya başlarken dahi yazılı olmamasına rağmen "eûzü besmele" ile okumaya başlıyoruz, Kûr'ân-ı Kerîm'in en son âyetinde de cinlerden bahsediliyor ve çok ilginçtir tam ortada bulunan âyette de cinlerden bahsediyor, bunların hiç biri tesadüf değildir. Hayâtımızda bu güçlerin rolü çoktur ve bizler bunları dışarlarda aramayalım, varlığımızda olan karşılıkları zâten bize yetiyor. Hayâl ve vehim dışarıdaki cinlerin bizim varlığımızdaki karşılığıdır. Hayâlde vehim doğuyor, oradan fikire geliyor oradan Mûsâvireye geliyor ve bu tasavvurdan sonra fiile dönüşerek zuhura çıkıyor, bunların neticesi de putperestlik oluyor.

Mûsâ (a.s.)'ın bu sesi duyduğu belirtildiğine göre insân kulağının duyusuna uygun bir ses olduğuda açıktır. Mûsâ (a.s.) Cenâb-ı Hakk'ın sesini bu kadar yakın duyunca Cenâb-ı Hakk'ı cisimlenmiş bir varlık hâlinde görmek istedi ve bu anlayışla **(lenterânî)** Beni göremezsın, eğer böyle görmek istersen dağa bak, dağ yerinde durursa sen de Beni görürsün" hitâbı geldi. Cenâb-ı Hakk dağa tecelli edip, dağ paramparça olunca Mûsâ (a.s.)'da orada yığılıp kalıyor. İşte Mûseviyyet mertebesinde kişinin böyle bir hâlet-i rûhiyye geçirmesi lâzımdır. Bu kadar şiddetli olmasa da ilim yönünden bunu idrâk etmelidir.

Bu mertebede benlik henüz kalkmış olmadığından, bu benlikten dolayı Cenâb-ı Hakk görülemiyor. Kişinin üzerinde benliği mevcût olduğu sürece, Cenâb-ı Hakk'ı müşâhede etmesi mümkün değildir, çünkü orada ikilik vardır ve Cenâb-ı Hakk'ı görmek için kişinin kişiliğinin ortadan kalkması lâzımdır. Cenâb-ı Hakk'ın tecelli edip parçalanan dağ da kişinin nefsânîyetidir, yâni kişinin nefsânîyetine doğru böyle tecelli yaşanmaya başladığı zaman, bunun dehşetinden düşüp bayılıyor ve şuuru gidiyor ve bu şuur gidince de, müşâhede ortadan kalkıyor.

Görmek için gereken şey ilâhî şuurdur, beşeri şuur ile de Cenâb-ı Hakkı görmek mümkün değildir.

"Ben Rabbimi Rabbimin gözüyle gördüm" diye güzel bir terkip vardır. Dolayısıyla beşeri göz ile, kişinin Rabbini görmesi mümkün değildir ve Mûseviyyet mertebesinin en kemâlli hâli, Rabbinin tecellisi karşısında kişinin bayılıp hiç hâline gelmesidir. İşte bir derviş Rabbinin azameti karşısında hiçlik durumuna gelebilirse, bilsin ki o Mûseviyyet metre-besindedir ve bu seyri sülûkta epey bir yoldur.

Buradaki konuşmalar Mûseviyyet mertebesi îtibarıyla gelen ilhâmlardır. Mûsâ (a.s.) orada anladı ki, Rabbini bu mertebede görmesi olacak iş değildir, bu nedenle bu isteğinden tevbe etti.

Mûsâ (a.s.)'ın beni ilk mü'minlerden yaz demesi, Mûseviyyet mertebesi îtibarıyla ilk mü'minlerden yaz demesidir.

Mûsâ (a.s.) bayılıp kendi şuurunu kaybedip ayılınca, ilk iş Cenâb-ı Hakk'ı tenzih ediyor ve tevbede bulunuyor, Çünkü bu mertebe tenzîh mertebesidir, işte bizimde bunu yapmamız gerekiyor, yoksa yaptığımız eylem, yapılan hatada ısrar edilirse, kasıt kapsamına ve karşısındakinde bir başka olgu oluşturmaya yâni şirke girer.

(44-7-A'raf suresi kitabından)

﴿١٤٨﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا

جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا

يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٩﴾

(7-148) (Vettehaze kavmu mûsâ min ba'dihî min huliyyihim iclen ceseden lehu huvâr, e lem yerev ennehu lâ yukellimuhum ve lâ yehdîhim sebîlen ittehazûhu ve kânû zâlimîn.)

"Mûsâ'nın arkasından kavmi, tutmuş süs takıla-rından böğüren bir buzağı heykeli edinmişlerdi. O buzağının kendilerine bir söz söylemediğini ve bir yol gösteremediğini görmemişler miydi? Fakat yine de onu ilâh edindiler ve zâlimlerden oldular."

Buzağıdan böyle bir ses çıkması, kavminde onun mâbut olduğu fikrini uyandırdı. Bu sesin çıkmasına sebep, buzağı heykelini altından yapan sâmirînin, içine Cebrâîl (a.s.) ın atının ayağının bastığı yerden bir avuç toprak alarak heykel hamurunun içine karıştırmasındandır. Rûh-ül kûds olan Cebrâîl (a.s.) kendinde bulunan kudsîyyet itibari ile her şeye hayat verebilmektedir. Bu yüzden yapılan buzağı "maden" kaynaklı olduğu halde "hayvan" mertebesinden ses vermiştir. Eğer sâmirî aynı malzemedan başka tür bir heykel yapsa idi, bu sefer o heykelin sesini verecek idi. İşte benî İsrâîl-i bu üç husus yanılttı.

Biri uzun süre mısırdan, içlerinde kaldığı toplumun ineğe tapar olması, diğeri bu heykelin altından olması ki maddeyi çok sevdiklerinden bu yüzden buzağıya muhabbetleri arttı, diğeri de maden sûretinden, aslı olan canlı buzağı sesinin çıkması idi. Bu üç husus onların buzağaya tapmalarını çok kolaylaştırdı çünkü bu hale yatkındılar. İşte bu yüzden, (2/93) "Ve üşribû fî kulûbihümül icle" (Küfürleri sebebi ile kalplerine buzağı muhabbeti içirilmişti.)

(44-7-A'raf suresi kitabından)

﴿١٥٧﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي
يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ
الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
ۖ

وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ
وَعَزَّوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٨﴾

(7-157) (Ellezîne yettebiûner resûlen nebiyyel ummiyyellezî yecidûnehu mektûben indehum fît tevrâti vel incîli ye'murûhum bil ma'rûfi ve yenhâhum anil munkerî ve yuhillu lehumut tayyîbâtî ve yuharrimu aleyhimul habâise ve yedau anhum israhum vel aglâlelletî kânet aleyhim, fellezîne âmenû bihî ve azzerûhu ve nasarûhu vettebeûn nûrellezî unzile meahu ulâike humul muflihûn.)

"Onlar ki, o ümmî peygambere uyarlar, yanlarındaki

Tevrat ve İncil'de yazılmış bulacakları o peygambere uyup, onun izinden giderler ki, o, onlara iyiyi emreder ve onları kötülüklerden alıkoyar, temiz ve hoş şeyleri kendilerine helâl kılar, murdar ve kötü şeyleri de üzerlerine haram kılar, sırtlarından ağır yükleri indirir, üzerlerindeki bağları ve zincirleri kırar atar, işte o vakit ona îman eden,

ona kuvvetle saygı gösteren, ona yardımcı olan ve onun peygamberliği ile birlikte indirilen nuru izleyen kimseler var ya, işte asıl murada eren kurtulmuşlar onlardır.”

Tabî olmak demek, îmânın gereğini yerine getirmektir. İlk tabîinler sahâbelerdir, daha sonraki yaşadıkları dönemlerde bu tabîinlikleri sahipliğe dönüşmüştür yâni Hz. Resûlullah (s.a.v.) in yaşantısına sahip oluyorlar. Ve bunlar Hz. Peygamberi (s.a.v.) gördükleri için bu sefer bunlara tabî olanlara tabîin deniliyor. Bugün itibarıyla bu konuya baktığımızda her birerlerimiz hem sahâbeyiz hem tabîiniz. Hz. Resûlullah (s.a.v.) in bıraktığı mânâsının sahipleriyiz, yâni gönül âlemine sahip olmaya çalışıyoruz, bunu tatbik etmeye çalıştığımız içinde tabîinden oluyoruz. Mânâ itibarıyla yaşanır, Asrı Saadetin benzerinin her zaman yaşanması mümkündür, Zâhir olarak tabî ki böyle bir devrin yaşanması mümkün değildir.

Efendimizin (s.a.v) birinci vasfı rîsâlettir. Bu daha öze tesir eden ve daha özel eğitim gerektiren bir oluşumdur.

Nebîlik haberi umumi olarak getirip yaymaktır.

Ümmilik, bizim Zâhiren anladığımız okuyamama yazamama hâli değildir. Beşeriyetine ümmi olması demektir, buradaki ümmilik. Bâtından konuşması ve beşeriyeti yönünden okuyup yazmamasıdır. Çünkü Efendimiz (s.a.v) okuma ve yazmasını Ulûhiyyet için kullanmıştır. “Ümm” aynı zamanda “ana” anlamına da gelmektedir, yâni bütün ilimlerin anası olan Peygambere (s.a.v) tâbî olmamızdır.

Efendimiz (s.a.v) beşeriyetini o kadar güzel kullanmıştır ki, onun uyguladığı şeriatı bugün bizlerin uygulayabilmesine imkân yoktur, aynı zamanda Ulûhiyyetini de o derece güzel kullanmıştır ki, ona da ermek mümkün değildir.

Ve Efendimiz (s.a.v) Ulûhiyyet ile beşeriyyeti o kadar güzel birleştirmiştir ki, hepsinin hakkını kılıç gibi keserek vermiştir. İşte tevhid dahi budur, yâni tenzih ile teşbihi birleştirerek, ikisini de aynı zamanda aynı mahâlde tevhid edip yaşayabilmektedir.

Bizlerin yapması gereken resûl, nebî ve ümmî olan ve bu şekilde hayâtını sürdüren ilme talip olmaktır.

Bu âyette belirtilen vasıfları Tevrat ve İncil’i okuyanlar anlayamadılar, çünkü bu vasıflar tevhid hakikatinin vasıflarıdır. İncil bu gelecekteki yüksek kişilikten haber verdiği için ismi “müjde” oldu.

Zâhiren iyiliklerin emredilip kötülüklerden nehyedilmesi hakikat mertebesi itibarıyla irfaniyyet hâlinin emredilerek, kendine ait nefsânî olan her şeyden nehyetmektir.

Zâhiren belirtilen helâl ve haramların yanısıra Bâtinen temiz şeyler, âriflik gıdaları yâni mârifetullahtır. Bu bilgiler benden size helâl olsun demektir. Habis olanlar ise Ulûhiyyetten kaynaklanmayan ve beşeriyetimize ait her şeylerdir. Bu nedenle günümüzde bütün işler beşeriyet ile yapıldığından günah gibi görünmekten çıkarak gâyet doğal olarak işlenen fiiller hâline dönüşmüştür. Bunu temizleyecek tek şey irfaniyete yâni helâllere sarılmaktır, mârifetullah’a sarılmaktır.

Üzerimizdeki ağır yük, nefsi emmâre, levvâme, mülhimedir. Alınan bilgilerle yapılan eğitim neticesinde, bu yükleri üzerimizden alır, çünkü bu yükler ilk önce Hz. Peygamber (s.a.v.) den alındı, sonrasında da ümmetinden alınıyor. Nûr’a tabi olmaları, bu bahsedilenlere inanmaları ve bünyelerinde oturtmaları şartıyla, diğer insânlardan ayrı özel bir nûr sahibi olunmasıdır. Evvela îmân sonra hürmet, saygı daha sonra yardım sonra da bu nûr’a tabî olmaktır.

Resûl, nebî, ümmî oluşunun yanında burada Efendimiz (s.a.v.) için bir özellik daha oluştu ki, o da nûr'dur. Resûllük şariat, nebîlik târikat, ümmîlik hakikat mertebesi ve nûr mârifet mertebesidir. Ve bunlar her mertebeyi kapsamakla beraber, her mertebe îtibarıyla ayrı ayrı olarak ta uygulanabilmektedir.

Felâh bulmaktan kasıt, beşeriyetten kurtulup Ulûhiyyete ulaşmaktır. Bu zümre zorlama gelmeden kendileri Rab'lerine dönmüş olan zümredir.

(44-7-A'raf suresi kitabından)

﴿١٧٢﴾ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا
غَافِلِينَ ﴿﴾

(7-172) (Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyyetehum ve eşhede hum alâ enfusihim, e lestu birabbikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn.)

"Bir de Rabbin, Âdemoğullarından, bellerindeki zürriyetlerini alıp da onları kendi nefislerine şâhit tutarak: Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" dediği vakit, "pekâlâ Rabbimizsin, şâhidiz" dediler. (Bunu) kıyamet günü "Bizim bundan haberimiz yoktu." demeyesiniz diye (yapmıştık)."

Tefsirlerde, üzerinde ittifak olmamakla bereber, genelinde bu hâdisenin Rûhlar âleminde olduğu yazılıdır.

Bazı tefsirlerde de bu Âyetin dünyada tahakkuk ettiği yazılıdır.

“Ve iz” zaman ifâdesidir yâni kişiye hîtâben senin hayâtında öyle bir an gelecek ki, o anı yakala ve tut, idrâk ederek onu yaşamına geçir, mânâsınadır. O insânda da, belirli gelişimler olacak ergenliğe ermiş olacak, Hâlik ismi onda tecelli edecek ki, bu aşamalardan sonra bu Âyetin hükümlerine tabî olmaya başlasın.

Âyetle “*kendi nefisleri üzerine şâhit oldular*” denilmektedir, şehadet âlemi ise bu âlemdir. Ve insân ancak kendini tanımak sûretiyle nefisine şâhit olabilir. Seyri sülûk yolundaki bütün çalışmaların yapılması lâzımdır ki, bizler bu Âyeti dünyada idrâk edelim, aksi hâlde lâfını eder, üzerinde tartışır, fakat yaşantısına kesinlikle ulaşamayız ve bunun içinde ilk önce şuurlu birer varlıklar olarak, Âdemoğlu olduğumuzu idrâk etmeliyiz. Ve bu eğitim alınmadan da, kişilerin kendi nefislerine şâhit olmaları mümkün değildir, çünkü bu eğitim alınmadan kişi hayâlde yaşamaktadır ve kendi varlığını henüz ortaya getirmiş değildir.

Zürriyetlerini alması, ki mânâ âleminde ortaya çıkmış bir zürriyet yoktur ancak şehadet âleminde. Ancak bunun karşılığı Bâtın olarak vardır o ayıdır.

Makul olarak düşünüldüğünde şu an ki bilincimiz ile bu sözden haberimiz yoktur ve bilinç ile verilmeyen bir sözden kim neden sorumlu tutulsun. İşte bu kadar açık olarak bu Âyetin müşâhede yeri bu dünyadır.

Hem Rabbimizi, hem kendimizi, hem de müşâhede bakımından burada şaheser bir ifâde vardır.

Şu anda bu âlemde, bu Âyet yaşanmaktadır, yoksa geçmiş veya gelecekte değildir. Dünyadaki bu hakikatleri irfaniyyet ile idrâk edenler, bu Âyetin hakikatini yaşamış oluyorlar, diğerleri hayâlen bunları yaşıyorlar yoksa bilinç ile değildir.

Bu merteye vitriyyet mertebesinin hakikatidir. Kişi kendi nefsi üzerine şahit olacak ve kendi varlığını hissedecek daha sonra kendi varlığında Hakk'ın varlığından başka varlığın olmadığını idrâk edecek. İşte o anda hitap hemen geliyor, sen kendi nefsin üzerine şahit oldun ve o şahit olduğun şey de "senin Rabbin değil mi?". Yâni sen de, sen diye bir şey yok, aslında o sen zannettiğin şey de Rabb'in olan "Ben" im, demektir. Bunun üzerine "belâ" yâni "evet" dediler ve "varlığımızdaki Hakk'ın varlığıdır" diyerek tasdik ettiler.

Kul ve Rabb varlığının ne olduğu çok açık bir şekilde bu Âyette belirtilmiştir.

Bizim bundan haberimiz yoktu dememeniz için Cenâb-ı Hakk bu dünya âleminde bu sırrı size açtı, diyor.

Bütün bu âlemde ne kadar varlık varsa beşeriyet yönünden bakıldığında, eksiler ve artılar olarak şariat hükmüne göre, bir hukuk meydana getiriyorlar. Hakikat hükmüne göre ise, Cenâb-ı Hakk halkettiği her bir varlığa kendi Rabbi hasları itibarıyla, "*Ben sizin Rabbiniz değilmiyim*" dedi. İşte bu Rabbi haslarının yâni kendilerinin idarecisi olan isimlerin tecellilerinin ihtiva ettiği mânâlar hangi yönde ise, onlar da o yönde, "*Evet, Sen bizim Rabbimizsin*" dediler ve hepsi doğruyu söylemiş oldular. Şeriata göre biraz ters gibi gözükse de, bu durum aslında ters değildir, basamaklar teker teker çıkıldıkça bu hakikat anlaşılır, inkâr eden de cehâletinden inkâr eder.

Şehadet âleminde Zâhiren oluşan herşeyin Bâtınen bir programı vardır, işte az önceki cümle bu durumun Bâtın hâlidir, çünkü hiçbir varlığın kendi iradesiyle kendisini var edene isyan etmesi mümkün değildir. Göreceli olarak her bir kişinin Rabbi hasları farklı olduğu için, birine göre ötekinde sanki isyan varmış gibi gözükür, fakat hiçbir varlık kendi Rabbi hassına isyan edemez, çünkü salâhiyeti yoktur. Bu âlemleri ayakta tutan bu isimlerin zıtlığıdır, isimler tek yönlü faaliyet gösterirse, bu âlemin sistemi

çalışmaz. Örneğin Mudil isminin ihtiva ettiği mânâlar, bu ismin hidâyetidir. Bu nedenle irfan ehli, kimse ile kavga etmez, çünkü hepsinin zuhurunun ne olduğunu bilir, ama kendisine bir saldırı geldiğinde, kendini müdafaa eder, çünkü kendisine saldıran, esmâ-i ilâhiyyeye karşılık, kendisindeki esmâ-i ilâhiyyeyi ortaya çıkarması gerekir. "Herşey kendi kemâlatı üzeredir" ve "Yayın eğriliği doğruluğundandır" çünkü yay eğer eğri olmaz, düz olur ise, görevini gereği gibi yapamaz.

NOT= (44-7-A'raf suresi kitabından)

Gerçek hidayet kişinin kendi aslına ulaşmasıdır. Bunlar Hakikat-i İlâhiye üzere mahlûk'turlar.

Diğer insanlar ise hayal ve vehim üzere mahlûk' turlar.

İnsan'ın zâtında olan Esmâ-i İlâhiyye'nin her biri zuhura çıkmak için istihkak talebi ister.

Ancak talep, emri teklifiye uygunsa çıkarılır, değilse atıl bırakılır, aksi halde kişi suçlu olur.

Rû'ya-da yapılanlar irade dışıdır, ancak yorumlar kişiye bağlanıp ders değiştirilir, kişiye bağlanır. Kendinin elinde olmadığı halde mükâfat olur, dünya da böyledir.

Tenzîh: Hakk'ı noksan sıfatlardan tenzîh eden kimse, evvelâ kendini noksan sıfat görmekten tenzîh etmesi lâzımdır.

Müşahedeler:

Şerait: Görüleni görülende tatbik etmektir.

Tarikat: Görüleni görülende muhabbetle tatbik etmektir.

Hakikat: Görülende görülmeyeni görerek tatbik etmektir.

Mârifet: Görülmeyeni görölüyor hükmü ile müşahede ve tatbik etmektir, diyebiliriz.

Elinde dilinde kim'lik var, o kimlikte kullanılan Hakk, kullanan kuldur.

"Ben attım" dediğinde, irade hakkın, kul kullanılıyor.

Kişileri Rabb'imden nakledeceğim zaman seviyorum, onları da bunları aldığı zaman seviyorum.

Aksi halde Rabb'ımla yalnız olmayı seviyorum.

Dostu gönlünde olanın, firkati olmaz.

Gerçek rabita bana bakan Hakk'ı görür, yaşantısı içinde olandır, o mahal ki, hakk'ı göstermez, o putun ta kendisidir.

İnsân-ı Kâmil- Kâmil İnsân, bu bahçede yetişmektedir.

Bu âlem ve dünya bahçesi olmasa idi, hiçbir ilâh-i vasıf ortaya çıkmaz idi. O yüzden bu âlem bahçesi bütün mertebelerden daha değerli bir mertebedir. Çünkü insan insanlığını bu mertebe de ya bulur veya bura da kaybeder.

İnsan üç başlıdır, nefsi, kendi ve Hakk'tır.

(27/01/2012) Cum'a namaz vakti.

Teşbîh= Allah-ı zuhurda olan sûretleri cihetinden tanımağa çalışmaktır.

Tenzîh= Gerçekten Allah-ı zihinde sûret kayıtlarından arındırmaktır.

Tevhîd ise her iki mertebeyi hakk'ı ile yaşamaktır.

Tesbîh; mahlûkun kudsîyyet vasfıdır,

Zikr; Hakk'ın vasfıdır,

Hamd; Bütün mertebelerin vasfıdır.

Tefekkür; zikrî düşünmedir, zikr o şeyin hakikatini hatırlamak ve daha ilerisi hâl edinmektir.

Fesebbih-tesbîh et; nefes tesbîh-i, "nefes-i Rahmân-î" Mukaddestir,

Zikr; Kelâm kelîm tesbîh-i, tefekkür, İlâh-î'dir.

Tesbîh tedbirlerin şeklidir. Diye düşünüyordum, çünkü sırada yazılımları devam eden, **(Kûr'ân-ı Kerîm'de, Tesbîh ve Zikir)** isimli kitabım vardı. Bu düşünceler içinde gönlümden **(Tebrîk ederim)** sözü geldi. O gün içime böyle bir neş'e gelmişti. Evet âhiret âleminde zora girmememiz için bu âlemde **Tesbîh**'ler ile **tedbir** alırsak İnşallah bizleri zorlayacak hoş olmayan hallerle karşılaşmayız. (10.04.2012, Salı)

(74-2012-Umre dosyasından.)

Ben insân'ın sırrıyım insân'da benim sırrımdır. Bunlar Ulûhiyyet sırrı, risâlet sırrı ve abdiyyet sırlarıdır. Bütün âlemleri, Âdem sûreti üzere sınırladı, yani Âdem hükmü ile meydana getirdi ve fizikî sûretlerin de en güzeli ve en kemallisi olan İnsân sûreti ile, tecellii Hakk, tecellii risâlet, tecelli abdiyyet bu sûret üzere tespit edildi.

Mûsâ (a.s.) ma, Allah'ın bir fakir kişi şeklinde gelmesi ona yemek yedirmesi. Hikâyesi.

Mûsâ (a.s.) bir gün Cenâb-ı Hakk-ı yemeğe davet eder, Cenâb-ı Hakk'ta belirlediği bir öğlen vakti geleceğini vaat eder. Bunun üzerine Mûsâ (a.s.) hemen hazırlıklarına başlar yemekler hazırlar, etrafı toplar ve belirtilen öğlen vakti misafirini beklemeye başlar. Tam öğlen yemek vakti çok yaşlı ayakları bir birine dolaşan garip bir kişi, mûsâ'nın kapısına gelir titrek bir sesle ya Mûsâ karnım aç bana biraz yiyecek verebilirmisin diye sorar, bu hale epey kızan Mûsâ!

Şimdi bunun vaktimi idi, ben çok yüce bir misafir bekliyor iken, bu kimse nereden çıktı, diyerek hemen yan tarafta pek göz önünde olmayan bir yere götürerek, önüne de bir tas çorba koyup, hemen yiyip gitmesini ortalıkta görünmemesini söyler.

Garip ihtiyar peki Mûsâ deyip çorbasını içtikten sonra sessizce oradan ayrılır. Mûsâ (a.s.) da, gene misafirini beklemeye başlar. Fakat vakit epey ilerlemesine rağmen Mûsâ'nın beklediği misafiri bir türlü gelmez.

Bunun üzerine daha fazla bekleyemeyen Mûsâ (a.s.) hemen rabbî-na niyaza başlar. Yarabb-i hani bana yemeğe gelecektin diye belirtir. Bunun üzerine Cenâb-ı Hakk "ya Mûsâ ben sana geldim ama, senin haberin olmadı" der. Bunun üzerine, nasıl yarabbi anlayamadım sen bana gelmedin, der. Bunun üzerine Cenâb-ı Hakk "ya Mûsâ gelmiştim ya, hani beni bir kenar yere götürüp orada bir tas çorba verip, bunu ye de kimseye görünmeden git, dememişmiydin" diye söylediği zaman. Mûsâ (a.s.)'ın o zaman akli başına gelmiş ama iş işten geçmiştir.

Zâten bu hadiseyi anlaması da mümkün değildi. Çünkü o mertebe "len terânî / sen beni göremezsın" mertebesi olduğundan gerek tenzihi ve gerek teşbihi olarak Hakk'ın

görülmesi mümkün değildir.

Mûsâ (a.s.) ın, Hızır ile buluşması.

Hızır zuhuru ile "indimizden" dediği Zâtından, ancak Mûseviyyet, tenzîh- "lenterânî" olduğundan, mertebesi itibariyle böyle bir görüş söz konusu olamaz idi. Bu yüzden yukarıda ki hikâyede gelen misafirin kimliği anlaşılamamıştır.

Ümmeti Muhammedin, bizimde gördüğümüz, azamet ve Kibriya perdesinin, kalktıktan sonraki, Zât-ı mukayyed, yani kendini İnsan sûreti ile kayd ve perdeledikten sonraki halidir. Ancak bu hali anlamak bile tevhid ilminde oldukça ileri bir hadisedir.

Hadîs-i kudsîde belirtilen. Eli ayağı olurum.

1- Sıfat-ı sûbutiyye yönü ile, hakikat mertebesi.

2- Her azâsında Âyet-i Kerîme'de belirtilen hali ile, başında arş Âyeti, gönlünde kürsi Âyeti, elinde yedullah Âyeti, ayağında kademeyn. "İki ayak/celâl ve cemâl" sıfatları ile techiz edilmiş.

3- Zâtî zuhur mahalli "Kâmil İnsân"dır.

Sizin dünyanızdan bana üç şey sevdirdi.

Peygamber Efendimiz. Kendiside bu dünyada yaşamış olduğu halde, o zaman niye "**sizin dünyanızdan**" diye bu dünya âlemini bize izafe etmiştir. Çünkü kendisi bütün âlemlerin "*hakikat-i Muhammed-i*" haliyle temsilcisidir. Bizler ise bu dünya âlemi ile kayıtladığımız için bu dünyalılarız. Bu dünyadan kendisine üç şeyin sevdirmesinin sebebi, bahsi geçen üç şeyin, "*namaz,*

güzel koku, kadın” nın, demekki bütün âlemlerde ma’nâlarının geçerli olmasındandır.

“namaz, güzel koku, kadın” Sadece maddi ma’nâda bir anlayış değil ilâh-i ma’nâda olan anlayışlardır. Eğer bir kimse bahsi geçen ifadelerin sadece, maddi ve nefsi yönüyle ilgileniyor ise, o da bu nefsi dünyalıdır. Eğer kişi bunların hakikatleri itibari ile idrak etmeye çalışıyor ise, o da, sadece bu âlem ile kayıtlanmayıp, bütün âlemlerin insanıdır

Bunların gerçek hallerini araştırmak isteyenler için Terzi Baba Fûsus sohbetleri cilt 4 Muhammed fassı’nı dinlemelerini ve (61-6-Pey-Muhammed-s.a.v.) kitabımızı okumalarını tavsiye ederim. T.B.

Hastalığın tabiatındaki sıhhati, hastalıktır.

Yani bizlere göre hastalık istenmeyen bir şeydir. Ancak hastalık dediğimiz oluşumda, bir mahlûktur. Hastalık mahlûkunun yaşaması içinde bir mahal lâzımdır, o mahalde kişinin bedeninin bütün bölgeleridir. Bu bedenin herhangi bir yerinde meydana gelen, normalinin dışında bir etkilenme, bize göre hastalık, etkiyi meydana getiren güce göre ise onun sağlığı ve sıhhati ve orada yeni bir hayata başlamasıdır.

Yukarıda ifade edildiği gibi, *“Hastalığın tabiatındaki sıhhati, hastalıktır.”* Yani hastalık hastaya göre hastalıktır, kendine göre ise yeni bir yaşam sahası bulduğu için, kendi yönünden kendinin sıhhatidir. Çünkü orada yaşamaya başlamıştır. Tabî ki onun yaşaması bize zarar verdiği için kendine göre yaşam hali olan bu sebebi, ortadan kaldırmamız bizim de hakkımızdır.

İşte bu hakikat üzerine, Peygamber Efendimiz hastalık bizlere üç günlük misafirdir, diye buyurmuşlardır.

Ancak bu tavsiye acil vak'alar için değildir hafif haller içindir.

İnsân'ın zâtında olan Esmâ-i İlâhiyye'nin her biri zuhura çıkmak için istihkak talebi ister. Ancak taleb "emri teklifiye" uygunsa çıkarılır, değilse âtıl bırakılır, aksi halde kişi suçlu olur.

Z.... Ü.... (06 06 2012) İnternette gelen bir soru.

Efendi Baba İnci Tezgahı kitabının 50. sayfasında Allahu Teâlâ VELÎ kulunu kıskanır. O kadar kıskanır ki, onu kendisinden başka kimsenin tanımasını istemez diyor. Veli esması Allahu Teâlânın bir ismi olduğuna göre, o ismin kulunda faaliyete geçmesi ile, Allahu Teâlânın yeryüzünde salıklara yol göstericisi, gönüllere Allah aşkı tohumunu eken, masivadan kişileri uzaklaştıran, kişileri Allaha yaklaştıran, hatta Allahı tanıtan, Hakla Hakk olmuş insan-ı kâmilidir. Veliy'i ancak Veliy tanıyabilir, başka yolu yoktur mu? demek isteniyor. Kıskanması da, zatını veliyy kulunda gizlemesi ma'nasınan mı gelmektedir acaba.? cevabınız için şimdiden teşekkürler. Hoşçakalın. Z..... Ü....

Hayırlı cumalar Z..... k.... Bahsettiğin konu bir bakıma kişilere göre değişen bir konudur senin de dikkatini çekmiş. Bu husus zâhiri mâ'nâ da olduğu gibi değildir o yazıyı yazan kişinin bir bakıma kendi anlayışıdır kendine göre de doğrudur ama, diğer yönden mutlak kural değildir. Sıfat metebesini itibariyle olduğu düşünülebilir, sıfat metrebesinde farklılıklar vardır. **(Allah u Teâlâ VELÎ kulunu kıskanır.)** sözünün izâhı, mâsivadan kıskanır yani kendinin dışındaki kimselerle hem dem, olmasını kıskanır, çünkü ona bir dostluk vasfı vermişse, bunun karşılığını ister. Şöyle bir söz vardır.

(Mâşuk yüzün tutmuş sana. sen bakarsın öte yana)

İşte bu Ma'nâda gayrı ile ilgilenmesinden kıskanır demek istenmiştir. Diğer bir yönden ise Hadîs-i Şerîfte bildirildiği gibi. **(Benim velilerim kubbelerimin altındadır onları benden başkası bilmez)** İfadeside, bir bakıma böyle ifade edilebilir. Ancak kıskanmakta bir vasıftır ve bir sfattır. Zat metebesinde bunlara yer yoktur. Ancak burada kıskanmak değil korumak vardır. Kubbeler Cenâ-ı Hakk'ın isimleridir kendine has ismi o kulunu (gayr) lardan korumaktadır.

Şöyleki genel mâ'nâ da insanlar dünyalık ihtiyaçlarının giderilmesi için dua ve yardım talep ederler nerde bir Hakk dostu olduğu zannedilen kimseler varsa, onlardan bu düzeyde talapte bulunurlar. İşte Cenâbb-ı Hakk kendine tahsis ettiği kullarının bu tür maddi isteklerle rahatsız edilmemesi için, onları gizler. Belki birazda bu husus yönüyle **"kıskanır"** kelimesini kullanmış olabilir. Eğer vaktim olsa idi o kitabı bütün bunların yorumları ile hazırlamak isterdim ama vaktimin darlığından bu mümkün olmadığından, sadece metinleri vermekle yetindim, bunlardan mâ'nâlar çıkarmayı okuyanlara bıraktım.

Cenâb-ı Allah veli kuluna veli ismini açar kıskanma bir tarafa **"vehhab"** ismi ile hibe eder. Ancak kendinden haberi olmayanların ise, hiç birşeyden haberleri olmadığı gibi bu hususlardan da haberleri olmaz. Cenâb-ı Hakk bizleri kendinden haberi olanlardan eylesin İnşallah. Umarım bahsettiğin mevzu biraz daha açılmıştır. Bundan evvelki Mail-i ni de aldım oda güzel olmuş kızımızın ellerine sağlık. sağolsun Hekeze selâmlar hoşça kal Efendi Baban.

*Bana bakan Hakk'ı, **Muhammed** ismi ile perdelenmiş olarak görür.*

Sahabinin hususiyeti, Hazreti Muhammed-i/Hakikat-i Muhammediyyeyi şahıslaşmış olarak görmeleri idi.

Bunlardan sonra hiçbir kimse bu hususiyyeti göremedi, Çünkü onun bir başka türlü resmedilmesi mümkün değildi. O günkü resim/suret-i Muhammed-î, ise kaldırıldı ve bir daha gösterilmedi. Daha sonra zuhuratlarda görülen resimler, o zât-i resmi gören kişinin idrakine göre cüz-ü idi. Onun zamanında yaşayanların bir bölümü dahi baktıkları halde onu göremedi, çünkü Abdullah'ın yetimi mertebesinden bakarak bir yetim olarak gördüler. Halbuki o "HUU" nun yetimi idi. koruyucusu ve velisi Hakk idi. Böyle görenler ise onu Hakk olarak (H.M.) olarak gördüler.

Şeriat= Bilmel yakîn= Beşeri nefsi ile dinini ve dünyasını yaşamaktır.

Tarikat= İlmel yakîn=Beşeri nefsi ve beşeri duyguları ile dinini ve dünyasını yaşamaktır.

Hakikat= Aynel yakîn= Kendini gerçek mânâ da İlâh-î nefsi ve duyguları ile bilerek dinini ve dünyasını yaşamaktır.

Marifet= Hakk'al yakîn= Hakk'ın diliyle, Hakk olarak dinini ve dünyasını yaşamaktır.

(17/03/2012 cumartesi)

"Eşyâlarını kamyonun arkasına yüklemişsin bir yerden bir yere gidiyorsun. Bâzı yaramaz çocuklar o eşyâlara zarar vermek için, taş, toprak atarlar, işte bunun gibi, gönlüne ve orada olan muhabbet malzemelerine, iblis ve tâifesi fiske ve fitne taşları atarlar, aklına olmayacak şeyler getirirler, gönlünü şüphe ve tereddütlere düşürürler.

Sen de zannedersinki, bunların benim gönlümde ne işi var, kaynağını kendin zannedersin, halbûki onlar dışarıdan gelmişlerdir, daha sonra giderler, endişelenmeyin. Çâresi uyanık olmaktır. Aklımdan bunlara aldanmanın bildirileri geçiyor."

(2012 Umre dosyasından)

"İnnî" nin **"ene"** si, **"ene"** nin **"ente"** si. Beşer şekline bürünmüş **"ene"** kendine **"ente"** demiş ve sonra ikisine **"Hû"** demiş, karşıyı veyâ gaybı işâret etmiş.

Sünnetler, risâlet namazıdır. **Sünnet** bâzen terk edilir, **ruhsattır** -bâzı insanlar kabûl etmezler- borç olmaz. Kazası da olmaz.

Farzlar, Ulûhiyyet namazıdır. Bunlar mutlaktır, **terki mümkün** değildir. Ancak zor zamanda kaza yapılabilir,

2010 Umresinde zâti tecellînin yaşam şiddeti var idi. Bu **2012** Umresinde zâti tecellînin sükûn tecellîsi ve yaşanması var.

Beşeriyyet görüntüsünde sâdece bireye âit olan Ulûhiyyet yaşantısı vardır. Her mertebede o mertebenin ahkâmına göre zuhûr eder. **İnsanda** olan **Kâ'be**, **Kâ'be'de** olan **insan**, **Kâ'be** olan **insan**.

Evvelce kendimi kendimde zanneder idim, daha sonra **Hakk'ı** kendimde zanneder idim. Halbûki ben **Hakk'ta Hakk** olarak varmışım. Bu görünen sûrette, sûretin ismi ile **Hakk'ın** ta kendisi imiş. Beyit:

17.04.2012, Salı. İkinci namazı vakti;

Bilmel yakîn, beşeri aklın naklidir.

İlmel yakîn, İlâhî akla geçmektir.

Aynel yakîn, İlâhî akılla olmaktır.

Hakkel yakîn, İlâhî akıl olmaktır..

Beden mertebesi rabıtası. Putperestliktir.

Bilim mertebesi rabıtası. Hayalperestliktir.

İlim mertebesi rabıtası. Gerçekperestliktir.

Ruh mertebesi rabıtası. Hakikat perestliktir.

Baştan Yûsuf'a zindan olan Mısır zindanıydı, sonra Yakuboğullarına bütün Mısır zindan oldu.

İnsân'ın zâtında olan Esmâ-i İlâhiyye'nin her biri zuhura çıkmak için istihkak talebi ister, ancak talep "**emri teklifi**" ye uygunsa çıkarılır, değilse âtlı bırakılır, aksi halde kişi suçlu olur.

Esmâların lezzet-i musemmâsında zuhura çıkar ve o müsemme yani o isimle isimlenip varlık âlemine gelen sûrettir. O sûret hangi ismin "tahtı tesirinde/tesiri ltında" ise ondan o zevk ve tadış meydana gelir, yani o lezzet-i tadar. Zâhirde bu lezzetler birbirne tamamen ters olsa bile. Zuhurunda olan ismin tadı onun tadıdır. Sivas kangalda olan, şifalı sulardaki balıkların lezzeti hasta miroplu olan yaraları, büyük bir zevk ve lezzetle yiyip bitirmeleridir, aynı zamanda onların başlıca gıdalarıdır. Başka bir balığa ölüm olan o yiyecekler, o balıklara gıda ve zevk olmaktadır.

Gene bunun gibi yanar dağ kreterlerinde bulunan "semendel" ismindeki hayvanlar hayatlarını ateş içinde geçirmektedirler. Başka bir hayvanı yakan ateş ona hayat vermektedir.

Hamd Sûresi; Ulûhiyyet.

Rahmân Sûresi; Rahmaniyyet.

Fetih Sûresi; Risâlet.

İnsân Sûresi; Abdiyyet.

Hamd Sûresi; Diğer yönüyle, Ulûhiyyet, Risâlet ve Abdiyyet mertebelerini bünyesinde toplamıştır.

Mûsâ (a.s.) ın Hızır ile buluşması, hâzır zuhuru ile "indimizden" dediği zâtından, ancak Mûseviyyet, tenzîh, mertebesinden (Lenterânî) olduğundan o mertebesi itibariyle böyle bir görüş söz konusudur.

Ümmet-i Muhammedin, bizimde gördüğümüz, azamet ve Kibriya perdesinin, kalktıktan sonraki zât-ı mukayyed, yâni kendini İnsân sûreti ile kayd ve perdeledikten sonraki halidir. Ancak bu hali anlamak bile tevhid ilminde oldukça ileri bir merhaledir.

İnsân-ın sırrıym: Ulûhiyet sırrı, risâlet sırrı, abdiyyet sırrı.

Bütün âlemleri Âdem sûreti üzere sınırladı yani, âdem hükmü ile zuhura getirdi ve fiziki sûretlerin de en güzeli ve kemâllisi olan insân sûreti ile tecellii Hakk, tecelli risâlet, tecelli abdiyyet, bu sûret üzere tesbit edildi.

Mutlak Kazâ kader,

Muallak kazâ kader,

Muallâk kaderin gerçekliği, Kûr'ân-ı Kerîm'in Sûrelerinin iniş sırasına göre değil, düzenleniş sırasına göre olmasıdır.

Mutlak Kazâ kader.

"Kazâ" hüküm, program demektir. Diğer ifade ile, "a'yn-ı sâbite" de denir. Kazâ, ilâh-i ve kader ise onun zuhuru olan halkidir. Yani ilâhi programın zuhuru kader ile mümkün olmaktadır. Kader miktar demektir ve halkıyyette zuhur eder. "Mutlak Kazâ" bu hükmün değişmeyen bölümü/tafidır.

Muallak kazâ kader.

Muallak kazâ, ise kulun kendi üzerindeki yaşam

değerlendirmesidir, bu saha kendisine bırakılmıştır, "emri tekliî/ilâhî hükümler," kulun bunların istikametinde hayatını sürdürmesi veya reddetmesi neticesinde, alacağı mükâfat veya mücazat-ı, hilâfeti yönüyle, kendine bağlıdır. Bu husus, kişide miktar, miktar her gün zuhura çıkmaya devam etmektedir.

Muallâk kaderin gerçekliği, Kûr'ân-ı Kerîm'in Sûrelerinin, iniş sırasına göre değil, düzenleniş sırasına göre olmasıdır.

Ayrıca Ezan-ı Muhammedi dahi burada düzenlenmiştir.

﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٦﴾

(Kâle rabbişrah lî sadrî.)

(Tâ-Hâ, 20/25) "(Mûsâ (a.s.)): "Rabbim benim göğsümü şerhet (yar, aç)." dedi."

Fir'avn o dönemde, dünyânın en güçlü kimselerinden biri idi, işte bu nedenle Mûsâ (a.s.)'ın girdiği iş çok zor olduğundan dolayı, Mûsâ (a.s.) Cenâb-ı Hakk (c.c)'a niyazda bulunuyor.

Çünkü bir varlığın içerisinde nefis varsa, orada sıkıntı var demektir. Nefs kişiyi sıkar, rahatsız eder bunun içinde her yola başvurur.

Ve ilk önce "Göğsümü genişlet" dedi. Oysa Cenâb-ı Hakk (c.c) Efendimiz (s.a.v)'e İnşirâh (94/1) Sûre-i Şerîfinde belirttiği üzere o istemeden "Biz senin göğsünü genişletmedik mi"? hitâbını yapmıştır. İşte bu husus iki makam arasındaki bâriz farkı göstermektedir.

İşte bu zorlukların farkına vararak, bu duâyı eden Mûsâ (a.s.) gibi, bizlerin Mûsevîyyet mertebesine geldiğimizde, bu duâyı yapmamız gereklidir. Sadrımız yani

gönlümüz açılmaz ise, bütün âlemlerin varlığı kendisinde olan Hakk'ı, hiçbir yere sığdıramayız. Eğer sığıyorsa o hayalimizde var ettiğimiz hayali Rabb'ımızdır yoksa gerçek Rabb oraya sığmaz, sığması için şerh yani açılması şarttır. Bu açılma da zikirler ile, sohbetler ile, tefekkür ile ve diğer ibâdetler ile olur.

﴿۲۶﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿۲۶﴾

(Ve yessir lî emrî.)

(Tâ-Hâ, 20/26) "Ve bana işimi kolaylaştır."

Yaptığım zikirlerde, namazlarda, oruçlarda, her türlü ibâdette ve Hakk yolunda yaptığım her şeyde bana kolaylık göster. Ve bana verdiğin bu vazifede "nâsır ve kavi" isimlerinle yardımcı ol, sıfat ve esmâ bilgileriyle beni güçlendir.

﴿۲۷﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿۲۷﴾

(Vahlul ukdeten min lisânî.)

(Tâ-Hâ, 20/27) "Ve dilimden düğümü (peltekliği) çöz."

Sana duâ ederken, sıradan ve şartlanmışlıklar içerisinde değilde gerçek şekilde duâ etmemi sağla. Tahkîk ehlinin dediği gibi "duân kendinden olsun, bir kelime olsun ama gönlünden olsun."

Kelâm ehli dua yazılanlarını okumakta ma'zurdur, haklıdır yeri orasıdır ve onu tabî ki okuyacaktır, fakat Hakk ehli özünden, içinden gelen, gönlünden çıkan kendisine âit duâyı okumalıdır.

Zâhiren bu hâdisenin yâni Hz. Mûsa'nın dilinde meydana gelen ukdenin, bebekken Firavun'a karşı yaptığı

hareketin, Firavun tarafından öldürülerek cezalandırılmak istenmesi üzerine, bunu bilinçli bir şekilde yapmadığını ispat için altın veya yakutla, kor ateşten birini seçme imtihanından geçirilmesi olayında onun ateşi seçerek alıp ağzına atması üzerine meydana geldiği nakl olunmaktadır.

Ayrıca beşeri dilinin çözülmesi ve oradan Cenâb-ı Hakk'ın kelâm sıfatı ile konuşmasını istemesidir. Ancak böyle İlâh-î bir kelâmın Firavun'a tesir edebileceğini düşünmesidir.

﴿٢٨﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

(Yefkahû kavli.)

(Tâ-Hâ, 20/28) "Sözlerimi idrâk etsinler."

Yani benim sözlerimi beşeriyetimden değil, senin İlâh-î "Kelâm" sıfatından geldiğini anlasınlar, onlara bu hakikati idrak edecek düşünceyi ver.

﴿٢٩﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

(Vec'al lî vezîren min ehli.)

(Tâ-Hâ, 20/29) "Ve ailemden bana bir yardımcı kıl."

"Ehli" ifâdesi aklın şubelerini belirtmektedir. İnsanda aklın yanı sıra onun şubeleri olan fikir, idrâk, zekâ vb. ile bana yardımcı ol denilmektedir.

Mûsevîyyet düzeyinde olan bir kimse nefsin karşısında sadece kendi varlığı ile yetinemiyor ve bir yardımcı istiyor.

﴿٣٠﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

(Hârûne ahî.)

(Tâ-Hâ, 20/30) "Kardeşim Hârûn."

Kardeşim Hârûn'dan kasıt, bir bakıma, kendisinde olan güçlerden, en kuvvetli olanların faaliyete geçmesidir. Örneğin Rûhun ona yardım edecek en güçlü tarafı olan akıl gibi.

Bu talepte gerçekten ince bir hakikat vardır, Daha evvelce Hârûn'un bu işlerle hiç tecrubesi ve İlâh-î bir işareti olmadığı halde, Mûsânın talebinin, bâzı işlerin bu âlemde de düzenlendiği hakikatine bir ışık tutmaktadır. Yani bütün her şeyin hiç eksiksiz Esmâ âleminde düzenlenmeyip, yeri geldiğinde ihtiyaç halinde bu âlemde de oluşturulup faaliyete geçirildiğinde ifade edilmektedir. Mûsâ, Hakk tarafından bâtında, Hârûn ise Mûsâ tarafından zâhirde seçilmiştir. Bu da gösteriyor ki, "Kader" sadece bâtın âleminde oluşturulmuyor bu âlemin de kaderin oluşmasında tesirinin varlığı gerçektir. Eğer kişinin yaptığı ve yapacağı bütün fiilleri bâtın âleminde düzenlenmiş oluyor ise bu "cebriyedir" kişi bütün fiillerini sadece kendi oluşturuyor ise buda mutezile'dir.

Dengelisi ise ehli sünnet'tir. Bu hususta Efendimizin de bir talebi vardır. İslâmiyetin başlarında (Yarabb'î beni Ömer veya ebulhakem ile destekle) demiştir. Ebulhakem daha sonra Ebu cehil olmuştur, demekki burada seçim ve seçme konusu vardır. Neticede bu seçim Ömer (r.a.) isabet etmiştir. Burası (Kazâ ve Kader) bahsinin yeri olmadığı için bu kadar bir hatırlatma ile yetinelim ve bu hususun bunların dışında da daha bir çok yönlerinin olduğunu en azından bilelim.

Özetle yukarıda da belirtilmiş idi.

﴿٣١﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَى ﴿٣٢﴾

(Uşdud bihî ezrî.)

(Tâ-Hâ, 20/31) "Onunla, gücümü artır (beni güçlendir)."

Onu da hakikat-i İlâhiyyenden nasıblendirerek kendindeki güçlerin farkına vardırarak hem kendini hem beni güçlendir.

﴿۳۲﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي

(Ve eşrikhu fî emrî.)

(Tâ-Hâ, 20/32) "Ve onu, işimde bana ortak kıl."

O nun beşeriyetinin üzerine inşa ettiğin hakikatiyle bu işimde bana ortak kıl. Burada ki ortaklık, şirke karşı kurulan birliktir. Diğer şirk ise Hakk'a karşı kurulan kesret birliğidir. Biri mutlak suç değeri ise mutlak Hakk'tır.

﴿۳۳﴾ كَىٰ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

(Key nusebbihake kesîrâ.)

(Tâ-Hâ, 20/33) "Seni, çok tesbih etmemiz için."

Bilindiği gibi Mûseviyyet Tenzîh mertebesidir ve aslı tesbîhtir. Yani seni noksan sıfatlardan tenzîh ederek tesbîh edelim. Bunun, için bize güç ver.

﴿۳۴﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا

(Ve nezkureke kesîrâ.)

(Tâ-Hâ, 20/34) "Ve Seni, çok zikredelim."

Yapacağımız fiilerimiz hakkında da seni çok zikrederim.

﴿٣٥﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

(İnneke kunte binâ basîrâ.)

(Tâ-Hâ, 20/35) "Muhakkak ki Sen, bizi görensın."

Müşahede hakkında, bu mertebenin sâlikleri, Allah'ın kendilerini gördüğü kanısında dır. Benzer diğer Âyet-i Kerîmede de, "İnnellahe basîrun bil ibad" (Mü'min 40-44) Muhakkak ki Allah **kullarını görendir**. Diğer yönüyle **"kullarıyla görendir."**

Bu âyet-i kerimeler içerik yönünden bir birine çok benzediği halde, ifadelerde biraz değişiklik vardır şöyle ki, Birincide **"bizi görensın."** İfadesiyle ilk ağızdan müşahe de dir, diğeri ise **"kullarını görendir," "kullarıyla görendir."** İfadeleri başka bir ağızdan, anlatıştır.

"bizi görensın." İfadesi daha sonra mademki **"bizi görensın."** O halde kendini göster bende seni göreyim, arzusuna dönüşecektir, Ancak daha henüz vakti olgunlaşmadığından **(Lenterânî)** (7/143) yani "sen beni göremessin" olacaktır.

﴿٣٦﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ﴿٣٦﴾

(Kâle kad ûtîte su'leke yâ mûsâ.)

(Tâ-Hâ, 20/36) "(Allahû Tealâ): "Ey Mûsâ! Sana istediğin verilmiştir." dedi."

Demek ki, kişi Mûsevîyyet mertebesine geldiğinde, bu şekilde ihtiyaçları oluyor.

Dili peltek oluyor, yani tam bir Muhammedîyyet

düzeyine, ulaşım olmadığı için vahdet hakîkâtlerini tam olarak anlatamıyor. Anlatabilmesi için kendisi gibi bir yardımcı istiyor. Ve samimi olan bu istek neticesinde kendisinin talepleri veriliyor, yeterki bizler istemesini bilelim. Demekk'i Hakk'a bu yönü ile Mûseviyyet mertebesi itibariyle, dua etmekte bir sakınca yokmuş.

Yukarıda görüldüğü gibi bahsi geçen, Tâ-Hâ-(20/25-36) ayetlerinde. Kaza ve kader hakkında bilgiler vardır, idraklerinize sunuyorum.

Bu hususta daha geniş bilgi, (78-A'yân-ı sâbite kazâ ve kader) isimli kitabımızda mevcuttur dileyen oraya bakabilir.

Gebze mutlu kentte izzetlere gittiğimiz bir gündü bizi çevrede olan bir bahçe lokantasına götürler.

*Tabelâsında şöyle yazıyordu! **(Hasan Hüseyin Çiftliği Ser çeşme sofrası.)***

Bahçeden lokantanın içerisine girerken yaya yolunun etrafındaki yeşilleklerin uygun bir yerinde bir küçük tabelâ daha vardı dikkatimi çekti okudum üzerinde şunlar yazıyordu.

**"Gözümde sakladım güzelliğini,
Her ne yana baksam sen varsın orada."**

Tabelâsında şöyle yazıyordu! **(Hasan Hüseyin çiftliği Ser çeşme sofrası.)**

Kendilerine Babaları olan "Hz. Ali Efendimiz" den kalmış olan bu âlem **çiftliğinde**, Tekliğe ulaşmak için, gereken ilâhi gıda, **(Hasan Hüseyin çiftliği Ser çeşme sofrası,)** nda mevcuttur. Bunun diğer ilâh-i sofrâ yönü ise "İnnâ e'taynakel Kevser" dir. (108-1) Diğer de Mâide sofrasıdır.

"Gözümde sakladım güzelliğini,"

Muhabbetin saklanacağı en güzel mahal "**gönül gözü**" dür.

O gözle, "**Her ne yana baksam sen varsın orada.**"
Tevhid ehli herne yöne baksa orada rabbını görür, (2-115)
âyetini okuması ile bu hakikati hemen anlamış olur.

*Mutlu kent merkez Camii, Gebze Cuma namazı
kılınması. (15/06/2012)*

*Mutlu kent, gönül âlemdir, Cami ise gönül âleminde
toplanan gönül ehlidir. Cum'a namazı ise farzdır, Yani ehli
dil ve gönül'ün bu âlemde olması farzdır. Onlar bu
âlemden gittikten sonra, bu farzı işleyecek mahal, gönül
ehli, kalmadığından onların yaşam alanı olan bu mahalle
de artık ihtiyaç kalmayacağından, "fesad'ı/bozulması" tabii
olacaktır, bunun ismi de kıyamettir.*

Eğer bunu anlarsan, sende aklın ile "kıyam" et, fikrinde
ayağa kalık ta, vaktiyle böyle bir gönül ehlini arayıp bul-
maya bak, sonra sende hüsranda kalanlardan olmayasın.

*M.ve B. (mercan) evlâtlarımızla birlikte Bolu, Düzce
seyahati.*

*1 inci gün, Zonguldağa bağlı Karadeniz Ereğlisi, Düzce,
Akçakoca, akşam üstü Bolu dağkente dönerken, Bolu
dağında Muhtarın yerinde yemek.*

*Zonguldak'a/zengindağı" bağlı Karadeniz/fenâfillâh
denizi, Ereğlisi/er'ehlisi, Düzce/sırat-ı müstakim yolu,
Akçakoca,/ak pak olmuş irfan ehli, akşam üstü/baka
billâhtan fenâfillâh'a, Bolu dağı/bulluk dağı,
kente/tevhide, dönerken bolu dağında/bolluk dağında,
Muhtarın yerinde/halife mertebesinde, yemek yemek.*

Maide sofrası ve tevhid yemeği yemek.

Yemekten sonra bize orada birde, askısı ile birlikte özel yapılmış, dalgalanan bayrak motifli arabaya asılan bir bayrak vermişlerdi, bende o bayrak motifini arabanın iç aynasına asmıştım orada uzun zaman durmuştu ancak arabayı satarken onu da kaldırmış idim.

2 inci gün, Tokadî Hayrettin camii külliyesi, dağ kentte "Yurdaer" camii ziyareti, Abant gölü ziyareti. "Highway Outlet, (Alışveriş Merkezi) gezisi.

3 üncü gün. Sabah Düzce hastane kontrolleri. Öğleden sonra Bolu düzce aydınpınar köyü balık yemek daha sonra camiye gitmek. camii, (20/06/2012) herkes kendi hikâyesini yazacak. "Bir hikâye birçok yorum" için.

4 üncü gün. Bolu Seben ilçesi Solaklar yaylasını ziyaret ettik bir kısım yayla evleri su altında kalmış, cami de yarıya kadar su içinde kalmış, etrafını toprak ve taşlarla dolduruyorlardı.

Kendileri ile dört gün çok güzel zamanlar geçirdik, sebab oldukları için teşekkür ederiz. Böylece kayda geçtiği için de unutulmayanların arasına girmiş oldu, vakit bulup okudukça o günler hatırlanmış olur.

Cennetten birbirinize düşman olarak inin (7-24) dendi. Âdem, (a.s.) hâdi isminin zuhuru, İblis, mudil isminin zuhuru, Havva ise her iki özelliğide bünyesinde birlikte taşıyarak indi. Daha sonra kâh hadi tarafına kâh mudil tarafına meyletti, kendinden gelen nesiller de öyle oldu.

İhtilâf, cenette, yani Esmâ-i İlâhiye de başladı, gene orada sona erecek. (20/07/2012) Ramazanın arifesi.

Cennet ehli cennete, cemâli isimlerle girecek, çünkü orada celâli isimlere yer yoktur. O halde dünyada iken

Celâli isimlerine hakim olmuş, cennet ehlinin bu isimleri de Cemali isimlere dödürülecektir. Eğer dödürülmezse o kişinin aleyhine ve kaybı olur, çünkü o isimler eksi de olsa bir değerdir. Cemâli tecellilerini aynı nisbette arttıracaktır.

Aynı şekilde, cehennem ehli cehenneme, celâli isimlerle girecek, onlarında dünyada iken kullanmadıkları batınlarında, örttükleri Cemali isimleri, Celâli isimlere dönüşerek, celâl tecellilerini arttıracaktır. Yani azabları artacaktır. Bunun üzerine birde, pişmanlık azabı gelecektir.

(20/07/2012) Ramazanın arifesi. Aynı gece.

Ikra' Biismi Rabbik. İlk kible tenzih ve teşbih. Fevellü vecheke tevhid kıblesidir islâmiyyet böyle başlamıştır.

Ahadiyyet Ulûhiyyet-i

Ulûhiyyet Risâlet-i

Risâlet Abdiyyet-i anlatmaktadır.

(02/08/ 2012) ramazan on dört.

Ehli Kûr'ân ehlullahtır.

Bildiğin dünyanın veya âlem ne kadar ise, Kûr'ân-ı Kerîm tefsirinde o kadar olur. Esmâ, sıfat, zat mertebelerini bilen, oralardan da te'vil ve tefsir yapabilir. (12/08/2012) ramazanın yirmi dördü.

Cehennem Zebanileri ateş yapılı oldukları için, Cehennem onların "beyti-evidir" bünyelerine uygundur. Eğer onlar cennete konsa, orası onlara cehennem olur.

Hapse giren kimseler, belirli bir süre sonra oraya alışırlar ve dışarıya çıkınca oraya pek alışamazlar, çünkü

dışarıda sorumluluk vardır, bir müddet sonra tekrar suç işleyip oraya girmek isterler.

Oyun ve oyuncak edindiler, (6-70) Aslında bu âlem gerçekten Esmâ-i İlâhiyye'nin gerçek oyunudur. Biz O'nu beşer oyunu na benzettik.

(23/08/2012)

*Man kâne el ilmü hayyen lem yemüd ebeden.
Kim ki ilim (ilm-i İlâhî) ile diridir ebeden ölmez.*

*Men kâne mate, kamet kıyametehu.
Kim öldü ise kıyameti kopmuştur.*

Â'yan-ı sabite mahlûk olmadığına göre, her â'yan kendi saltanatında, kendi sahasında Rabb mertebesinden İlâh'tır, o halde hepsinin bu mertebesi itibariyle geçici de olsa istiklâlleri vardır. Ve yaptıklarından, Ulûhiyyet olan Rabb'ül erbabab'a karşı sorumludurlar.

(25/08/2012)

*Zâhiri ile halk,
Bâtını ile Rabb,
Hakikati ile Hakk'tır.
Hepsini birlikte yaşamak kemâlât'tır.
(28/08/2012)*

Rahman tüm kimselere, Rahim ahrette, batında, Rahman ahrette nasıl olacak? Cennet cehennem Errahmanü ale'lârşisteva.

Sedef hastalığı, balıkların hastalık yemesi, onların gıdası, başkalarının ise hastalık sebebi. Kerih olan bir şeyi yemekle hastalığın şifası ve ilacı olmaktadır.

Maymunlar su aygırının dışkısını karıştırıp, içlerinden yedikleri yiyeceklerin içindeki tohumları yerler.

Tezek böceği tezeğin kendisini yer, fazla bulduğunu yuvarlar sonraya saklar. Onun gıdası da odur.

Ardıç kuşu da, Ardıç ağacının tohumlarını yer, midesinde yumuşatır, sonra dışkısı ile onları dağ başlarına bırakır, oradan böylece Ardıç ağacı oluşur.

Ölüm nefsi levvame üzerinde vardır.

Peygamber Efendimiz niye zekât almazda, sadaka alırdı? Almasına gerek yoktu, çünkü kendi temizdi.

Sadaka ise ihtiyaç gidermek içindir. Fiziki ihtiyaçlar için kullanıldığından, "ene beşerun misliküm" olduğundan, beşerinde ihtiyaçları olduğundan o yüzden dağıtmak için alırdı.

(03/09/2012)

Veşşef'i vel vetri, Çifte ve teke, (89-3) yemin ediyorum. Demek ki ikisi de, vardır.

.....Cenâb-ı Hakk (c.c) bütün âlemleri halkettikten sonra insânı, yani halifesini halketmeye sıra gelince, ilmi ilâhîsinde a'yanı sâbite dediğimiz programlar zuhura çıkmaya başladı, yani âlemlerin halkedilmesi

onların zuhura çıkması için oldu. Herbirerlerimizin ana hatlarıyla, özelliklerini a'yanı sâbite dediğimiz bu programlar meydana getirmektedir. Ancak bu aşamada çok önemli bir saptama yapalım, salt bu programlarımıza tabî olarak herşeyimiz belirlenmiş ve biz bunlara yapmaya mecburuz, düşüncesine kapılarak fiillerimizi yönlendirir ve şer'an yapılması bize bildirilen şeyleri geri plâna atar, isek büyük hatâya düşeriz. Ehli sünnet vel cemaât anlayışı bu konuda en dengeli bir anlayıştır.

Bu a'yanı sâbitelerin gereği olarak, herbirerlerimize çalışıp faaliyet gösterebileceğimiz, özel olarak bırakılan bölümler vardır ve işte biz bunlardan sorumluyuz.

A'yanı sâbite mahlûk değildir, Allah'ın zatının gereğidir ve vücût kokusu da almış değillerdir. Bu haliyle bakıldığında kişide olan program Allah'ın kendi zatında olan programıdır ve bu program nefes-i Rahmâni ile bütün âlemlere dağıldıktan sonra, nûr mertebesinde aldığı lâtif vücût ile, mahlûkat başlamaktadır. Son olarak ise en kesif olarak bu âlemde zuhura çıkmaktadır.

Bizler bu âlemde zuhura geldiğimiz anda, mahlûk hükmüyle geliyoruz. Bu aşamadan sonra burası çokluk âlemidir, yani maddi mânâ da şef'iyyet âlemidir.

Buradan yukarıya doğru çıkılmaya başlandığında, görüntüde değişmeye başlamaktadır, yani bizler her ne kadar mahlûk hükmünde isekte, a'yanı sâbitelerimiz mahlûk olmadığından dolayı, bu şef'iyyet (Bir)in iki adet (Bir) olmasından başka bir şey değildir.

Bu Âyet-i Kerîme'nin belirtmek istediği de budur, zuhuru yönünden şef'iyyet, a'yanı sâbitesi yönünden vitr olan varlığın aslının vitr'e dayandığının ifâdesidir.

Sâdece a'yanı sâbite hükmünde kalınmış olsa vücûtlar ortaya gelmediği için, ma'lum olamayacağız, sâdece ceset yönümüze baktığımızda ise, mahlûk yönümüzü görerek ve a'yanı sâbitemizi arka plâna atarak, Rahmâni yönümüzü ortaya çıkaramayacağız.

Bu hakikâtlerin idrâki ise, irfâniyetin bu mertebesini oluşturmaktadır, yoksa irfâniyetsiz sâdece akıl yönüyle bunların anlaşılması mümkün değildir.

Vitr, hakikat-i İlâhiyye olan, birey, İlâhî tekliğimiz, şef'iyyet ise nefsimizle birlikte olan ikiliğimizdir. Kişi evvelâ vitriyyet'ini daha sonrada bütün âlemde yaygın olan Ferdiyyet'ini bulması Lâzımdır. İşte bu yaşam Peygamberimizden, idrak eden ümmetlerine geçen, kendi âlemlerinin (Makam-ı Muhammedî) leridir. Ayrıca (be) nin altında ki, tek nokta Vitriyyet ve ferdiyet, (ye) nin altındaki çift nokta ise şefiyyettir. İşte bu hakikatlere yemin edilmektedir.....

(52-89-Fecr suresi)nden aktarılmıştır.
Dileyen devamı-nı oradan okuyabilir.

Tekira da Teknosayı ararken daha kapıda birisi birisine, üçüncü katta "teknosa" var diyorlardı. Sanki, içimden sorduğum sorunun cevabı hemen gelmişti. Bende hiç aramadan hemen oraya çıktım. (kat üç tek'no'sa) oradan pil-ses cihazı için enerji alacaktım. (GP Ultra) bir paket aldım, muhtemelen 6 adet idi.

(11/09/2012)

Hatırımda kaldığına göre daha evvelce de böyle bir hadise olmuştu. İzmirde bir Hacc kıyafetleri satan dükkânın önünde duruyor idik. Dükkânın önünde yukarılara asılmış birçok çeşitli giyim eşyaları ve birçok ihtiyaç sergileniyor idi. Bende çarşıya çıkmış iken alacağım bir malzeme vardı onu almayı düşünüyordum. Fakat ne alacağımı bir türlü hatırlayamamıştım, onu düşünüyordum içeride yanımda olan Nüket Anne ve diğerleri alışverişlerini yapıyorlar iken, bende dışarıda etrafa bakınıyor idim, o arada yanıma iki kişi geldi, (sizde bayrak varmı?) diye sordular, her halde beni dükkânın elemanlarından zannetmişlerdi.

Ancak o anda ben ne alacağımı hatırladım, evet ben de bayrak alacaktım, dükkânın dışında asılı olan malzemelere baktım, değişik boylarda bayrak vardı, sonra onlara dönerek ve bayrakları göstererek "varmış içeriden alabilirsiniz" dedim ve az sonra bende ne alacağımı öğrenmiş olarak içeriye girip, uygun boyda bir bayrağı satın aldım ve diğerlerininde alış veriş bitince oradan ayrıldık. Bu hadise de böylece bizlere dikkat çekici bir hatıra olarak kaldı.

İzmire gittiğimiz başka bir seferinde (15/09/2012/cumartesi) Âdem oğlumuz bizi Hatay da Eşref ustanın yerine akşam yemeğine götürdü, dokuz kişi idik. Terzi baba, Nüket anne. İzzet, Özlem, Gülnur, Emre, Âdem Ayşe, İsmet. Çorba, döner ve künefe yedik, su içtik. Daha sonra Buca da mevlânâ tepesine götürdüler, orada güzel açık bir bölüme oturduk az sonra karşımızda duran küçük yamaca bir iskemle koydular ve elinde kanun ile bir kişi geldi, kendi halinde çok sade olarak kanun'un tellerine dokunmaya başladı birkaç peşrevden sonra eserleri geçmeye başladı yavaş, yavaş benimde dikkatimi çekmeye başladı ve az da olsa kulak vermeye başladım, hem çaylarımızı içiyor hemde kanun çalan kişiyi dinliyorduk.

Adeta çok derinlerden gelen sesleri çıkaran bir tekniği vardı, kanununu çok sade, düzgün ve aheste çalıyor, hemde eserleri sesi ile de okuyordu, bir ara yerinden kalktı ve kanunu tersinden ensesine dayadı ve sadece elleri ile, kanunu gözü ile görmeden, arkasından çalmaya ve de ahenkli olarak oynamaya da başladı, gerçekten tebrik edilecek bir hal idi, o zaman ben kendisini alkışlamaya başladım, bunun üzerine diğer dinleyenlerde dikkat kesilip alkışlamaya başladılar. Bu alkışlar karşısında, halinden ve yüzünden ne kadar memnun olduğu anlaşılıyor idi. Nihayet programı ve saati dolmuş olmalı ki, bir müddet sonra gösterisini bitirip selâm verip ayrıldı.

Çalıp söylediği eserlerden şu ikisini ancak not alabilmişim, onlar da şunlar idi.

Güzel sevmek hoştur amma ayrılması yaman şimdi.

Bakın çantasında acep nesi var.

Bu dizeleri yazanlar acaba hangi duygular ile yazmışlar bilinmez ama, onları her kişi kendi haline göre uyarladığı zaman acaba neler bulacaktır. İmkân olsa imiş keşke birkaç şarkının daha beyitlerini kaydetse imişim, küçük not kâğıdına ancak bunları not edebilmişim, buna da şükür bizde onları şöylece ifade etmeye çalışalım.

İzmire gittiğimiz başka bir seferinde (15/09/2012/ cumartesi) **İzmir bizim hicret şehrimizdir. Âdem oğlumuz. Halife Âdem, bizi Hata'ya düşmememiz için, Eşref ustanın yerine, şerefli ustanın yerine. akşam yemeğine, fenâfillâh akşamının tadışına, götürdü, dokuz kişi idik. Hakikat-i museviyye mertebesinden. Terzi baba, Nüket anne, İzzet, Özlem, Gülnur, Emre, Âdem, Ayşe, İsmet.**

Çorba, **Tarikat, döner, hakikat, künefe, kün efe, marifet mertebesinden, yedik su, ab-ı hayat içtik.**

Daha sonra Buca da, **muhabbet baca'sında mevlânâ ilim ve muhabbet tepesine, götürdüler, orada güzel açık bir bölüme, âraf tepesine, oturduk, az sonra karşımızda duran küçük yamaca bir iskemle, taht, koydular az sonra da elinde bir kanun ilâhi kanun, ile bir kişi, muhabbet ehli geldi, kendi halinde çok sade, bir bilinmez suret içre, olarak kanun'un gönül tellerine dokunmaya başladı birkaç peşrevden sonra eserleri geçmeye başladı yavaş, yavaş benimde dikkatimi çekmeye başladı ve az da olsa kulak vermeye başladım, hem çaylarımızı içiyor hemde kanun çalan kişiyi dinliyordum. Adeta çok derinlerden ezelden gelen sesleri çıkaran bir tekniği vardı, kanununu çok sade, düzgün ve aheste çalıyor, hemde eserleri sesi ile**

de okuyordu, bir ara yerinden kalktı ve kanunu tersinden ensesine dayadı ve sadece elleri ile, kanunu gözü ile görmeden, arkasından çalmaya ve de ahenkli olarak oynamaya da başladı, gerçekten tebrik edilecek bir hal idi, o zaman ben kendisini alkışlamaya başladım, bunun üzerine diğer dinleyenlerde dikkat kesilip alkışlamaya başladılar. Bu alkışlar karşısında, halinden ve yüzünden ne kadar memnun olduğu anlaşılıyor idi. Nihayet programı ve saati dolmuş olmalı ki bir müddet sonra gösterisini bitirip selâm verip ayrıldı. Çalıp söylediği eserlerden şu ikisini ancak not alabilmişim, onlarda şunlar idi.

Güzel sevmek hoştur amma. Hangi güzeli sevmek hoştur? Bu güzel bütün âlemleri halkeden cemil ve cemâl olan ilâh-i habibtir.

Ayrılması yaman şimdi. Eğer bir sevgi maddi ve bedeni ise onun ayrılması zor, gerçekten yaman olur.

Ancak bir sevgi ilâh-i ise onun da ayrılması olmaz. Gönülde olanın firakı olmaz denmiştir.

Bakin çantasında acep nesi var. Çanta kişinin gönül torbasıdır.

Eğer kişi dünyalık ise, gönül torbasında dünyalık metai vardır.

Eğer kişi ahretlik ise, gönül torbasında ahiret metai vardır.

Eğer kişi Allahlık ise, gönül torbasında ne dünyalık ne de ahiretlik metai vardır. Sadece muhabbetullah metai vardır.

Bu dizeleri yazanlar acaba hangi duygular ile yazmışlar bilinmez ama, onları her kişi kendi haline göre uyarladığı zaman acaba neler bulacaktır. İmkân olsa imiş keşke birkaç şarkının daha beyitlerini kaydetse imişim, küçük not kâğıdına ancak bunları not edebilmişim buna da şükür.

Bayram sabahı, sabah namazından sonra bayram namazını beklerken. (25/10/2012/perşembe)

Bizden kasıt bizdir, Tüm âlemde ne varsa hepsi bizdir. Ben'in bizleri, bu âlemde ne varsa biz yaptık, siz'i olmayan bir-biz. Ben dediğinde Zâtın da biz.

Biz'in üç hali.

(1) Zâtı sıfatları ile birlikte biz.

(2) İnsân-ı Kâmil ile birlikte biz.

(3) Bütün âlemlerde hangi mertebeden bahsediliyor ise o mertebenin faaliyetinde olan biz'dir.

Ayrıca bizi aldatan biz'den değildir. Hadis.

Gene aynı sabah merkezden yapılan vaaz'da müftü efendi şöyle diyordu! Padişah vahdetinden bir şiir aktararak peygamberimize hitaben şöyle dediğini diyordu, (Yâ seyyidî, yâ senedî, huz biyedy/elimden tut Yâ Rasûlüllah)

(25/10/2012/perşembe)

Gene aynı sabah. Âyet-i Kerîme de (Rabb'in için namaz kıl ve kûrb'ân kes) Rabb-ı hasın için namaz kıl ve kûrb'ân kes)

Rabb'ı hasını sevindir senden razı olsun. Ondan sonra o da senin için (dur! Rabb'in namazda) hükmü ile aciz kaldığın zaman o da senin namazını kılsın.

(25/10/2012/perşembe)

Hayali hayalin, hayali mutlakları: (29/10 Ekim/2012) Pazartesi: Cumhuriyet bayramı, gayri resmi yürüyüşü, Mustafa kemâlin askerleriyiz. Orta halli bir yağmur yağıyor idi. hayret edilecek bir şey o kadar şiddetli bir muhabbetti.

Mudil ismine ne kadar iteatker oldukları görülüyor idi

bu hayali rablarında hepsi birlikte kendi yönlerinde ibadetlerinde idiler. Bu hali okadar benimsemişler ve lâfzi ibadetlerini o kadar candan ve haykırarak yapıyorlardı ki, hayret ve ibretle seyredilecek büyük bir sahne idi. Bir saat kadar süren bu Mudil yönlü ibadetlerinden sonra hepsi dağıldılar ve rabb'ları olan mudil esması ile baş başa birey olarak kaldılar.

Bitaraf ve ibret verici bir gözle bakılınca, Mudil ismine nekadar iteatkâr oldukları açık olarak görülüyor idi. Bu hayali halleri ile Mudil olan rabb'ların da hepsi birlikte çok samimi bir yürüyüş ibadetinde idiler.

Eğer (Hâdî) isminin zuhurları ibadetlerini bu sevgi ciddiyetle yapsalar hiç şüphesiz hepsi cennet ehli olurdu.

Bu arada bayram olduğu için aynı günlerde Mekke ve Medine den Kâ'be'den naklen yapılan televizyon yayınlarında da (Mutlak hayalin, hayali mutlakları:) olan Allah'ın ve Muhammed'in (s.a.v.) askerlerinin nasıl bir asaletle (Zât-ı Mutlağın tecelligâh-ı) olan Kâ'be-i Muazzamayı yaklaşık beş milyon kişinin hiçbir taşkınlık yapmadan nasıl bir İlâh-i muhabbetle Hacca gelen (Hâdî) isminin zuhurları hiç durmadan oraya geliş süresi kadar günlerce tavaf ve saiy yaptıklarını devamlı yayınlarda görülüyor idi. Sırası gelmişken bu hususla ilgili (28 / 6 / 1990) tarihinde yazmış olduğum Allah'ın askerleri isimli şiirimi de ilâve edeyim. İnşallah faydalı olur.

ALLAH'IN ASKERLERİ

Ezan okunmazdan evvel,
Hazırlanırlar bir güzel,
Böyle oluyordu ezel,
ALLAH'ın askerleri.

Oluk oluk girenlerden,
Yad ellerden gelenlerden,
Haberin almış kimlerden,
ALLAH'ın askerleri.

Tekbir'le başlar kumandan,
Ayağa kalkar o andan,
Yetişen olur sonradan,
ALLAH'ın askerleri.

Hepsi düzgünce sırada,
Şeytan kalmaz arada,
İhtişam var manzarada,
ALLAH'ın askerleri.

Özle dinlenir hep Kur'an,
Geçilmez gafletle o an,
Yamandır manzara yaman,
ALLAH'ın askerleri.

Binlerce er bir arada,
Ayakları hep karada,
Sanki yaşarlar havada,
ALLAH'ın askerleri.

Hepsi durmuş huşu ile,
Yönetemez Kral bile,

Zor gelir bu haller dile,
ALLAH'ın askerleri.

Tek komutu hepsi dinler,
Allahu ekber'le yüz binler,
Her hareketi düzenler,
ALLAH'ın askerleri.

Kimseden bir isyan çıkmaz,
Mü'min'ler canların sıkmaz,
Kimseler gayre'de bakmaz,
ALLAH'ın askerleri.

Nasıl bir ordu böyle, bu,
Dinlenir Hakkın buyruğu,
Hepsi birden çekerler hu,
ALLAH'ın askerleri.

28 / 6 / 1990
Perşembe MEKKE

*Yukarıda bahsedilen hayal mertebelerini faydalı olur
diye buraya da aldım.*

*Hayal-i mutlak:
Hayal-i mukayyet: kayıtlı hayal.
Hayal-i İlâhî:
Hayal-i izâfî: isimlendirilmiş hayal.
hayal-i nefsi
Hayal-i itibarî:*

Hayal-i beşerî
Hayal-i muttasıl: Bitişik hayal.
Hayal-i münfasil. Ayrı hayal.
Hayal âlemi:
Hayal-i rû'ya:
Hayal-i geçmiş;
Hayal-i gelecek: Ve daha birçok benzerleri şairin dedği
*gibi; (**Hayal** deryasına dalsam bir türlü, dalmasam bir*
türlü) burada bahsedilen "Hayal" hangisidir.

(26) Bir zuhuratın düşündürdükleri kitabından:

Hazret-i: (Ulûhiyyet)

Hazret-i: (Risâlet)

Hazret-i: (Abdiyyet) tir.

Bütün bunlar tek ve bir olan Zât-ı Mutlak'ın muhtelif makam/mertebeler'den görünmesidir. En kemalli zuhur mahalli ise İnsân-ı Kâmil'dir.

Seyahatte olduğumuz bir gün, çarşıda dolaşırken oyuncak ve bahârat satan bir dükkânın önünde durmuştuk yanımdakiler, alış veriş yapıyorlardı, bu arada bende türlü şekilde yapılmış oyuncak sûretlerine bakıyor ve bahâratlardan gelen kokuları da duyuyor idim oyuncaklara bakarak ve muhtelif kokuları koklayarak diyordum ki;

"Bu sûretler, mutlak tarafından bakınca muhayyel ve mutlak'ın muhayyelleri."

"Sûretler tarafından bakınca ise muhayyelin mutlakları". dır. Diyordum.

"Kokular da aynı şekilde mutlak'ın muhayyelleridir." Diye kokluyordum.

Bir hadîs-i şerifte şöyle buyrulur:

Hakk Teâlâ, yevm-i kıyâmette sûret-i noksan ile tecelli eder. Böyle olunca onu inkâr ederler. Ba'dehu sûret-i kemâl ve azamete tehavvül eder. Onu kabul edip o sûrete

secde ederler.

Velâyet, (kulun zuhur halini, kadim haline ulaştırmasıdır)

Bayram sabah namazı Perşembe.

Birden kasıt bir'dir. Tüm âlemde ne varsa hepsi birdir. Ben'in birleri'dir.

Bu âlemde ne varsa biz yaptık, sizi olmayan bir biz yaptık, ben dediğinde zâtında gizli biz olduk.

(25/10/2012)

Bu yüzden "bizi aldatan bizden değildir."

Îmân hadisleri, yakın Âyetleri.

OKUYUCULARIMLA (14.11.1966)

NUSRET Tura Beyin Resûl-ü Ekrem Efendimiz hakkında mühim bir yazısını koyuyorum: R. C. U.

«Ruh îtibariyle; Rabbimizin ilk sevgi tecellîsiyle yarattığı Nûr-u-Muhammedî asırlarca sonra kendisine lââyık ve münasip olan vücûd-u-Muhammedî'yi mekân ve libas edinerek zuhura gelmiştir. Âlem-i semâvatı ve âlem-i eflâki güzere eden, Ruh-u-Muhammedî babanın berzahından Süphânallah, ananın berzahından Elhamdülillah diyerek şühud âlemine dâhil olmuşlar; insanlığın kemâlatına ulaşarak Allahüekber tesbihatına müdâvim olmuşlar ve nihâyet 40 yaşlarında i'lây-ı kelimetullah için bu selâmet yolunu biz ümmetlerine açıklamışlardır

«Doğdu ol saatte ol sultan-ı din; nûra garkoldu semâvatü zemin»

Sıfat âleminde kudsîyyet vardır.

(13/12/2012)

Esmâ âleminde suç var mıdır?

Bu âlemde fiiliyyat ve daha henüz kimlik olmadığından kişisel mes'uliyet yoktur.

Bize döndürülmekten kasıt. (3-109) Elinden her şeyinin alınması ile iflâs ettiğin gündür. Maddeten her şeyinin bittiği gündür. Ancak hayatını Hakk la geçirmiş olanların ise, zengin olduğu gündür.

(28/12/2012) Cuma hutbe vakti.

Vardım huzuruna, benim ente'm sensin, senin zuhurun ente ile, ben de sana göre ente'yim, ene ve ente ikisi ile huusun..

(29/12/2012)

Emraz-hasta olan rabb-ı has rabbı hakka misafir geldi kendisine teşekkür ederiz. Ziyareti bize büyük ilim ve yaşantı tecrübesi getirdi. Daha evvelce ben hastalandım zannederdim, aslında maraz hastalık değil kendi hayatını yaşayan bir varlık imiş. Onu tanımadan şâfi varlığının ne olduğu anlaşılamaz imiş. Bu marazı yaşayan, ben ismi Hakk olarak kendisi imiş.

O halde hoş safa geldin diyerek kıymetli bir misafir olarak karşılamak gerekmiş. Bende öyle yapmaya çakiştım ve hoş geldin ki, hakka maraz ismin ile şifa verdin, ve bu şekilde Hakk olarak sen bende, ben ve Hakk olarak zuhura çıkıp yaşadın. Umarımki bu sebepten sana hayat hakkı verdiğimden, razı olursun bende merzi, marazdan merzi olurum.

Selâmün Aleyküm,

Çok muhterem Efendibabacığım ve kıymetli anneciğim,

İnşallah iyisinizdir. Ellerinizden hürmetle öpüyorum. Allah izin verirse cumartesi evden umre için ayrılıyorum. Yanımda daha önce umre kayıtlarınızı alarak manevi yükümle gidiyorum. İnşallah efendimizin huzurunda efendimin yazdığı şiiri okuyacağım. Olur ki babamın selâmını götürünce huzuru ilâhiye kabul edilirim. Efendi babacığım, anacığım hayır dualarınızı üstümden eksik etmeyin.

Çarşamba sohbetinizi dinledim. Feyz aldım. Himmetiniz olmasaydı ne kalem yazar ne de gönül akardı. Anlıyorum ki yazılanlar, yazdırılanlardır. Kardeşlerimle dün buluştüğümüzda "mürşidimizin "efendi babamızın" himmeti irşadıdır" sözünü yad ettik.

Bugün bir yazı okuyordum. Şu söz beni etkiledi. "biz bu kapıda devlet bulduk efendim"

Canım babam ben bu kapıda her şeyi buldum. Evvelâ kendimi buldum. Sonra rabbimi buldum. Bulurken hep bir eli buldum beni götüren... O el tam merkezde idi. Ne çok yakın ne çok uzak. Çok uzak zan ettiğimde gönlümde buluverdiğim himmet, çok yakın bulup şımaracağım da ise beni durduran azamet hissi. İki mesafe arasında hayat dengemi bozduktan sonra sağlam bir kişilik kurdurdunuz.

Sesinizi, nefes-i rahmaninizi duyunca, gönlüm hep inşirah buldu. Annemle ahiret-dünya dengesini gösterdiniz.

Yüreğimde eskiden beri İstanbul sevgisi vardı. Oraya gidip elini tutacağım kâmil mürşid bulmalıyım derdim. Aslında bu hiç dile gelmemiş biz özlemidi. Geçenlerde içimden bir ses "İstanbulu sana getirdik. Hem de arif-i billâh babanı" dedi. İlk defa kendimin kendime açtığı bu sırrı size yazmaya karar verdim. Sizin annemle buraya gelmeniz sadece İstanbulu değil kainatı açmanızdır. Allah

beni seviyor ve bırakmıyor. Kıymetlisini bize gönderiyor, kendini aşikâr ediyor...

Bu kızınızın evlâdınız olmak dışında bir arzusu yoktur. Bundan başka güzellik de yoktur.

Tavsiyelerinizi almak isterim. Son tesbih-zikir kitabınızı götüreyim istiyorum. Ya da sizin önereceğiniz bir kitabı.

Hakkınızı helâl edin babacığım anneciğim. Sizlere dua edeceğim ama teşekkür, şükür hamd olarak. Hakkınızı hiç ödeyemem. Yazılacak çok şeyin olup, bir türlü dile gelmeyen sözler var.

Bildiğim tek şey C.Hakkın bana hediyesi olup sizleri çok sevdiğimdir.

Muhabbetle ellerinizden öpüyorum. Telefonla sizleri giderken rahatsız edeceğim.

Sizleri seven hayyat kızınız

(10-06-2013)

Aleyküm selâm Nûr kızım. İyi niyet düşüncelerin için sağolasın şimdiye kadar olduğu gibi şimdiden sonra da dileklerin yerine gelir İnşallah. Yolculuğun mübarek olsun sağlıklı sıhhatle bereketle dönersiniz İnşallah. Ablanlara ve varsa beraber gideceğin kimselere de ayrı ayrı çok çok selâmlarımızı söylersin, onların yapacakları umreleri hep birlikte mübarek olsun İnşallah. Gene yanında kâğıt kalemin olsun yanına özel namazların tariflerini al vakit bulursanız hepiniz birlikte tatbik edersiniz.

Kâ'be'i Muazzama'nın makamının makamı İnsân-ı kâmil namazının son iki rek'ati'nin kılındığı "makam-ı İbrâhîmin ön tarafında Kâ'be kapısının bulunduğu cephesinin tam ortası olan marifet ve şeriatın birleştiği yerdir. Tabii şimdilerde orada namaz kılmak pek mümkün değildir. daha arkalarda oranın niyetine kılınır. O iki rek'at namaz ayrıca, Tecelli-yi Ulûhiyyet, Risalet ve abdiyyetin birlikte,

"tecelli-yi ef'âl-i cem'iyye" olan makam ve mertebesidir.

Kılabilenler cinsiyyet farketmeksizin Ârif ve Ârifelerdir. Diğer köşe mertebeler, yerlerine has mertebelerdir. Burası ise genel saha mertebesidir. Yani yaygın külli tecelli hükmündedir. Kişinin sağına doğru yola çıkıldığında anında Makam-ı İbrâhîm şariat köşesine geçilip, hemen şariat kulluk elbisesine bürünüp, onlarla birlikte, onlardan biri imiş gibi, tavaf yolculuğuna çıkılır. Dilediğinde soluna doğru adım atar ve hemen marifet mertebesine girer, kapıya ve hacatul esved makamlarına geçerek, kendisi seyredilen, selâm verilen ve tavaf edilen ve tavaflı başlatan ve aynı noktada bitiren olur.

Ancak bu husus zahiren yasaktır. batınen dir. Zâhiren oradan geri dönülmez gelen umrecilerin akışı sistem olarak buna manidir. Zâhiren tavaf istikametinde gönülerek gene oraya gelinir. Yanına (6 Peygamber 3 İbrâhîm a.s.) ı alabilirsin, fetih Sûresini alabilirsin, bahsettiğini tesîh ve zikr-i de alabilirsin, Kelime-i tevhid-i de alabilirsin, hepsi oralarla ilgilidir. Cenâb-ı Hakk karşınıza çıkabilecek her türlü zorlukları şimdiden kolaylığa çevirsin İnşallah. Daha yola çıkmadan notlarını almaya başla, küçük küçük dahi olsa aklına gelen düşüncelerini hemen not et sonra onların açılımları olur. yani oraya gideyimde orada yazmaya başlarım dersin gittiğinde oralara alışınca kadar vakitler gelir geçerde haberin bile olmaz. İnşallah mümkün olduğu kadar zâhir ve batın bereketli geçer. Ancak bu günlerde orada biraz telâş kargaşa ve yıkımlar var bundan etkilenmemeye çalışırsın. Bunun hikmeti herhelde (2013) e girilmesi ve mânâ âleminde de büyük bir inkılâb olacağına işaret olabilir.

Kâbe-i Muazzama'nın ara duvarları yıkılıp hacmı çok genişleyecek olması bunu göstermiş olabilir. Bizlerde gönül Kâ'be'mizi genişletmek için eski yan çevre duvarlarını yıkıp daha genişlerini yapmalıyız ki, daha çok İlâh-î tecelliye zuhur yeri olalım İnşallah. Yola çıkmadan bunlar sana yol

hediyesi olsun, Cenâb-ı Hakk hazmını versin İnşallah.

Bir sorun olursa gitmeden yazabilirsin. Evvelâ A.... beye sonra evlâtlara sonra sana ve sonra herkese selâmlar Nüket annenin de selâmları vardır hoşçakal, Hayyat baban.

İNŞALLAH (Hay-yat-Hay-kalk) arsin. Bu da küçük bir lâtife oldu.

(10-06-2013)

Ahirette neden ibadet yoktur.?

Çünkü orası mükâfat yeridir, çalışma ve kazanç yeri değildir. Ayrıca bütün gerçekler ortaya çıktığı için, gaybe îmân gibi bir konu da yoktur.

(15/01/2013/Salı)

Dünya ehline mekanik topraktan beden verilmiştir.

Cennet ehline elektronik nurdan beden verilecektir.

Zat ehline ise ruhani ruhtan beden verilecektir.

(25/01/2013/cuma)

Akıl İmamdır bize gönül cemeat,

kıbledir dost yüzü dâimdir salât.

(25/01/2013/cuma)

Bir zuhurat üzere vaki oldu. (camide ters istikametlere namaz kılan kimseler) Aynı cami içinde değişik yönlerde namaz kılan kimselerin olduğunu görmüştüm. Bu husus insanın surette döndüğü yer değil, asıl olan gönlünde hangi istikamete döndüğü mühimdir. Bu yüzden bâtinen irfan ehli için, "kıbledir dost yüzü" ve "dâimdir salât" zâhirimiz içinse, kible bütün islâmın bildiğimiz kâ'be'miz kiblemizdir.

Sol kulağım tıkanmıştı, her şey her türlü ses sağdan geliyordu, duygularımız bize doğru bilgi vermezse değerlendirmelerimiz yanlış olur. Nusret babamın, gemi güvertesinden anlattığı sağır bir kişinin müzisyenler ile ritme uyması, ritim susturulduğu halde takliden hala daha oyuna devam etmesi. Hatırıma geldi.

Ayrıca bu hadise ibret aklınacak bir hâldir. Çünkü eğer azalarımız bize, doğru bilgi vermez ise, hayatı yanlış değerlendirmemiz hatalara sebep olmamız demektir.

(26/01/2013/Cumartesi)

Buradaki hukuki bilgiler orada "ahrette" geçerli olmayacak hacc ve Umre bilgileri gibi.

(27/01/2013/ Pazar)

Allah Âdem-i kendi sûreti üzere halketti, Âdem de Havvâ yı, kendi sûreti üzere zuhura getirdi-halketti, Havvâ da çocuklarını, kendi sureti üzere zuhura getirdi-halketti ve onlarda kendilerinden sonra gelenleri kendi sûretleri üzere zuhura getirdi-halkettiler. Bir bireyde bu mertebelerin hepsi vardır. Nüzûl böyle olduğuna göre uruc ise tam tersinedir. Birey akl-ı küll olan hakikatine ulaşabilmesi için evvelâ ibn-çocukluk halinden nisa-kadın-ana, haline, ana halinden, Baba-Âdem haline, oradanda kendinin asli hakikati olan hakk'a, kendi iç bünyesinde mi'racını idraken ve ilmen yapacaktır. Bu seyri yapan nisa-bayan ise oda aynı yollardan geçecektir.

Nisalıktan racullüğe/erliğe/âdemliğe geçerken zahiren nisa görünümünde olsa bile, batınen kendinde ki Âdemlik mertebesi itibariyle o sürede âdem hükmünde olmaktadır ve erler sınıfına dahil olmuştur. Genelde kadından şeyh

olmaz derler, evet doğrudur ancak bu şekilde aslı olan âdeme dönüşmüş olan o haldeki zahiren nisa görünümlü bâtinen âdem suretli kişiden şeyh olur. Çünkü her iki cinsten de iki cinsin özellikleri vardır, ancak ağırlıklı yönü hangisi ise görüntüsü, o sûretle zahir olur. İşte bu yüzden ki eşler hem erkek hemde kız çocuk meydana getirebiliyorlardır.

(08/02/2013 Cum'a).

Öğlen namazının cemaat kıraatı sessiz olduğu halde Cum'a namazında neden kıraat sesli okunur?

Öğlen namazı günlük, baka billâh hükmüne tabidir. Cumâ namazı haftalık seyre tabidir.

Öğlen namazı dört rek'at olduğu halde neden Cumâ namazı iki rek'at'tır?

Öğlen namazının dört rek'at farzı dört mertebeyi ifade eder, Cumâ namazı ise, fenâfillâh ve baka billâh, iki mertebeyi ifade eder. Kıraat ve hutbe bu makamların sözcü, temsilcisidir. Hutbe sonun da İnnellahe.....(33-56) Haktan peygambere, Ulûhiyyetten risalete. İnnellahe ye'mürüküm (16-90) ise Ulûhiyyetten abdiyyete'dir.

Öğlen namazının dört rek'at farzının kazası lâzım geldiği halde neden Cum'â namazının iki rek'at farzının kazası yoktur.? Çünkü Cum'ânın kendine ait asaleten bir mertebesi, zamanı yoktur, öğlen baka billâh mertebesinde kılındığı için, o gün o mertebenin vekilidir ve vekil olduğundan onun kazası olmaz.

(10/02/2013/Pazar)

Seyrin başladığı nokta bittiği noktadır. Kâ'be'nin ön yüzü, Haceru-l esved selâmından hemen sonra, ulaşılan kapı yüzünün ortası başlangıç ve neticedir.

(18/02/2013/Perşembe)

Celâl-Cemâl= Celâl'in (lâ) mı Allah'ın ahlâkı. Cemâl'in (mim) i Peygamberimiz, Muhammed'in ahlâkıdır. Zül celâli vel ikram olması. (55-27) İkrâmı Celâлиндendir. En büyük ikramıda, Cemâl (Mim)i olan Muhammettir. (c.c.) lühü ise biri Cemalullah diğeri Cemali Rasûlullahtır.

Her şeyin resmi yapılabildiği halde bunların birey olarak resimleri yapılamamaktadır. Çünkü zaten bütün resimler onlarıdır. Ve onlar aynadır, aynanın resmi yapılmaz ancak çerçevesinin resmi yapılır, çünkü ayna da bir resim olsa, o ayna olmaz. O suretle kayıtlanmış olur.

(19/02/2013/salı)

Hacc hakikat-i İlâhiye de, Celâl ve cemâl seyridir. Umre ise Cemâlde, Mim-i Muhammediyyedeki, Cemâlullah'ı seyretmektir.

(19/02/2013/salı)

Benim olmayan benliğimin, benimle ben olarak var olduğunu anladım.

Âdem'in modeli Allah oldu.

Havvanın modeli de Âdem oldu, her ikiside çocuklarının modeli oldu.

(21/02/2013/Perşembe)

Şeriat bedeninin uyması lâzım gelen nefsi bir ahlâktır.

Tarikat, nefsin ve beşeri ruhun eğlencesidir, zikirler ilâhiler gibi. Hakikat ruhun ilmidir. Marifet ise bu ilmin bireydeki Hakk olarak yaşama sanatıdır.

(22/01/ 2013/ cuma)

*Hem hiç bir şeyim,
Hem de her şeyim,
Hiçbir şeyim, çünkü Fahr-ı fakr-ı tam,
Hem de her şeyim, çünkü gani-i tam.*
(23/02/2013//Cumartesi)

*Nasıl ki, cin ve şeytan insanları var ise,
Melek ve Allah insanları da vardır.*
(24/02/2013/Pazar)

Havva Âdemin sol eye kemiğinden, Havvanın çocukları ise, Havvanın batınından halkedildi ve halkedilmekte.
(24/02/2013/Pazar)

*İmza, rıza murad ve sahiplik, demektir.
Âdem, Allah'ın rızası muradı ve İmzasıdır.*
(24/02/2013/Pazar)

Halk'ın Ma'nâsı, Halk etmek, ceal'in ma'nâsı kılmak, icad'ın ma'nâsı var etmek, Sun'un ma'nâsı kudret eseri göstermek. Tekvin'in ma'nâsı görünmeyen şeyi meydana çıkarmak. Hepsinden murat Hakk'ın zuhur ve tecellilerini meydana çıkarmaktır.

Lekad kâne lekum fî rasûlillâhi usvetun hasenetün.

Andolsun ki sizler için (muhakkakki), Resulullahda pek güzel örnekler vardır:

(El-Ahzab-21)

İnsanlığın genel seyrinde, bütün peygamberlerin bir mertebeleri vardır. Bu yüzden onların yaşamları bizler için birer ibretler seyridir. Diğer taraftan da, onların kendilerine ait olan özel yaşam seyirlerinde, başlarından geçen hadiselerde de bizler için ayrıca ibretler vardır.

Peygamberimiz ise, her yönü ve makamı ile, bir bütün numune-i beşer'dir. Ve geçmiş bütün Peygamberan hazaratının bilgisine sahip olduğu gibi, ayrıca kendinin özel haline verilen Hakikat-i Muhammedi, gerçek tevhid ilmine de sahipti. İşte bunların tamamını idrak etmek, gerçek bir seyr-ü sülûktur.

Veli külli vichetün hüve müvelli he.

Herkesin yöneldiği bir yeri vardır, o oraya döner.

(Bakara-148)

Kişilerin gördüğü bazı zuhuratlarda, aynı camide namaz kılan kimselerin, değişik yönlerle doğru dönüp, namazlarını o şekilde kıldığını ve kible istikametinde birlik olmadığını görürler. Nasıl olur diye bu hale de şaşırırlar.

Aslında bu hâl, yukarıdaki âyetin yaşantısını göstermektedir. İnsanlar zahiren aynı yöne gittiklerini zannetseler bile, aslında her kes, kendi içinde muhabbeti olan yöne yönelmişlerdir. Diğer ifade ile, kim hangi ismin tesirinde ise, rabb-ı hası o olduğundan vechini onun yönüne döndürmüştür, bu da o nun farkında olsa da, olmasa da, rabıtası o yöne olmuştur.

İnne rabbeke ehata binnasi.

124

"Muhakkak Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır"
(İsra-60)

Âyette açık olarak görüldüğü gibi, Rabb, rububiyet/esma mertebesinden bütün insanları, kendilerinde de bulunan, esmâül Hüsna yönüyle, içten ve dıştan sarmış/ihata etmiştir. Bunu idrak eden kimseye, sıfat ve zat mertebelerinin yolu açılmış olur. Kişi böylece bütün mertebeleri itibari ile, Hakk ile Hakk olmuş olur ki, bu halin birey mertebesi ile tarifi "enel hakk"tır.

Ancak bu tarif bütün âlemler yönüyle değil, kişinin kendine ait, beşeri madde ve nefsi idrak, kabiliyeti kadardır. Böylece bu sözü, "enel hakk" söyleyen kimse herhangi bir iddiada bulunmuş olmaz, zaten hakikat budur. "Ene batıl" im demek iddia olur, çünkü bu âlemde Hakk'tan başka bir şey yoktur. Batılım demek, batılın varlığını ispatlamaya çalışmak olacağından bu hâl bir iddiadır.

De ki: "*Hak geldi, bâtil gitti; zaten bâtil yok olmağa mahkûmdur.*" (İsra 81) Çünkü bâtil, hayal ve vehimden ibarettir. Ancak bazı kimseler, bu hayal ve vehmin kontroluna girmiş olduklarından, batılı gerçek bir varlıkmiş gibi görüp, Hakk'ı inkâr yoluna gitmektedirler ki, akl-ı selim sahibi olan kimselerin yapacakları bir davranış ve anlayış değildir.

Ve lâ yedhulûnel cennete hattâ yelichel cemelu fî semmil hıyât,

"Onlar, deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete de giremezler!"

(7-40)

Zahiren bir devenin iğne deliğinden geçmesi mümkün

değildir. Bazı insanlar bu hükmün kapsamındadırlar, ebedi olarak cennete giremeyeceklerdir.

Deveden kasıt, dünyalık kullanıldığı zaman, nefsi emmâredir. (105-Fil suresinde) fildir. İğne deliğinden bunların bu halleri ile geçmesi mümkün değildir.

Ancak her şeyin bir çaresi olduğu gibi, bunun da çaresi vardır. O da, şu dur. Deve biraz küçülecek ve iğne deliğide biraz büyüyecektir, o zaman denge kurulup deve iğne deliğinden geçmiş olup bahsi geçen cennete giriş tahakkuk etmiş olacaktır.

Deve veya fil'in küçülmesi nefsin hakikatının bilinmesi ve gerçek halinin ortaya çıkması ile, kendinin hiçte o kadar büyük olmadığı, hayal ve vehim ile şişirilerek gereksiz büyütüldüğü anlaşılınca zaten o yeteri kadar küçülmüş olacaktır.

Vahdet elbisesi diktiğimiz iğnemizin deliğini idrak makkabı ile genişlettiğimizde, hakikatini anladığımızda zaten küçülmüş olan, nefs devamının büyüttüğümüz idrak iğnemizin deliğinden, hemen geçtiğini göreceğiz.

İrfan ehlinden birine, bu âyet-i kerîmeyi ölçü alarak, "iğne deliğinden deve geçermi?" diye sormuşlar, bu soruya karşılık, "vızır vızır, vızır vızır," diyerek bu hakikate dikkat çekmiştir.

Kul innemâ enâ beşerun mislüküm yûhâ ileyye ennemâ ilâhüküm ilâhun vâhid(un)

"Ben ancak sizin gibi bir beşerim, insanım. Ne var ki, ilâhınızın, bana bir tek ilâh olduğu vahyolunuyor."

(18-110)

Peygamberimiz hakkında bu âyette bahsedilen, ene beşerun mislüküm, beşeri varlığı. Yuha ileyye, ise İlâhi varlığıdır.

Kimki bunları bünyesinde birleştirip hakikatiyle yaşarsa o kimse sureti/zahiri ile halk, Batını hakikati itibari ile kendi bünyesinde Hakk'tır.

Hayat benliklerin faaliyete geçmesidir.

(02/03/2013)

Kulakları duymayan kişi hep kendi âleminde yaşıyor idi. batın kulağı da sağır olana, ulaşmak çok zor. Ne kadar zor ulaşmamak.

(02/03/2013)

Sizin dünyanızdan. Bana üç şey sevdirildi. Hadîs

(02/03/2013)

Kendisi de bu dünyada yaşadığı halde, acaba neden sizin dünyanızdan, diye bu dünyayı dünyalıklara has bir yer olarak belirtti?

Yukarıda da belirtildiği gibi, kendisinin beşeriyeti de olduğundan sizin dünyanızdan, "kadın, güzel koku, namaz" olmak sureti ile. *Bana üç şey sevdirildi.* Buyurdular, ancak bunların ma'nâları beşerce anlaşılan yönleri ile değil hakikatleri yönüyle de sevdirildiği ifade edilmektedir.

Cümledeki "sevdirildi" tarifine bakarsak, bu sevgilerin kendinden/nefsinden değil hakikatinden olduğu hemen anlaşılır.

Ayrıca "sizin dünyanızdan" demek sureti ile de kendinin ayrı bir dünyası olduğunu da ifade etmiş olmaktadır. Kendinin bu dünyası ise, Hakikat-i Muhammdî âlemdir ki, beşeriyetini de kapsamına almaktadır.

Maymunlar Su Aygırının dışkılarını karıştırıp içlerinden, yedikleri yiyeceklerin içindeki tohumları yerler.

Onlara göre gıda olan bu yiyecekler diğerlerine göre kötü bir durumdur.

Ardıç kuşu da ardıç ağacının çekirdeklerini yer onları midesinde yumuşatır, sonra dışkısı ile dışarı çıkardığı tohumları, toprağa girince ardıç ağacı olur. Bu yüzden Ardıç ağaçları hep yükseklerde olur.

Bu husuta geniş bilgiyi, (39-Terzi Baba-2-) de bulabilirsiniz.

Hızır, Musa'nın ab-ı hayatı idi, ancak Hızır'ın hayat suyunu musa (a.s.) içmedi.

Pîre hizmetten murat ne ki, bilesin seni,

Sıdk ile öyle sarıl, ta ki, dilesin seni. "Kelâm-ı kibar"

Pîre hizmetten murad, himmettir. Himmet ise zimmettir. Yani, ârif bir zatın gönlüne girmektir.

Bu da biri zahir biri batın dır. Hızır hayat suyunu buldu. Ab-ı Hayat, ilm-i tevhidî'dir, kişinin Hızır'ı ise ârif olan zattır.

İlim ile diri olan ebedi ölmez.

Men kâne el ilmü hayyen lem yemüd ebeden,

Kim ki ilim (ilmi İlâhiye) ile diridir ebeden ölmez.

(26/02/2013)

Allah (c.c.) sağda, Muhammed (s.a.v.) solda, akı kılden nefs-i külle ayna ve akıştır. Cenaze ve sahası düşünen insanlar için en güzel ibretlik sahnedir.

Cumartesi ikindi ezanı rahmetli Osman kardeşin cenaze namazı. Hasan Yavuz Camii. Allah rahmet eylesin ailece bu

yola çok hizmetleri olmuştur.

(09/03/2013)

Kelimeler ma'nâların dere yatağıdır.

Saf ve ilâhî gönüller de, muhabbetullahın ve Kevser nehrinin yatağıdır.

(11/03/2013)

Ahiret, muamele yeri değil, mükâfat ve mücazat yeridir. Celâl ve cemal ayrılmıştır.

İkisinin yaşandığı yerde, "dünya"da ibadet veya gaflet, imân veya küfür olur.

Beyaz köy= Nüket annenin yaş günün kutlanması, (on kişi) balık ziyafeti. Pastaların kesilmesi.

(31/03/2013)

Beyaz köy, Ulûhiyyet sahası, (10) kişi, İseviyyet mertebesi, balık ziyafeti, Maide sofrası. Pastaların kesilmesi, tevhid ilminin dağıtılmasıdır.

İSR gece yolculuğu, İ, elif ehadiyyet, Sin, İnsan, R, rububiyyet , S ve R, (SR) (SIR) dır esra'e ye, "Mi'rac" geçiştir.

(03/04/Nisan/2013)

Beşeri kader anlayışı, zannı galip üzeredir. Bu zan ef'âl âleminde geçerlidir. Kaza ve kaderin hakikati ise tevhid ehlince Hakkani olarak bilinendir.

Bu husuta geniş bilgi (78-A'yan-ı sâbite kaza ve kader) isimli kitabımızda vardır, dileyenler oraya bakabilirler.

(03/04/Nisan/2013)

Genelde bedenin yaşlanması ile gelen zaiflik, ruhani bedene mi? Aittir, yoksa zaif olan ruhmu? yoksa güçsüzleşen beden mi?

Eskimiş olan beden hücrelerinin ve kas yapısının, ruh akımını tutmakta zorlanması, ihtiyarlık zaiflik halini ortaya getirmektedir. Yoksa ruh gücünden bir şey kaybetmez.

(03/04/2013)

Meczub'u âlî.

Meczubu vasatî.

Meczub'u süflî.

(13/05/2013)

Meczub-ı âlî. Halini anlamak mümkün değildir, çünkü dışarıdan gözüken bir belirtisi yoktur, gönlünden Hakk'ın cazibesine kapılmış, muhabbet ve gönül deryasında, hoş bir halle yüzmektedir.

Meczub-ı vasatî. Bunların hallerinin dışarıdan belirtileri vardır. Kâh dünyaya dönerler, kâh ahirete bazen düzgün söylerler, bazen anlaşılmaz sözler söylerler. Sözleri ile amel edilmez, kendi hallerinde yaşayan, üzerlerine mes'uliyet almayan, hayata pek değer vermeyen kimselerdir. Örnek ve numune olamazlar.

Meczub-ı süflî. Bunlar ise insanlık âleminin en süfli kimseleridir. Bütün varlıkları ile, nefsi emmârenin cazibesine kapılmış, ne olduğunu unutmuş, nasıl yaşadığından haberi bile olmayan bazı kimselerdir. Allah (c.c.) bütün insanlığı bu durumdan muhafaza eylesin.

Gönül Mekkesinde, Ravza'da bir rek'at namaz kılarsan

diğer yerlerde kılınan (100,000) "yüzbin" rek'at namaza bedeldir.

Gönül Medîne'si-mescid-i Nebevi'de bir rek'at namaz kıalarsan diğer yerlerde kılınan (10,000) "onbin" rek'at namaza bedeldir.

Gönül Kuds'ün de/Mescid-i Aksâ da bir rek'at namaz kıalarsan diğer yerlerde kılınan (1,000) "bin" rek'at namaza bedeldir.

(15/05/2013)

Altın, altın olduğunu bilmez, diğerleri de öyle bilse, ateşte erime sıkıntısına katlanmaz, insan da insan olduğunu bilmez, taki ona insanlığını öğretecek bir kâmil ustanın eline-potasına düşüp eriyinceye kadar.

(16/05/2013)

Yemek yerken dil ile alınan tat-zevk, izafi bedenın gıdası, yenen yemeğin ise madde kısmı toprak bedenın gıdasıdır. Ma'nâsı ise İlâh-î bedenın gıdasıdır.

(21/04/2013) Pazar.

Hibret=bir şey hakkında bilgi ve tecrübe zevk ile hasıl olur; Ve zevk ise tecellidir. Ve tecelli dahi suretlerde hasıl olur, şu halde Hakk'ın tecellisi için suretlerin vücûdu lâzımdır; Ve bu sûretlerde mütecelli olmak için Hakk'ın vücûdu elzemdir.

(Harun Fassı s 124- cild 4)

Bu tecelli de;---tecelli-yi sûri---tecelli-yi berki---tecelli-yi ilâhî--- olmak üzere üç tûrlüdür.

Tecelli-yi sûri. Bütün sûretlerde, her daim o mahallin haline göre devam eden, ancak genel insanlar tarafından

hiçte farkında olunmayan tecellilerdir.

Tecelli-yi berki. Tevhid ehlinin, bazı hadiseler ve zuhurlar hakkında, o mahal veya eşya da, ilk müşahede ettiği ve kendinde yeni bir bilgi ve irfaniyyet üzere idrakin parlaması ve bu parlayış ile o sahanın, ilmi ve idraki olarak kendisine açılmasıdır.

Tecelli-yi ilâhî. İse sadece zat ehlinin idrak ve ihata edebileceği, zât-i biliş ve duyushlardır. Zaman ve mekân kaydına bağlı olmayan bu tecellileri, tevhid ehli hangi zaman ve mekân da olursa olsun, bunları idrak eder ve o neş-e içinde değerlendirir.

Tevhid ehli ise, bütün bu tecellileri kendi mertebelerinde idrak eder ve yaşam mertebelerinde değerlendirir.

A'yân-ı sâbite Ahadiyyet mertebesinden (ilmi zâtiyye) ye geçerken, zâtında zâtından talepleri üzere Ulihiyyet merteesinde, kendilerine talep ettikleri hususi esmâları, kazâ hükmü ile, kazâ-ı mübrem-mutlak, kazâ-ı muallâk. Olmak üzere, programları iki yönlü yapıldı.

Bunların daha sonra zuhur talepleri, kader tekvin âleminde, miktar miktar ortaya çıkacağından, bunlara kader dendi. Kazâ hükmünde olduğu gibi bunların zuhura çıkışı da kader-i mübrem-mutlak, kader-i muallâk dendi.

Bu sahada meydana gelen fiili hükümlere de, olağan dışı hallerde, kazâ-i sûrî, kazâ-i mahlûk dendi. İlk bahsedilen kazâ-hüküm, ise kazâ-i İlâhî dir, mahlûk değildir. O yüzden değişme olmaz. Kazâ-i sûrî - kazâ-i mahlûk'ta kulluk tesiri ile değişme yenilenme olur.

(27/05/2013)

Eğer kulun bir varlığı veya sorumluluğu olmasa idi! Âyet-i kerîme de bahsedilen (vehüm yüs'elün) (21-23)

"onlar mes'uldürler" hükmü olmaz idi.

Kazâ-i ilâhi/Îlâhi kazâ ezelde a'yân-ı sâbite'de yazılıdır. Bura da ise kulun iradesinden çıkmış kaderin kazası, yani yaşadığı sürede kulun vermiş olduğu kararlar, kaza/hüküm burada oluşmakta ve bunlar kula bağlı hükümler olduğundan (nağleme) (47-31) bilelim, bizde görelim ki, daha sonra bunların inkârı mümkün olmasın, kendisi de bizde azalarında ona şahid olsun.

Sıfat-ı selâse. Üç sıfat. Nefsi benlik, izâfî benlik, Îlâhî benlik.

(1) Kişi zâhiren yaşadığı nefsi benliği ile, zâhiren ve bâtinen mahlûktur.

(2) Kişi, yaşadığı izafi benliği ile, zâhiren mahlûk, bâtinen esmâ Rububiyyet halkıyyetinde dir.

(3) Kişi yaşadığı Îlâhî benliği ile zâhir bâtın rububiyyet üzeredir.

(29/05/2013)

Vahy, Hakk'ın sözü üzerinde yorum yok.

İlham, İlham'î, El'ham'î, vahyi koruyan, açan ve izâh'ını yapan.

Firaset, Mü'minin derûnî görüş, duyuş ve söyleyişidir.

(30/05/2013)

Âdem= Mekân mekânet venefahtünün mekânı.

Dünyada mekân. Dünyada en güzel mekân, En güzeli varlığında misafir ve ona mekân olan "Âdem/İnsan"dır.

İşte buda aslında ahirette îmân. Hükmünü oluşturur.

(04/06/2013)

Şeraitte. Kişi kendini hayali varlık kabulünde.

Tarikatte, Kişi kendini hayali-duygusal, varlık kabulünde.

Hakikatte, Kişi kendini hayalen yok, kabul etmekte Fenâfillâh.

Marifette, Kişi kendini bütün mertebeleri ile, var kabul etmekte Baka billâh.

(04/06/2013)

Mudil ismi Hz. Rasûlullahda yoktu ancak o ismi karşı tarafta zuhura çıkarıyordu.

(05/06/2013)

A'yân-ı sâbitenin muallâk bölümünün kısmen dünya da düzenlendiği bir gerçektir. Berat gecesinde bir senelik oluşumlara karar verilir, hükmü ile sene içinde yapılacaklar belirlenir. Her şey ezelde gökte hazırlanıp yere sunulmaz.

Kûr'ân'ın derlenmesi, Kûr'ân'ın harekelenmesi, Ezân-ı Muhammed-î'nin düzenlenmesi. Ve imtihana giren talebelerin istediği tercihleri değil de, çok başka dalların kendilerine çıkması gibi, A'yân-ı sabitesine göre meylettiği bir mesleğin, kendine çıkmaması gibi. (7/A'râf/155) (70) kişi seçildiler, öldüler ve Mûsâ'nın dusı üzerine dirildiler. Mûsâ, kardeşini vekil olarak istemesi ve kabul edilmesi. Yûsuf Sûresinde "Ben olsaydım zindandan çıkardım" Peygamberimizin sözü.

Kûr'ân-ın harekelenmesi ve bu günkü sıraya konması, nüzül sırası değil, düzenleme sırası burada olmuştur ve düzenleme sırasına göre okunmaktadır.

Ezan-ı Muhammedî orada düzenlenmiştir.

Mûsâ (a.s.) Tur dağına çıkarken (70) kişi öldü Mûsâ (a.s.) ın duasıyla tekrar dirildiler.(A'raf/155)

Mûsâ (a.s.) kardeşini vekil olarak istemesi ve böylece Hârûn (a.s.) ın onun isteği üzerine buradan gelen bir taleple Peygamber olduğu açıktır.

Peygamberimizin, Yûsuf Sûresinde, "ben olsaydım hemen zindandan çıkardım" demesi, aynı hadise hakkında iki değişik Peygamber tarafından, değişik hüküm yürütülmesi v.s. Bunların dünya mülkündeki hilâfeti ve böylece varlık kimliğini göstermesi bakımından mühimdir.

(05/06/2013)

﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ
عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

İnnellahestafa Âdeme ve Nûhan ve âle İbrâhîme ve âle İmrâne alel âlemîn.

(3-33) "Şüphe yok ki. Allah Teâlâ Âdem'i, Nûh'u, İbrâhim'in sülâlesini ve İmrân'ın hanedanını âlemler üzerine seçkin kıldı."

Bunlar seçilmiş kimseler ise, Peygamber Efendimizin ailesi bu seçilmişlerin arasında neden yoktur?

Eğer Efendimiz ve ailesi de, bu sırada olsa idi, onlarda sıradan olmuş olurlar idi. Peygamberimiz ve ailesi "ümm-î" ana kaynak olduklarından, sıraya girmezler. Sıraya girseler sıradan kimseler olurlar idi.

Bu hususta geniş bilgi, (35-1-Fâtîha suresi) isimli kitabımızda vardır dileyen oraya bakabilir.

Vene fahtü, (15-29) ene'den ente'ye geçiş, üfleyen (ene) üflenlen (ente) oldu, sonra (ente) (ene) dedi (ene) oldu, bunu zuhuru da anladı, kendi (ene) oldu.

(10/06/2013)

Senin gözün gönlüme göz olunca, o benim görmeyen gönlüm, tamamiyle göz olur ve nihayet o zaman sen ben olursun, bende sen.

"82-mektuplarda yolculuk, M.N.T. sayfa 52"

*Muhkem ve müteşabih Âyetleri.
Zat-i Âyetler muhkemdir,
Esmâ ve sıfat Âyetleri müteşabih'tir.
Yâsîn, kalbi diri olanlardır.*

*Hörmet edilmesi gereken dört makam.
Ulûhiyyet.
Risâlet.
Âdemoiyyet-Abdiyyet.
Zevciyyet.
(17/06/2013)*

*Mekke-Kâ'be de, **İnci Mercan.**
(28.06.2013) Cuma. Umre günlerinde.*

İlâhî olan esmâ-i ilâhiyyenin sözcüsü Hakk'ın kelâm sıfatıdır.

Kendini bilmeyen kimsenin esmâ-i nefsâniyyesinin sözcüsü ise İblis'in hayâl sıfatıdır, o yüzden konuştuğunda varı yok yoku da var gösterir.

Mekke-Kâ'be de, **İnci Mercan.** 28.06.2013 Cuma,

Eskiden kan aldirmek veyâ şifâ bulmak için insanların ba'zı yerlerinden sülûklere kan aldırırlardı, o eskimiş ve kıvâmı bozulmuş kan o sülûklerin gıdâsıdır. Bir başka cana göre kerih olan şey onun meşrebine göre hasen/güzeldir.

(28.06.2013) Cuma, Mekke-Ka'be

Not= Bu hususta yeğenimiz Fatih'ten, çökük bir bilgi istemiş idim yazısı gelmiş, faydalı olur düşüncesi ile, o nu da aktarayım. Sağ olsun, ellerine sağlık.

Sülûkler Hakkında Bilgi - FATİH ARDIÇ

Es-Selâmü Aleyküm Efendi Babacım.

Sülûkler hakkında bahsettiğiniz üzere ufak bilgiler vermeye çalışacağım. İnşallah sizlere yardımcı olur. Bizler için o eserler de bir harf bile yardımda bulunulması çok şeref verici ve mutlu edici bir durumdur. Bunu da size bahsetmek istedim.

Bismillâhırrahmanirrahîm...

Sülûkler paraziter hayvan oldukları için, bir başka canlılardan kan emerek yaşamlarını sürdürürler ve beslenirler. Beslenmelerini ağızlarıyla canlılara yapışarak sağlarlar. Ağız yapıları bir noktadan 3 kenar çıkarak yani yıldız şeklindedir. Ağızlarının her kenarında 50-100 arasında mikro dişler bulunur. Başka bir canlıya ağızlarıyla beslenmek için tutundukların da, yapıştıkları hayvanın hastalıklı olan bölgesini bulur ve en etkili kılcal damara ulaşır. Bu sayede o bölgedeki toksin bulunan, dolaşımı kısıtlanmış veya kan sirkülasyonu durmuş olan bölgeyi temizler ve dolaşımı tekrar geri kazandırır. Bu işi gırtlak bölgesinin altındaki salgı bezleri ile yapmaktadırlar. Ağızlarıyla bir canlıya tutunduklarında şifası sadece canlı üzerindeki kirli kanı temizlemek değildir.

Sülûklerin içerisinde bulundurdukları 115 ayrı enzimi

(biyoaktif maddeleri de) vücuda ilk 10 15 dk içerisinde zerk ederek, ısırdığı canlıya şifa olur. Bu enzimler antikoagülant (pıhtı engelleyici), Bakteriostatik (antibiyo-
tik, iltihap giderici), Antienflamatuvar (yara iyileştirici), parçalayıcı (lize edici), dolaşımı düzenleyici, dokuların beslenmesini hızlandırıcı, anajezik (ağrı kesici) gibi birçok etkileri vardır. O yüzden yabancılar onlara "gezen eczane" demektedirler. Sülüklere alternatif hiç bir şey yoktur ve kendileri de hiçbir şeyin alternatifi değildir. Eyüp a.s. mın şifası olduğuda rivayetlerde bildirilir.

Kısaca yapıştıkları hayvanlardaki toksinli, sirkülasyona katılmayan, kirli olan, ölü kan hücreleri ve sıvıları sülükler için hem besin kaynağıdır. Hemde diğer canlılar için şifa kaynağıdır.

Babacım ellerinizden öperim. Kalemim iyi değil cümlelerimi düzgün kuramıyorum.. İnşallah bu bilgiler size yeterli olur. Allah'a emanet olun. Duanızı ve muhabbetinizi üzerimizden eksik etmeyin. Hürmetler...

Kendi gitti, kendi geldi, kendi gezdi, kendi kendinde eyledi umre.

(28.06.2013) Cuma, Mekke-Ka'be

Bâtından a'yân-ı sâbiteden bir ma'nâ yola çıkar, havada uçuşan bir yaprak gibi gönül semâsından uçuşarak dünyâ akıl semâsına ulaşır, orada o ma'nâ bilinme elbiseleri giymeye başlar. Kişinin idrâki, anlayışı ve şartlanmaları neler ise o istikâmette kelimeler oluşmakta, kişide bunları aklıma geldi, diyerek zuhûra çıkarmaya başlar. İşte bu zuhûra çıkarmaya başladığı bilgi ve düşüncelerini, eğer kendini tanımıyorsa nefis kaynaklı üzere değerlendirir ve bunlar halkî olur ya'nî beşerîyyetini ilgilendiren konular olur. Eğer kişinin biraz idrâk ve irfânîyyeti varsa zuhûra getirdiği konu ve bilgiler rabbânî

olur ve bir değer taşır. Mühim olan gelen konuyu ilâhî isimler istikâmetinde değerlendirmektir, aksi halde o ma'nâlar nefsî isimler olarak değerlendirilirler ve nefsânî olurlar.

(28.06.2013) Cuma, Mekke-Ka'be

Cennet rûhun ve nefsin tüm ihtiyâclarının giderildiği yerdir.

(02.07.2013)

Uhud savaşı istişâre ile yapılmış. Ashâb-ı kirâmın kararı ile Uhud'da oldu.

Bu hadise de gösteriyor ki, kararların hepsi a'yan-ı sabite hükümleri ile değil bazıları kaza-ı muallâk bölümünde bu dünya da kararlaştırılıp uygulanıyor.

O halde bu âlemin ehemmiyetinin ne kadar mühim olduğu açık olarak anlaşılmaktadır.

Hira'ya 21 kişi çıkmaya niyet etti ancak 2 kişi kısa bir süre sonra yolda kaldı, tepeye 19 kişi çıktı.

A'yân-ı sâbite kişinin kişiliğinin nefes-i rahmâniyyesidir.

(06.07.2013) Cumartesi

Rabb'ımı Rabb'ımla buldum

Rahmân-ı Rahmân ile buldum

Allâh'ımı bendeki ilâh-Allah ile buldum.

Bunların yaşantısı, kahvaltıdan sonra yapılan ibrahimiyyet tavafindan sonra otele gelirken yoldaki

tecellîler. Rabb'ımı bendeki Rabb'ımla buldum.

(07.07.2013) Pazar

Hakikat-i ibrâhimiyye tavafından sonra; Böyle güzel bir tavaf yapmamış idim.

Kişinin nefsine zulmetmesi, ilâhî isimleri beşerî isimler olarak kullanmasındandır.

(09.07.2013) Salı

*Yakaza, Ercan'ın verdiği 1-2 cm dikdörtgen tablet ilacın ismi. "**Bensiz bakıyor**" imiş...*

(09.07.2013) Salı

Göz insanın en mühim uzuvlarından biridir. Âleme bakışta, üç yönlüdür, biri nefsanî ve gaflet üzere, ikincisi yanlış bilgiler ile bakmaktır, üçüncüsü ise hakikati itibari ile bakıştır.

Bu hususta Efendimiz, "ya rabbî bana eşyanın hakikatini göster," diğer taraftan Hz. Âli Efendimiz de, "görmediğim Allah-a ibadet etmem," buyurmaktadırlar.

Bu bakışların dışındaki görüşlerin tarifi ise "**Bensiz bakıyor**" dur. Bu söz hakkın sözüdür, içinde hakk'ın irfaniyeti olmayan bir gözün bakışının tarifidir.

"**Bensiz bakıyor**" bu nursuz bir bakışın ifadesidir. Diğer taraftan, "mü'minin firasetinden sakının zira o Allah'ın nuruyla bakar," hükmü ise, "**benimle bakıyor**" dur.

Bu âleme bakış üç yönlüdür.

Biri, nefsanîyeti ile gaflet bakışıdır. "**Bensiz bakıyor**"

İkincisi bazı sebeplerden dolayı gözlerin normal bakışının bozulması ile bakılan yanlış bakışlardır.

Bu hususu ben göz ameliyatı olunca ancak anlayabildim, şöyleki.

Doktora göz muayenesi için gittiğimde doktorun kontrolü neticesinde her iki gözümde "katarakt" olduğunu ve ameliyat olmam gerektiğini ifade etmişti. Bunun üzerine bende, göz doktorundan randevu alarak ameliyat günümü beklemeye başlamıştım. Nihayet ameliyat günü geldi, doktorum evvelâ sol gözümü ameliyet etti, ellerine sağlık, Allah kendinden razı olsun.

Ertesi gün gözümdeki pansuman koruyucusunu çıkarmak için tekrar doktora gitmiş idim. Nihayet sıram gelince gözümdeki koruyucu bantı aldılar, böylece görüşüm tekrar faaliyete geçmiş oldu.

Ancak baktığım, nazar ettiğim yerlerdeki renklerde, bir başkalık fark etmeye başladım, o da şu idi. Ameliyat edilmiş olan gözümle beyaz renge baktığımda, daha beyaz, ameliyat olmadığım gözümle baktığım aynı beyaz rengi, bej ağırlıklı kirli beyaz olarak gördüğümü fark ettim.

Ancak bu farkı tek gözüm ameliyat olduktan sonra anlayabildim. Daha evvelce iki gözümde arızalı bakıyor olmasından dolayı, renkleri hakikati itibari ile tesbit edemiyordum, çünkü renkleri aktarıcı göz organım beni yanıltıyor imiş ve ben bunun farkında değildim.

Diğer gözüm de, ameliyat olduktan sonra, renkleri her iki gözümle de gerçek halleri ile gördüğümü fark ediyorum gerçekten daha evvelce cansız soluk gibi gördüğüm renkleri, şimdi daha canlı ve parlak olarak kendi gerçek halleri ile görüyorum.

Beden varlığımızın en mühim organlarından olan, göz nimetinin bu âlemde, bütün varlığımız ile birlikte nasıl bir lütuf ve nimet olduğunu, ancak yokluğu zamanında fark edebiliyoruz, ama iş işten geçmiş oluyor. Mühim olan

herhangi bir değeri, elimizde olduğu zaman kıymetini bilmemiz, bizim için en güzel bir davranış ve vefakâr olduğumuzun nişanesi ve bunları bizlere veren rabb-ımıza karşı olan şükran borcumuzun kısmende olsa ödenmiş olması olacaktır.

İşte bu hadise bile bizlere, azalarımızın ön yargı ve şartlanmalarımızın, bize verdikleri yanlış bilgileri mutlak doğru bilgiler olarak, belki iyi niyetlerimiz ile, kabul ettiğimizde, bilgilerin gerçekleri yanın da, nasıl bir yanılgıya düşüldüğü sonradan anlaşıldığında, ne yazıkki iş işten geçmiş olmaktadır. Bu bakışta "**Bensiz bakıyor**" dur.

Bu yönden bakıldığında kendimize dönüp bütün dünyevi ve uhrevi bilgilerimizi yeniden bir gözden geçirmemiz, her halde kendi lehimize çok isabetli bir davranış ve tedbir olacaktır.

Üçüncüsü ise irfaniyeti ile idrak bakışıdır. Bu bakışın hakikati ve tarifi ise, "**benimle bakıyor**" olmaktadır.

Bu mertebenin kemali ise, "*Men reani fekad reel Hak/bana bakan Hakk-ı görür*" hükmüdür.

Âyeti kerîme de ise, "*Fe eynema tüvellu fesemme vechullah/nereye dönerseniz Hakk-ın vechi oradır.*" (2-115) Müthiş ifadesi ve müjdesidir.

Ulûhiyyetin kevnde görüşünün ismi hakikat-i muhammediyye'dir. H.M'lerde de, (7-sure) zâhire çıkmıştır. Kendindeki Hakk'ı bulup ona ibâdet etmektir ve Hakk'ın kendisini "yusallî" etmesi "innallahe ve melâiketehu yusallîne...." nin hükmüdür. Bu ise, sahibinin zât-ı ile zuhur ettiği mahallinin adıdır.

Îsâ (a.s.) ölüleri diriltmedi, görüntüye getirdi. Onlar zâten bâtında diri idi. Hz. Peygamber ölü zannedilenlerin aslında diri olduğunu bize bildirdi. (Uhud) da daha evvel bu hakikati bilen yok idi.

Mûsâ (a.s) zamanında da bir ölünün dirilmesi hadisesi meydana geldi. (Bakara Âyetlerinde) belirtildi. Ancak bu ölü bir vasıta "dil veya kuyruk" ile dirilmesi meydana geldi.

NOT= Bu hususta geniş bilgiyi, (34-3-bakara dosyası) nda bulabilirsiniz.

Hz. Peygamber ise, diri gibi gözüken gezen ölüleri diriltti ve kıyamete kadar da bu diriltme devam edecek.

(20/07/2013)

Günah işlemek, nefsi varlığın ortada olduğunu göstermektedir.

Eğer hiç günah yoksa Melekiyyet veya Ulûhiyyet üzeresindir. Bu halde de insan değilsindir. O zaman sen kim olursun?.

Nusret babamın günah hikâyesini ilâve et.....

(20/07/2013)

İşte bu yüzden.

"Eğer siz günah işlemeseydiniz, Allah sizi helak eder ve yerinize, günah işleyip, peşinden tövbe eden kullar yaratırdı." (Müslim, Tevbe, 9, 10, 11) buyurmuştur.

Ancak bu husus bir ilimi konudur ve istismara açıktır, tatbikatı yapılmamalıdır, çünkü sonra günah işlemek tabî ve hukuki hale gelir. Burada gûnahtan kasıt, kesinlikle başkalarına karşı günah işlemek değil, kişinin kendi beden sahası üzerinde ki küçük günahlarıdır ve kişinin kendindeki *"ben günah işlemedim"* benliğinin oluşmaması içindir.

Bu sahada şahit olduğum, Nusret Babamın bir dervişine bu hususta seyru sülukunda, tatbik ettirdiği bir yaşam tarzını sizlere de, aktarmak isterim.

Daha evvel başka bir yere bağlı olan, ancak şeyhi vefat etmiş olduğundan, sonrada kendisine bağlanmış olan Hü...

isimli dervişi, gördüğü zuhuratlarını, hep yükseklerden gördüğünden, ancak kendisi daha henüz o mertebeleri yaşayacak durumda olmadığından ve onlar biraz hayali zuhuratlar olduğundan ve kendisine perde olduğundan, bir türlü bulunduğu dersini geçemiyordu.

Bir gün Nusret Babam kendisine, başkasına zararı olmayacak şekilde, küçük küçük, pek uygun olmayan tatbikatlar yapmasını-işlemesini tavsiye etmişti. Bunlardan bazıları şunlardı. Yatağının altına kıymeti olmayan bir kitap koyması gibi veya dışarı çıkar iken ve içeriye girerkende sol ayak ile girmesi çıkması gibi, küçük günahlar işlemesini tavsiye etmesi gibiydi.

Bu tavsiyeyi dinleyen, bahsi geçen salık-i, kısa bir müddet sonra, bu çalışmaları ile gerçek bulunduğu yere gelmiş olduğundan, bulunduğu yerin zuhuratını görüp o sırada ki dersini geçmiş ve daha sonraki derslerini de makul sürelerde geçip *"tekmil tarik"* olmuş idi.

Ancak bu husus herkes için geçerli olmayıp, gerçek bir seyru süluk hakikati/tatbikatı içinde ve konrollu bir şekilde tatbik edilmesi lâzımdır. Aksi halde danışmanı olmayan kimseler, bunları kendi başlarına tatbik etmeye çalışırlarsa, bu masum günahlardan, daha büyük çok mes'uliyeti olan içinden çıkılmaz günahlara ve sosyal yaşantıdaki sıkıntılara yol açacaktır. Allah muhafaza.

NOT= Bu hususta gene Nusret Babamın devişi Sabri nebioğluna yazdığı mektuplarının (16) tıncısından ilgisi dolayısı ile küçük bir bölümünde aktarayım. (82-Mektuplarda yolculuk Sayfa 86)

16. MEKTUP

Nûr-ı aynım Sabri

..... Ha!., bak Mâcid Bey'i unutuyordum az kalsın yavrum! Eksik olmasınlar buraya kadar teşrif edip

zahmete girdiler. Bir saat kadar konuştuk. Öğle namazını kaçırmamak için erken ayrıldıklarını tahmin ederim. Bu yolda çok emek vermiş, Arapça bilen, zeki ve muhterem bir zat. Zamanımızın Bayezîd-i Bistâmîsi. Her adımı şeriat üzerine, bizim gibi illetli olanlar da işi kalenderliğe vuruyorlar, bilmeceburiye.

Meselâ; o, "Aman namaz vaktini geçirmemeli" der, çok doğrudur. Biz deriz ki: "Nerede muhabbet orada Muhammed. Namazın kazâsı vardır; ama muhabbet kuşu kaçarsa bir daha ne vakit avdet edeceği bilinmez, kazası yoktur." O der ki: "Hakkı daima zikir etmeli, on bin, yirmi bin..." Biz de deriz ki: "Gönül hoşluğunu beklemeli. Bir defa Allah demeli, bütün vücûd ağız olmuş gibi: bir defa demeli ve kendinden geçmeli sonra 101'e tamamlamalı." O der ki: "Hiç günah yapmamalı ve kabilse beş vakit namazı kazaya bırakmamalı; çünkü Allah'ın emridir."

Ne kadar doğru! Biz de deriz ki: "Bazan namazı biz-zarûre mecburiyet tahtında geciktirdiğimiz de olur, ehven-i şer olarak kabahat yaptığımız da. İbâdetimi yaparım, hiç kusurum yok" diyerek benlik ve gurura kapılmamak için "Aman yâ Rabbe'l-âlemin" diye yalvarmak, ağlamak ve bu sûretle de rahmet meleklerini toplamak için belki kabahat da yaparız.

Hatta erenlerden biri, orucunu toptan beş on dakika evvel bozarmış. Sebebini sormuşlar: "Oruç tutuyorum diye nefsine haz ve gurur vermemek için Hakkın huzûruna bomboş gitmeli. Aman Allah'ım! Ben âcizim, fakirim; bu âlemde senden başka kimsem yok ki güveneyim; senin kapından başka bir kapı da yok ki rahmet dileneyim. Ne namazımdan, ne de orucumdan benlik kisvesi giyebilecek bir şeyim yok. Sen beni seversen, her vaktim ibâdet, sana kendimi sevdirememiş isem, her hâlim şirk" dermiş. Vesselam.

el-Fakîr, M. Nusret Tura

Burak berk, sohbetin sür'ati.
(17/Mektup/s/38) el-Fakîr, M. Nusret Tura

Dört türlü benlik-ene, vardır.

Birincisi, nefsi-beşeri benliktir.

İkincisi, izâfi-isimlendirilmiş benliktir.

Üçüncüsü, İlâhî benliktir,

Dördüncüsü ise, Gerçek beşerlik ile, İlâhî olan benliğin bir arada olmasıdır. Benlikteki kemâl budur ki, ifadesi.

"Ene beşerun mislûküm. Yuha ileyye." (41-6)

"bende sizin gibi beşerim, ancak bana vahyolunur...."

Hakk geldi batıl gitti. Batıl geldi Hakk gitti.

"İçimizdeki ölümü öldürmüş insanlarız."

Binali Yıldırım

(19/07/ Salı 2013)

O tarihte bu sözü dinlediğimde, üzerinde durulması gereken bir ifade olduğu için unutmayayım diye kayda almıştım. Bu hususu şöyle düşünebiliriz.

Bilindiği gibi ölüm, biri ihtiyari, diğeri ise ızdırari olmak üzere iki türdür.

İhtiyarî-istek ile olanı, kişinin güzel bir irfanî eğitim ile, daha bu dünya da iken nefsinin tanıyıp, kendi hakikatini idrak etmesi ile beşeri benlik, nefsinden ölmüş olmasıdır.

İşte bu husus, "İçimizdeki ölümü öldürmüşüz" hükmüdür.

Izdırarî-mecbur olunanı ise, hakkın emri geldiğinde oluşan fiziki ölümdür. İşte içindeki nefsinin daha dünya da iken, eğitim ile hükümsüz-ölü haline getirmiş olan kimseler, zaruri ölümden hiç korkmazlar, ayrıca bu ölüm onlara, şeb-i aruz/düğün gecesi düzeyindedir.

İşte böylece içlerindeki ölümü veya ölüm korkusunu daha baştan yenen kimseler, dışarıdan gelecek olan zaruri ölümden hiç korkmazlar. Ve seve seve ölümü tatmaya giderler, çünkü ölüm tadılarak yaşanacak bir husustur. (29-53) Aslında bu ölüm ile "bir Ali ölür," Yıldırım gibi hemen Bin'Ali,ler doğar.

Normal yaşadığın sürece, elinde ayağında olan gözünde kulağında lâtif olan, senin kullandığın, O nun sıfat-ı subutiyye ve isimleridir, onu kullanan sen. Fena-ı beşer, onların sende fani olmalarıdır, ancak kişi bu işin farkında olmadan gafletle onları kullanmaktadır. Bundan da mes'uldür.

Sen onları kullandığının, farkında olunca, senin fenâfillahındır.

Giğer taraftan özel hallerde o seni kullanan, "Attığın zaman sen atmadın" (8-17) hükmü ile baka billâhtır.

(17/09/2013)

Gafletle an'da yaşamak, nefsin işi. Hakikette ise ölümdür. Uyanık olarak an'da yaşamak ruhun işi, ise hakikatte gerçek hayatta yaşamaktır.

(16/09/2013)

Avlanmak için, uyanık olmak lâzımdır ki, av geldiği zaman görülsün. Bu yüzden kâmil insan'a "sayd-ül Hakk-Hakk avcısı" denmiştir. Bunlar nefis ormanlığından, Hakk yolculuğuna namzet olabilecekleri muhabbet tuzakları ile avlarlar.

(16/09/2013)

Manisa Yolu üzerinde yaka köy’de (köyüm kahvaltı evi.) (Doğal kahvaltıda Türkiyenin en iyi 10 kahvaltı evinden biri deniyor.) 5 kişi idik, kahvaltıdan sonra sahibi de geldi ismi, Erkan. Adres 8. Cumba sokak no:2 Yakaköy/ Bornava İzmir.)

Her şey doğal, gerçekten güzel idi. Hava güzel, etraf güzel, manzara güzel, ağaçlık yeşillik. Buraya getirdikleri için Turgay bey oğlumuza Nihan kızımıza teşekkür ederiz.

Bugün (21/10/2013/ekim)

NOT=Kaza bahsine girecek.

(Ali imran159) İşkonusunda onlara danış.

Bedir savaşı, karargah yerinin değiştirilmesi, kader bahsi Peygamberimizin halife seçmemesi, Danışma konusunda Enes bin malik hadisi.

Buca Mevlânâ tepesi Mustafa/Gustavonun Kolombiyadan geldiği gün. C.D. da orada idi.

Rasûlün Rasüllüğü, ümmetinin kendini çok iyi anlamasıyla anlam bulur.

Böylece Kâmil İnsân-ın iyi dinleyicisi olursa, onda çok verim olur, aksi halde belirli bir seviyede kalır.

Kişinin alıcılığı ne kadar ise Rûh-ul Kuds de o kadar gelir.

(23/10/2013)

Anne, Baba, evlâtlar kesrettir. Eşler ise Vahdettir. Anne Baba Vahdetinden evlâd kesreti oluşur.

(01/11/kasım/2013/Cuma)

İnsanın eşi suretteki mahremidir.

Mürşidi ise ma'nâ âlemindeki mahremidir. Bundan nur peyda olur. Diğerinden ateş. Yani biri Ruhani'dir, biri de zelmâni'dir.

Mektup (51/s,125)

*Gelen giden hep bu tenmiş, kalan billâh öz benmiş.
Beni bildim her şey bitti.*

Mektup (55/s,132)

Bir günlük (40) rekât'lık namaz yaklaşık zaman olarak kırk dakika olursa, bir senelik elli senelik namaz kaç dakika olur? Salât-ı vusta ve salât-ı dâimun ne kadar olur?.

(06/11/2013/Çarşamba)

Nefsinle yaşarsın bedenle yaparsın o zaman nefsin âmir, emmâre, bedenin nefsinin memuru olur, böyle kalırsan dünyalık nefsi olsun.

Eğer aklını akl-ı kül faaliyetine geçirirsen, o zaman ruhunla yaşarsın, o zaman Hakk ehli olur, Hakk'la Hakk olarak yaşarsın bu da bir eğitimidir.

(09/11/2913/Çarşamba)

Ve tevasavbil Hakk'ı vetevasavbissabri. Hakk'ı tavsiye etmesi, halka değil, Hakk'a dönük yaşamaktır. (103-3)

(15/11/2013/Cuma)

Her nesil yeni kurgu ve özelemlerle gelir, sonra hepsine eski yaşantılar aktarılır.

(21/11/2013/Çarşamba)

Hizmetin en büyüğü, Hakikat-i Muhammediyyenin, karşı tarafa aktarılmasıdır. Hiçbir karşılık beklemeden.

(H-M-M-T- Hz. M. Hakikat-i Muhammed-î tevhid-i)

(23/11/2013/Cum'a)

Nefs hep almak sahip olmak ister.

Rûh ise hep vermek ister, aslı ise hem almak hem vermektir.

(27/11) 2013/Çarşamba)

(1) Önceleri ben beşeri nefsimi veya nefsim beni kullanıyor sanmış idim.

(2) Daha sonra anladım ki ben Hakk-ı kullanıyor imişim. Yani elimde gözümde âletim o imiş, hadîs-i kuds-i. (Kurb-u nevafile)

(3) daha sonra anladımki, o beni kullanıyor, hemde devamlı. Attığın zaman sen atmadın ancak Allah attı. (Kurb'u feraiz.)

(4) Daha sonra anladımki hem o beni kullanıyor hem ben onu kullanıyorum.

(28/11/2013/Perşembe.)

Bilgisayar yazılarımda nedense "VERDANA" yazısına karşı bir yakınlığım vardı sonra anladım ki aslında o (VER/DÂNâ) imiş ben ondan istemişim demek. Bilindiği gibi (Dânâ)

Erkek/Farsça

1. Bilen, bilici, bilgin.

"Alimül gaybi veşşedeh" Demekki gaybi ve şehadeti

bilenden isteniyormuş. Gayb şehadet, yani gayb tenzih, şehadet teşbih. İkisinin müşahedeli yaşamı tevhid, demek ki hep bunların hakikati isteniyormuş ve veriliyormuş.

"VER,DÂNÂ" zâten tahakkuk ediyormuş ve etmekte.

(28/11/2013/Perşembe.)

*Erzurumlu Ali Cemâl. "Erzurum" Ali ve Cemâl olarak,
(Er/zu/hu/rum) (Er'zuhurum)*

Cumâ namazından sonra, idi mescid'in az aşağısında ki, minibüs durağında bekler iken bir münibüs geldi fakat biraz uzakta yolcu bıraktı, oraya gitmedim, başka minibüs

Beklemeye aşladım, ara biraz uzadı o sırada yanıma 40 yaşlarında biri geldi, çekingen olarak size bir şey söyleyebilirmiyim dedi. Bende buyur söyle dedim.

Bunun üzerine halini anlatmaya başladı, İki gündür bir şey yemediğini söyledi acaba bir yemek parası verebilir misiniz Baba diye sordu. Bende nerelisin diye sordum, "Erzurumlu" olduğunu bir tanıdıklarının iş için çağırmaları neticesinde, az ileride duran bir kişiyi daha göstererek, bu da eniştem, birlikte geldik ancak iş bulamadık, bizi çağıran kişi de ortalarda yok, çok müşkil vaziyete düştük dediler. Bunun üzerine, kendilerinin az da olsa yiyeceklerine yetecek kadar bir para eline verdim, çok memnun olarak teşekkür etti, giderler diye bekliyordum. Ancak az sonra o kişi tekrar söze başlayarak, size bir şey daha söyleye bilirmiyim,? dedi bende tekrar söyle dedim bu sefer kusura bakmayın, ben sizi babam olarak gördüm, ne olur bizi Erzuruma gönderebilir misiniz,? diye sordu bu nasıl olacak dedim. Tren istasyonuna gittik orada görevli olanlara sorduk, bizi yerimize gönderebilir misiniz diye sorduk, onlar da bizim böyle bir selâhiyetimiz yok, biz de emir kuluyuz dediler.

Ve biz de o yoldan gidemedik. Garaja gittik orada bir tanıdık sizi İstanbul'a kadar gönderirim, ama daha ilerisini bilemem demiş. Ne olur Baba, çoluk çocuğumuz var onlarda peruşan, ne olur bizi Erzuruma gönder, diye gerçekten çok içten ve tam bir acziyyet üzere olduklarını anlatmaya çalışıyorlardı. Ne olur Allah rızası için bize bu iyiliği yap, diye çok içten ve acılı bir ifade ile halini anlatmaya devam ediyordu, ben de peki Allah kolaylık versin yolunuz açık olsun, şu kadar para sizi yerinize ulaştırır mı? Diye bahsettiğim miktarı söyledim, bende bu parayı çıkardım verdim. Çok sevindiklerini söylediler Hakkınızı helâl edin dediler ve menun olarak ayrıldılar.

Bu hadisenin gerçek veya yapmacık olacağı da açıktır. Ancak biz onu onların hallerini kendilerine/insan hüvviyyetlerine bakarak, gerçek olarak kabul edip, "Aç kaldım" ve "Musaya gelen" Hakk'ın hikâyesi gibi kabul edip öylece ihtiyaçlarını az da olsa, karşılamaya çalıştım.

Yoruma devam et. Rabbin, (Er/zu/hu/rum) (Er'zuhurum)

"Er" lik "zuhurum" la teşbihi yönden azamet ve Kibriya perdesini kaldırarak muhtaç şekilde bu hakikatleri ile "cum'a" cem gününde "Ali ve Cemâl" olarak, zuhur etmesidir.

(29/11/2013/Cum'a)

Top oyunu, ehli zâhirin/ehli dünya, işine benzer. Aynı dünya sahasında bir o tarafa bir bu tarafa koşarak giderler, taraf vardır. Hep aynı topla aynı yerde oynarlar.

Ehli hakikatin oyunu ise, hep yol almak, yolda olmak, uzun koşucu olmaktır, koşa koşa, Hakk'a vasil olurlar, oradan gene Hakk'la halka koşarlar. Hayatları hep böyle halktan Hakk'a hakk'tan halka haber taşımak için hep ileri koşarlar.

(02/12/2013/ pazartesi)

Mevlânâ kafe İzmir Buca Mustafa Gustavonun geldiğinde Cem de orada idi.

Yaşayan, duyan, acı çeken, zevk alan, tadan, nefistir. Beden ise, bunlara geçirgendir, bu yüzden ölümü nefis tatmaktadır. Şerrede hayrada dönmektedir.

(09/12/2013/Pazartesi)

Aydınlık aydınlıkta görülmez, aydınlık karanlıkta görünür. Karanlıkta karanlık gözükmez, o da aydınlıkta gözükür. Yani biri gelir biri gider, elektronik yansıtmalı duvar saati gibi, gece karanlığında görünür, gündüzde vardır ama görünmez, A'mâ'iyet nuru.

(09/12/2013/Pazartesi)

Bu nefis gerçek haliyle idrak edildiğinde, gerçekten nefis ve güzel bir şeymiş, Nefs-i İlâhî, Nefes-i ilâhî, nefes-i Rahmânî. imiş.

(09/12/2013/Pazartesi)

Hakk bazen, fenâ fillâh ehlini orada bırakır, çünkü Bakabillâh'a dönse intibak edemez, uyum sağlayamaz, çünkü tekrar terk ettiği kuralların içine dirip kurallarla yaşayacaktır. Yani yeniden terk etmiş olduğu "mahlûk" âlemini kabul etmiş olacak ve yeniden o sisteme girmiş olacaktır buda ona biraz zor gelecektir.

(30/12/2013/Pazartesi)

Bu âlem zan üzere kurulmuştur ve burada geçerli olan budur, çünkü burada hayat Zann-ı Rabb'ı na göredir. (ene abdi zanni bi) (ben kulumun zannına göreyim) hükmü ile

zan galiptir ve bireyler bu zan olarak kendi mevkilerinde gerçektir, bu husus ise gerçeğe göre zandır. Ancak bu ilâhî kaynaklı bir zandır, kula geçtiği zaman bu beşeri zan olur ve bu yaşam kul içindir. Ve hükümleri buna göre oluşur.

(13/01/2014/Pazartesi)

Bu âlem dünya âlemi, uzun bir rû'ya-dır, bunu idrak eden, ahirete intikal ettiğinde, pek bir şey değişmez, ancak bu dünyayı kendine göre, gerçekten var zanneden kimseler için oldukça zor olacaktır.

(14/01/2014/salı)

Muhammed'ül Emîn'e, Cibrîl-i Emîn'den, gelmeye başlayan ilâh-î aktarmalar, Ahadiyyetül Ahmediyyeden dir.

Muhammed'ül Emîn'in, Hazreti Muhammed olmasıyla orası hadîs-i şerifler kanalı oldu.

Hakikat-i Muhammed-î Hadîs-i kudsî kanalı oldu.

Hakikat-ü Ahadiyyet-ül Ahmediyye ise Kur'ân-ı Kerîm kanalıdır.

Vahidiyyet Hadîs-i kudsî kanalıdır.

Rububiyyet hadisi Şerif kanalıdır.

14 Nur-u Muhammed-î ise, bütün bunları açığa çıkarıp aydınlatandır, her mertebede bu nur eğitilmiş kalbe ve akla aydınlık verir ve idrak ile o sahalara olan nüfûzu sağlar, bu da ancak irfan eğitimi ile oluşur.

(21/01/2014/salı)

Evinizde yetime yer veriniz. Yetim gönül evlâdıdır. Ona sahib çıkınız.

(22/01/2014/çarşamba)

Bu hayat gerçekten bir rû'ya'dır, ancak A'yân-ı sâbitenin rû'yâsıdır, yani A'yân-ı sâbitenin zuhur yeri olduğundan, bu dünya A'yân-ı sâbitenin kendi hakikatini ruyet etmesi, Hz. Şehadette yaşadığına şahit olmasıdır, bireyin buraya katkısı veya eksisi olmaktadır, işte insanın sorumluluğu bu sahadadır. Mec'ul olmayan A'yân-ı sâbitenin, kaza hakikatinin bu âlemde kader ismi ile, kısım kısım, miktar miktar, rû'yâ-ru'yet, ile yaşamasının hakikatidir, bu iki şekilde olur, ehli gaflet uykuda iken, rû'ya gördüğünü zanneder,

Ehli hakikat ise gündüz uyanırken rû'yayı rû'yet ettiğini, yani yaşadığını bilir. Bu da Hakk'ın hayy ve musavvir ismi ile de, bu âlemde tecelli ettiğiidir. Hakk'ın tecellisi ise zaten Hakk'tır. Yani Cenâb-ı Hakk bütün esma-i ilâhiyyenin zuhurunu istemiş ve onları bir terkip olarak hazırlamış ve terkiplere birer elbise giydirerek, bu âlemi şehadette, kendilerinin de şehadetleriyle, yaşadıklarına şahit olmaları için göndermiş ve böylece yaşam seyirlerini sürdürmüşler/sürdürüyorlardır.

İşte bu hali bazıları, gaflette olan bir rû'ya-yı gerçek zannetmişler, bazılarıda bu rû'ya-yı hakikatleri itibari ile gerçek bir yaşam süreci ve rû'ya bilinci içinde olarak bir ömür boyu yaşamışlar, buradan da diğer bir rû'ya olan berzah âlemine, şuurlu ve bilerek gitmişlerdir.

(24/01/2014/ Cumartesi)

Bilim eşyayı tarif, ilim ise eşyanın hakikatini bilmektir. Tariftir. Bilim ehli zâhirin zâhiri işi, ilim ise ehli bâtının bâtın işidir. Bilim sûrete, ilim ise sîrete hitab eder.

(24/01/2014/ Cumartesi)

Zannederdim ki, hayat akışı arkadan gelip önden geçiyordur. Halbuki, tam tersi imiş, o lâtif hayat dokusu önden gelip, biz onun üstünden içinden, geçiyormuşuz.

Biz dokuma tezgâhı gibi, hayatımızı dokuyor ve hayat yaşam şekillerimizi, sûretler şeklinde hayat halımız üzerine dokuyor ve sabitleştiriyor imişiz.

(26/01/2014/ Pazartesi)

Huzur aslına ulaşmaktır.

(26/01/2014/ pazartesi?)

Kime merhemet adeceksin? Allaha'mı? Hayır! Zuhuru-na, çünkü zuhur acziyettir.

(30/01/2014/Perşembe)

Ben kulumun zannına göreyim.! Kulun zannı kulca kulun hayali gerçeğidir.

(02/02/2014/Pazar)

Küntü kenzen mahfiyyen de, bilinmekliği sevmek, aynı zamanda övülmeyi sevmektir ki, buda hamd'dır, mamd ise Muhammed'dir.

(03/02/2014/Pazartesi)

Kişinin uykusu üçtür.

Birincisi. Şeraitten gaflet uykusu.

İkincisi. Hakikatten gaflet uykusu.

Üçüncüsü ise, gece uykusudur.

Gece uykusu beden uykusu, gece uykusundan fiziki uyanma ile kalkılır.

Gaflet uykusu hayal uykusudur.

Gece uykusundan fiziki uyanma ile kalkılır. Gaflet uykusundan şeriat kurallarına uymakla kalkılır.

Hayal uykusundan hakikat ilmine ulaşmakla kalkılır.

Beden uykusundan madeni ruhumuz ile uyuyorken hayvansal ruhumuzla kalkarız,

Gaflet uykusundan, hayvansal izafi ruhumuzla kalkarız. Hayal uykusundan izafi ruhumuzla, "venefahtü" ruhumuz ile kalkarız ki, işte o zaman kendi gerçek insani hakikatimize ulaşmış oluruz, bunu da ancak bir Kâmil İnsân-ın nezaretinde yapabiliriz, H.Ş. "İnsanlar uykudadır öldükleri zaman uyanırlar." Gece yatarken yarı uyanık halde bunları düşünüyorken, sabah ezanıda okunmaya başladı.....Namaz uykudan hayırlıdır, (essalâtu hayrun minen nevm).....derken bütün bu uykulardan bahsediliyor idi.

(04/02/2014/Salı)

Fiziğin rû'yası bu şehadet âleminde, Nur'un rû'yası uyku âleminde.

(04/02/2014/salı)

Berzah fizik bedensiz yaşanan mahaldir.

(07/02/2014/Cuma)

Sûretim var benim, ama ben bu sûret değilim, o sûret benim sûretlerimden biridir.

(08/02/2014/Cumartesi)

Bu âlem bedenimizin gerçeği, aklımızın hayali, yani zuhuratıdır.

(10/02/2014/Pazartesi)

Havanın içinde yaşıypta havayı bilmemek, Hakk'ın içinde yaşıypta Hakk'ı bilmemek gibidir. "ehata binnasi" insanları ihata etmiştir. (17-60)

Dikkat- Enfal (8/17) attığın zaman sen atmadın, atan ancak Allah idi. Dikkat edilmesi gereken şey genede fiilin olmasıdır, yani kulun fiilini Hakk'ın yapması ile fiilin geri kalmamasıdır.

(10/02/2014/Pazartesi)

Sohbeti Hakk vuslattır.

(10/02/2014/Pazartesi)

Ulûhiyet yorgunu, gafleti aramak.

Dervişin birinin elinde, tesbih çektiğini gören diğer bir kişi, ne yapıyorsun Hakk-ı mı, arıyorsun? dediğinde. Biraz dinlenmek için gafleti arıyorum demiştir.

(12/02/2014/Çarşamba)

Kâmil İnsân, şarza takılacak piriz gibidir. Kim gönlünü o pirize takarsa, bağlanırsa oraya Hakk muhabbeti ve irfaniyet ilmi akar, o mevzuda olduğu zaman, daha sonra tekrar tekrar, başka bir mevzu hakkında kendini tekrar doldurur ve bu dolduruşlar onda artık bitmez depolanır.

(14/02/2014/Cuma)

Süleyman kuş dili bilir dediler, Süleyman var Süleymandan içeri. Dışarıdaki Süleyman kuş dili bilirse, içerdeki Süleyman da Hakk dili bilir.

(14/02/2014/Cuma)

Nefsi benlik, izafi benlik, ilâhî benlik,

Nefsi benlik, gaflet halinde, hayal âleminde kendini gerçekten varmış gibi yaşamak, ancak bu yaşam oranın gerçeğidir.

İzafi benlik, kendisindeki lâtif durumu idrak edip kendisinin bir iç halinin olduğunu idrak etmek.

İlâhî benlik ise, kendisinin gerçekten Hakk'ın zâtının zuhur yeri olduğunu idrak ederek, ancak nefsi benlik sınırları içinde bu ilim ile yaşamak.

İşte bu hakikati idrak eden kişi bu âlemde fiziki ile gibi yaşar, ancak nefsi benliğinde, izafi benlik üzere yaşar, ilâhî benliği ile bâtında dır, zâhırde olan sadece bilinçtir. Âhirette ise gene izâfî varlığı ile, ancak zâtî/ilâhî benliği ile yaşar. Bu âlemde bu husus imkânsızdır, sadece bilinçtedir, ancak burada ilmi bilinç, orada aynı bilinç olacak ve ayn-ı olarak yaşanacaktır. Burada bu da cennâti Zattır.

(14/02/2014/Cuma)

Nefsi benlik, ben sadece bir şuur imişim, şu beden o şuurun evi elbisesi imiş.

İzâfî benlik, isimden ibaret bir tarif imiş.

İlâhî benlik, gerçek benlik imiş.

Bu dünyada ceset ile, kabirde şuur ile, ahrette gene oraya göre olan bir ceset ile yaşamlar devam edecektir.

(23/02/2014/Pazar)

İlgisi dolayısı ile, "Nedir bu" isimli şiirimden bir dörtlük ilâve edeyim.

*Marîfet ben diyebilmek, muamma'yı ben'dir, bu,
Eğer benlik ile dersin, dediğin (ben) değildir, bu,*

Bu zamir'i ancak (O) der, sûretten gelen değildir, bu,
Sen de (O) olursan eğer, söyleyen (sen) değildir, bu,
(27/10/1981)

Fenâfillâh, tam bir pasiflik hareketsiz olmaktır, bu halde kişinin kendi olmadığı için, her şey merkezindedir. Çünkü kendi merkezi merkezsizliktir.

(04/03/2014/Salı)

Bir yere misafirliğe gitmiş idik, etrafımdakiler sadece konuşuyorlar idi, ancak ben kendimi kabirde zannettim, orada vardım ama yoktum, Türkçe konuştukları halde ne dediklerini hiç anlamıyordum, kulağıma bazı gürültü uğultu gibi, sesler geliyordu, adeta ben kabirde onlar hayatta, ne ben onların sesini duyuyorum, ne de onlar beni duyuyorlardı. Sadece anlamsız bir gürültü vardı.

(08/03/2014/Cumartesi)

" Muhakkak ki, Kâbe-i Muazzama'ya inşaallah emînler, olarak gireceksiniz."

Âyet-i Kerîme'nin bu bölümü de zât yolunda çok büyük hakîkâtleri ifâde etmektedir. İlk müslümanlar, Mekke'de yaşadıkları halde Allah'ın evine, yani zâtının zuhur mahalline giremiyorlar idi. Bu şu demektir. Hakk yolunda olan bir "sâlik" yol ehli, yoluna yeni başladığı zamanlarda, zâhiren Mertebe-i Muhammediyye de olduğu halde, bâtinen daha henüz gerçek Muhammed-î olmadan "Mescid-el haram" gönül Kâ'besi'ne giremez. Çünkü; "sokulmaz" bu Âyet-i Kerîme'de bu hususa işaret vardır. Sabırla, gerekli çalışmalar yapıldıktan ve Merâtib-i İlâhiyye'yi tahsil ettikten sonra, hayal ve vehimden arınmış olarak, emin bir halde, elbette gönül mescidü'l haremine gireceksiniz, müjdesi alınmış olur.

(6-Pe-6-Say-158)

Her şey merkezinde değil merkez çatışmasındadır.
(09/03/2014/Pazar)

Minhü bedei ve ileyhi yeud.
Her şey ondan başlar ve ona döner.

İnnellezine kalû rabbunellah sümmestekamu.... (41-30)
Şüphesiz, Rabbimiz Allah'tır deyip, sonra dosdoğru
yolda yürüyenlerin üzerine melekler iner. Onlara:
Korkmayın, üzölmeyin, size vâdolunan cennetle sevinin!
derler.

Peygamberlerin imtihanları yakınları ile olmuştur.
Peygamberimiz her hali ile imtihan olmuştur.

Gayriyyeti ile ayniyyetini birleştiren gerçek tevhid
ehlidir.
(22/03/2014/Cumartesi)

Bu âlemi şehadet, kesret üzere bina edilmiştir. Sıcak
ölkede yaşayanın, soğuk ölkeleri bilmesi oranın sıcaklık
gerçeğini ortadan kaldırmaz. Tevhid ehlinin aslında bütün
âlemin bir bütün olduğu gerçeğini bilmesi, içinde
bulunulan kesret âleminin kesretini ortadan kaldırmaz. Bu
âlem mutlak kesrettir ve onun kuralları burada geçerlidir.

Tevhid ehli, gönlünde bu hakikati bulmuştur. Ancak
onun bătınında dır, zâhiri ise kesret kurallarına bağlıdır.
(24/03/2014/ Pazartesi)

Ef'âl âlemi merkezler savaşıdır.

Bundan sonra merkez kaç ve merkez kalda yaşayalım.

(02/04/2014/Çarşamba)

"Ene misliküm beşer" (Bende sizin gibi beşerim ifadesi ile, beşer merkezini ifade ediyordu.

Bilen ayn bilinen gayr olması, bilinen kendi fark merkezinde bilende kendi cem merkezindedir.

Sigara içmek Nasıl oluyor? Sıvı değilki içilsin, yemek yemek, su içmek... sigara içmek nedir?

Gerçek salâtın tarifini arıyordum şöyle oldu, "Salât sahibinin zâtı ile zuhur ettiği makamdır, buda İnsân-ı Kâmilidir."

(11/0+/2014/Cuma)

Murat yönetmenin, dergâhı tarifi. Burası evvelâ hiçbir şey olmayışı gibi, dosya kâğıdı gibi, düz beyaz bir kâğıt görüntüsünde, sonra o kâğıdın üzerinde, şekiller ve gerçeklerin gelmesi gibi bir yerdir, resme ilk bakıldığında hiçbir şey anlaşılmadığı, ancak sonra daha, daha dikkatle bakıldığında ne olduğu anlaşıldığı gibi.

(12/04/2014/Cumartesi)

Çekirdeğin içindeki meyve, o çekirdekte olan meyvenin hayal halidir. Çekirdeğin açılması ile, meydana çıkan meyve, kendi kendinin gerçeğidir. Gene kendi içinde ve çekirdeğinin içinde bulunan meyve ise, o meyvenin hayalidir. O çekirdek dahi kendi meyvesini verdiği zaman,

o meyve hayalden gerçeğe dönüşmüştür. İşte insan çekirdeğinde, Anne ve Baba da iken hayal, kendi zuhura çıktığı zaman kendi kendinin gerçeğidir.

(13/04/2014/Pazar)

Halde geleceği yaşamak, "tayy-i mekân."

Halde hali yaşamak, "vukuf-ı zaman."

Geçmişten, gelecekte ve halden, habersiz yaşamak gaflet.

Halde, hali, geçmiş ve geleceği yaşamak ise kemâlâttır.

FEYYAZIN NİŞANI, Malkara yolu Kaanlar şirketi yanı.

Feyyazın nişanı, "Feyyaz-ı mutlağ'ın" nişanı, o bedende Nur-ı İlâhînin tezahürüdür.

Mal-kara yolu, mal, bilindiği gibi aynı zamanda "mülk" tür, mülke sahib olana da malik, derler, bu âlem mülkünün sahibi, "mâliki yevmiddin" olan Allah-u "Teâlâ" dır. Beşeri ma'nâ da "mal" da meyil olduğundan, malın diğer tarifi, "mâil" dir yani mal, meyil yani istektir.

Zât-ı mutlak, "kara, karanlık" olan a'mâiyyetinden, Ahadiyyetine, oradan Vahidiyyetine, oradan Rahmâniyyetine, oradan Melikiyyetine, oradan Mülk-Mâlikiyyetine, tenezzül ettiğinde, orada da kendine ayna olacak İnsân-ı Kâmiline meyl edip, sonun da onu halkedip zuhura getirdiğinde.

"Mal-kara-yolu" a'mâ-kara, karanlıktan çıkıp, habibine ve onun yaşaması için lâzım olan, âlemlere mal-mail-meyl etmesi onun zuhura çıkma yolu'dur.

Kaanlar şirketi yanı. Kaan, eski Türklerde "Han" demek idi, Han ise, saltanat sahibi, idareci ve padişah başkan, gibi ifadeleri vardı. Bunlar ise ma'neviyyatta kâmil insan'ı" ifade eder.

“Kaanlar şirketi” ise birçok yoldan yetişen bu “kâmil insânlar” topluluğudur.

Bunların “yanı,” ise birçok kimselerin, onların yanların da-yakınlarında, olduğu halde onları anlayamadan, o değerli zamanlarını, boşa geçirmelerinin ifadesidir.

Feyyaz oğlumuzun nişanı sebebi ile, aldığım bu notta Malkara yolunu, zâhirden bâtına bir geçiş yolu olarak hazırlamış oldum o geceden böyle bir hatıra kalmış oldu.

(15/8/2014/cum’a)

Ağaç istisnâ dışında ben ağacım demez, ben benim demez. Ama insan, gafletinden ne olduğunu bilmediği halde, hep ben, ben’im der.

(16/8/2014/cumartesi)

Bu arada özel bir husus olacak ama, onu da ilgilisi olması yönünden ilâve etmeyi uygun buldum, inşallah faydalı olur.

A’mâ’iyetten anladığım şu olduki! sevgi den sonra birde övgü vardır, bu da hamd’dır Sevgi Hubb habibblik, Hamd/övgü, ise Muhammeddir, “ve ahbibtü” “ben sevdim” denilmesi Zâtına kendine aittir, kendinde bulunan hakikatlerin açığa çıktığında övülmesini yani, hamd-ı taleb ettiğinden bu talebini Hakikat-i Muhammediyyeye aktarmış olduğundan, onun zuhur mahalli olan Muhammed (s.a.v.) de hem Habiblik, hemde, onu hamdeden olduğundan, iki mertebeyide (Sevgi ve Hamd) bünyesinde birleştirmiştir.

İşte bu yüzden Habib de, mahbub da, hâmid de, Mahmud da, kendisidir. O na yapılan bu muhabbet ve medihler aslında onda zuhur eden Zât-ı İlâhiyyeye dir. Çünkü, kendi ifadesi ile, (men reâni fekad reel Hakk) O na, gerçekten bakan ve gören, aynı zaman da Hakk’ı görmüş olur. Burada başka bir irfaniyyet daha vardır ki, o da,

Rasûle bakan, Hakk'ı görmüş olduğundan bu durumda Hakk zâhir, Rasûl bâtın olmuş olur. Rasûl'ü Rasûl olarak görende ise, Rasûl zâhir, Hakk bâtın olmaktadır. Böylece "men reani" bakışında her iki gerçek irfani hüküm de vardır. Bu yüzden yedi "Ha-Mim" surelerindeki "huruf-ı mukataa" harfleri bu hakikatleride anlatmaktadırlar. Yani "Hakikat-i Muhammedi" veya "Hakk olan Muhammed" veya Hakk'ta olan Muhammed" veya "Muhammedde olan Hakk" demektir.

Ancak bu husus yanlış anlaşılmasın. "Allah olan Muhammed" denmemektedir. Bu tarifler esma letafet-mertebesi itibari iledir. Fizik mertebesi itibari ile olması mümkün değildir. Allah Allahlığını kimseye vermez, denmiştir versede zâten alan olamaz. Çünkü birey beşer kişinin Allah olması için, bütün bu âlemlerden daha büyük bir hacmi olması lâzımdır ki, Allahı (c.c.) içine alıp-ihata etsin ve kendi onun yerine geçmiş olsun. Bu ise olacak bir şey değildir.

"Enel Hakk " sözü ise aslında çok yanlış anlaşılmaktadır. Çünkü orada "enellah" denmemektedir. "Enel Hakk " denmektedir, bu ise kişinin sadece kendi vücut mülkünde, Hakk'tan başka bir varlık olmadığını ifade etmektir ki, aslında zâten hakikatte budur. Bunu anlayan kimsede de, "Cael Hakku ve zehakal batıl-Hakk geldi bâtıl gitti" (17-81) âyetinin kişide yaşamının, faaliyetine geçmiş halidir. Ve her mertebesi itibari ile, gerçek Kur'an okumakta budur. Yani her âyetin yaşamı ile birlikte, tatbiki, manevi lezzeti, muhabbeti ve idraki olması lâzımdır.

T.B.

Şimdi, ilgisi sebebiyle, (91/7/Terzi Baba selâm/13) kitabımızdan küçük bir bölüm ile yolumuza devam edelim.

Musâfaha, "bir kimsenin elinin içini başkasının elinin

içiyile birleştirmesi, birbirlerinin ellerini bu vaziyette tutmaları tarzında olur.”

Yukarıda da resimde görüldüğü gibi. Bu muhabbet ifade eden davranışın içinde, aslında çok daha büyük hakikatler yatmaktadır.

Şöyleki! Mucid-i ilâhî, vâcibul Vücûd olan Allah (c.c.) kendi hakikatlerini bütün âlem zuhurlarında çok açık gösterdiği gibi, kendisinin zâtî zuhur mahalli olan insan-ın inşasında da kendinde bulunan bütün özelliklerinden insan binasının yapısına ilâve etmiştir. Bunlardan bir tanesi de eller’dir ki; hakkında açık Âyetler vardır.

(67/1) Mealen; *(Hükümrânlık elinde olan Allah yücedir ve O her şeye kadirdir.)* Şeklinde geçmektedir. Bundan sonraki. İş’ârî, indî ve enfûsi, si ise şöyledir. *(Elinde bulunan beden mülkün ne bereketlidir.)*

İşte kişide bulunan bu beden mülkünün elide her yönden ne bereketlidir. Çünkü insan oğlu, yapılmış imâr edilmiş, her şeyi bu ikiside aynı olan aslında “bir’in ikilik üzere gözükmesi”nden başka bir şey olmayan bu iki eli ile yapmış ve yapmaya devam etmektedir.

Hiçbir insanın birbirine benzemeyen parmaklarının ucundan ve daha diğer bütün özelliklerinin yanında da

başka bir özelliği vardırki, o tam aksine hiç şaşmadan her insanda değişmeyen bir hakikattir. O ise ellerin içinde ayrı bir mucize olan alttaki resimde de görüldüğü gibi, sağda (18) solda (81) sayısı bulunmaktadır. Daha iyi anlaşılması için aşağıdaki resimlere ve aslî krokiye bakabilirsiniz.

Arabic	westernized Arabic	Arabic	westernized Arabic	Arabic	westernized Arabic
١	1	١٢	12	٢٣	23
٢	2	١٣	13	٢٤	24
٣	3	١٤	14	٢٥	25
٤	4	١٥	15	٢٦	26
٥	5	١٦	16	٢٧	27
٦	6	١٧	17	٢٨	28
٧	7	١٨	18	٢٩	29
٨	8	١٩	19	٣٠	30
٩	9	٢٠	20	١٠٠	100
١٠	10	٢١	21	١٠٠٠	1,000
١١	11	٢٢	22	www.tarihsuuru.com	

Şimdi bu hususu kısaca inceleyelim.

Yukarıda bahsedilen sayıları toplarsak (18+81=99) çıkar (99) ise bilindiği gibi Cenâb-ı Hakk'ın "Esmâu-l Hüsnâ" güzel isimleridir. İşte ellerin bereketi budur. Bütün Esmâ-i ilâhiyye insanda bulunan bu iki elle zuhura çıkıp faaliyete geçmektedir.

İşte bir bakıma mübarek olan ve elimizde, taşıdığımız "Esmâu-l Hüsnâ" başımızda sırtımızda taşıdığımız ise sıfat-ı subutiye olan, "*hayat, ilim, irade, kudret, kelâm, semî, basar,*" dır. İşte bunların hepsi ne bereketlidir ve bunlar hilâfet gerekleridir.

Böylece ifade etmek istediğimiz hususa biraz daha yaklaşmış olduk. Şimdi karşılıklı yaklaşan iki kişi birbirlerinin sağ ellerini avuç içleri tam karşılıklı gelmek üzere tutup sıktıkları zaman, her ikisinin sağ ellerinde bulunan (18) sayıları tam birirlerinin üstüne geldiği zaman toplamda (99) etmektedir. Şöyleki her iki sağ elde de (18) olmakla beraber, ancak onlar birbirlerine karşılıklı geldikleri için her ikisinin de karşılıklı olarak bir eli (18) diğerinin elide (81) dir. İsteyen bir arkadaşı ile fiilen tatbikatını yapabilir. Ve her iki yönden bakıldığında iki aded (18) iki aded de

(99) oluşmuş olur.

Bilindiği gibi (18) "onsekiz bin âlem"i ifade etmektedir. (99) ise bilindiği gibi Cenâb-ı Hakk'ın "Esmâu-l Hüsnâ" güzel isimleridir.

Biraz dünyalık olacak ama yeri geldiği için küçük bir şey içinde, kısaca vaktinizi alacağım. Çarşılara çıktığımız zaman belki istisnasız satılan her türlü malın eteketlerinin üzerinde (49/99) (169/99) (9/99) gibi (9) ve (99) lu etiketler vitrinleri süslemektedir. İşte farkında olmadan adeta bütün satıcıların, sanki kendi aralarında gizlice anlaşmışlar gibi, hareket ederek topluca yaptıkları iş ister imân ehli, ister inkâr ehli satıcı olsun, mülkünün sahibi

olan Cenâb-ı Hakk isimlerini ve kendini, hep hatırdâ tutturarak vitrinlerin baş köşesinde yerini almaktadır.

Bütün teşhir yerlerinde bütün mallarda Hakk kendi saltanatını teşhir ettirmektedir ki, düşünüldüğü zaman nasıl bir hakimiyet olduğu kolayca görülür.

Bence bundan sonra sizde vitrinlere bu gözle bakın her hangi bir malı almasanız bile oradaki yazılarda, sayılarda Cenâb-ı Hakkın kendini her yerden nasıl zuhura çıkarıp insanların gözleri önüne sermekte olduğunu görün.

Ama! Demişlerye, "görene, köre'ne" inşallah bizler körlerden değil Hakk'ı bu dünyada ve bütün âlemde müşahede edenlerden oluruz.

Böylece bu hususu bir ön bilgi olarak verdikten sonra ellerin burası ile olan bağlantısına gelelim.

Fetih Sûresinde belirtilen, "biat" ın hakikatide buraya dayanmaktadır. Biat'ın "musafaha/el sıkışması"ndan farkı iki elle olmasıdır. Biat esnasında sağ eller karşılıklı iç içe sol ellerde dışarıdan karşılıklı o elleri tutmaktadır. İşte o sırada eli tutulân Kâmil İnsân'ın elini tutan sâlik'e burada olan "Esmâü-l Hüsna"nın akmaya başlayacağı kapının açılması veya İlâhî feyz yolunun bütün mertebelerden bağlanmasıdır. O anda "yedullaha fevka eydihim" (48/10) "Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir" hükmü ile orada üç makam eli toplanmıştır.

Birincisi, üstte olan Ulûhiyyet elidir.

İkincisi, tutulan risâlet elidir.

Üçüncüsü ise, tutan abdiyyet elidir.

İşte böylece ellerde remzedilen (99) "Esmâü-l Hüsna" Hakk mertebesinde, Risâlet mertebesine, oradan da abdiyyet mertebesine olan nüzülü başlamış olmaktadır.

yukarılarda bahsedildiği üzere, Âlemlerin halkedilişi gibi Ulûhiyyet mertebesinin, tecellisi ve aynı zamanda bir kopyası olan Hakikat-i insaniyye mertebesine bütün Ulûhiyyet özelliklerinin aktarılması gibi aynı şekilde biat esnasında hakikat-i insaniyye ye aktarılmış olan, bu hakikatlerin de, daha henüz beşer insan, /ancak gerçek insan namzeti olma yolunda olan, sâlike de el verme tatbikatı ile, kendi hakikatine ve âlemlerin hakikatine erme yolu böylece açılmış olmaktadır. Bazen bu husus hakkında lâtife olarak, "tutarsan tutulursun" diye ifade etmekteyiz. Yani zorlama yoktur tutan tutmaya devam eder, bırakanda bırakır gider, ancak o zaman Âyet-i kerîmenin devamının hükmü altına girmiş olur. Cenâb-ı Hakk cümlemizi idrak ehli olanlardan eylesin.

Şimdi burada "selâmlaşma/musafaha/tokalaşma" ile "biat" arasındaki farkı incelemeye çalışalım. Tokalaşma genelde iki sağ el ile olmaktadır. Sağ "akl-ı kül" olduğundan, akl-ı külden, diğer akl-ı kül'e her iki taraftan sevgi ve saygı işareti olur. Genelde ayak üzere karşılaşınca olur, şartlara göre oturanlar arasındada olur. Genel bir nezaket halidir. Kişi karşı kişinin kendine olan yakınlığı kadar muhabbeti vardır ve dilediğinde tokalaşmazda.

Biat ise özel bir haldir ve yolun gereğidir. (el ele diz dize göz göze) dir. Tokalaşma iki elle olmakta biat ise altı elle olmaktadır. Altı sayısı ise "altı cihet"i ifade etmektedir. Üstte Hakk'ın eli, altta mürşidin eli yanında da sâlik'in eli vardır. Hakk'ın kudret elinde "yedullah" sıfatları ve isimleri kendinin "rüşd/kemâl" verdiği mürşidin eli ki, bu gerçekten kâmil bir rüşd/mürşid olmalıdır, oraya akmaktadır. Mürşid ise kendine hakk'tan gelen bu sıfat ve isimleri kendinde iki elinde bulunan (99) ve sonsuz olan sıfat ve isimleri elini tuttuğu sâlik'ine istiğfar, salâvat ve kelime-i tevhid ile "talim/ilka/aktarmaktadır" işte bu hadise, yukarıda bahsedilen, Hakikat-i İlâhiyye'nin, Hakikat-i Muhammdiy-

yeye aktarılışı, kopya baskısı ve kopyanın Hakk'ın tasdiki ile aslının aynı olması gibi, Biat tatbikatı sırasında da mürşid mevkiinde olandan, sâlik mevkiinde olana bu İlâh-i hakikatlerin kopyalanmaya başladığı sürenin başlangıcıdır. Sâlik yoluna devam ettiği sürece, bu kopyalar kendisine akmaya devam edecektir.

El ele bu hakikatlerin ma'nâ/melekût âleminden alınmasıdır.

Diz dize bu hakikatlerin beden mülküne indirilmesidir.

Göz göze ise bu hakikatlerin gönül âlemine indirilmesi ve rabitanın başlaması hükmündedir.

Rabita ise, Peygamberimizin (men reânî fekad reel Hakk/bana bakan Hakk'ı görür) ifadesi ile bu hususta belirttikleri İlâh-i bir haberdur. Ve bu tatbikat tahiyyatta oturur "huzur ve mutmeîn" halde, müşidin arkası kıbleye dönük sâlik'in ise vechesi kıbleye dönüktür ki kıblesi mürşidinin ma'nâ ve hakikatinin, hakikat-i İlâhiyyenin temsilcisi olduğu yönü ile, teşbihan orasıdır.

Bayanlara ise bu tatbikat el ele tutulmak için bir havlu aracılığı ile olur. Yani ellerin arasına edeben havlu alınır.

Ancak bu husus çok önemli bir husustur. Takib edilen sistem eğer gerçek bir ma'nevi eğitim sistemi ise, mürşid olan kişi, daha evvelce kendide, aynı tatbikatlardan geçtiği için bunları kendinden sonrakilerde aktarabilir, işte bir bakıma ma'nevi Kevser ırmağı budur ve seyrini gönüllerden gönüllere, her gönül o yolun bir altın halkası olarak, kıyamete kadar akışını sürdürür.

Eğer mürşid mevkiinde olan kişi ehli sünnet olup şariat ve tarikat mertebesi içinde yaşıyor, hakikat ve ma'rifeti yok ise. Kendisinin bulunduğu yere kadar sâliklerini getirir daha yukarıya çıkartamaz, gene ikilik içinde ancak zâhitlik zâkirlik mertebesi itibarile hayatlarını sürdürürler irfaniyyet yaşantıları olmaz.

Ayrıca bu sistemlere dış görünüşleri benzer guruplarda

vardır, içleri tamamen hayali ve iblisîdir, bunlar çok tehlikeli olanlardır. İrfan ehlinin sözlerinden bazılarını almışlar ve teklik hakkında lâf söylerler, bunları ayırma kabiliyeti olmayan kimselerde, gerçek zannederek o kişilerin peşlerine düşüp, yukarıda bahsedilen hususlara benzer hallerle biad alırlar ve bu kimseler hangi sahada iseler, kendilerine bağlananlarda o sahaya sokarlar, girdikleri sahada Allah etmesin, iblisin etkili olduğu sahadır bir dahada oradan kolay kolay çıkamazlar, (illâ bi sultan) dünya ve ahiretleride kararmış olur.

Yaşadığım oldukça uzun sürede bu halde olan şahıs ve gurupların ne kadar çok olduğunu, maalesef üzüntü ile görmüş oldum. Bu tehlikelerden Hakk'a sığınınız.

Bütün bunlardan sonra, sâlik yolunda gevşeklik ederse bu kopyaların akışı durdurulur. O kişide tekrar eski kupkuru nefsi emmâre haline döner.

Bu husus (Mâide-5/115) teki müthiş ihtar olarak ve (‘Al-i İmrân-3/8) de de bu hale düşmemek için yakarma hali olarak bildirilmiştir.

NOT=Bu hususta daha geniş bilgi, (19/48) Fetih Sûresi isimli kitabımızda vardır dileyen oraya da bakabilir.

"Bana bakan hakkı görür" hükmü ile, Peygamberimizin Hakk olan tarafını görmek mümkündür.

İrfan cenneti, ehli cennette aynı halde olacaklar, Hakk'ı görmek değil, kendilerindekini bilmek ve öyle yaşamak olacaktır, Zâten kendileri Hakk yüzleri ile orda olacaklardır. Onlara bakan Hakk'ı görmüş olacaklardır.

Şeriat mertebesi, kendi bünyesinde mutlaktır. Zât mertebesi bakabillâhda, hükmen vardır vede kuralları

geçerlidir. Şeriat mertebesinin bâtınında içinde geçerlidir.

Otobüse bindiğimde, ben yabancı kalıyorum, sanki başka bir dünya ya gelmişim gibi oluyorum. Ancak beşeriyetiminde bu âlemden payı olduğundan, o pay ile uymaya çalışıyorum. Çünkü âlemde her şey kendi şartlarında gerçektir. Herkes otobüs içinde kendi merkezinden bahsediyor. Böylece sayılamıyacak kadar çok merkez vardır.

(14/04/2014) Pazartesi.

Üzerinden nefis postunu sıyırınca, içinden çıkan rûh canıdır. O da Hakk'ın ta kendisidir. Perde kalkınca gerçek ortaya çıkar.

(20/04/2014) Pazar.

Ahsin, sende ihsan et.

İnnema nut'ımukum livechillahi la nuriydu minkum cezaen ve la şukuren. (76-9)

(Yedirdikleri kimselere şöyle derler:) "Biz size sırf Allah rızası için yediriyoruz. Sizden bir karşılık ve bir teşekkür beklemiyoruz."

"Livechillahi" Aslında burada bahsi geçen taam-yemek vechi İlâhiyyenin, idrak edilebilmesi için sunulan, tevhid hakikatleri olan, gönül gıdalarıdır. Bu gıdaları herkes yiyemez. Çünkü bu yemeğin yenmesi için, kişinin ellerinin, ağzının, midesinin, velâyet suyu ile yıkanıp ma'nevi Tahir olması lâzımdır. Ancak bunlardan sonra yenilen bu zât-i ikram, yemeklerinin hazmı mümkün olur, aksi halde, hazm edilemeyip çıkartılmak zorunda kalınır.

Bu yüzden tevhid ehli, zaman zaman "Allah haznını versin" diye bu hakikate dikkat çekerler.

Camilerde ve konulan diğer yerlerde Allah yazısı sağda, aklı-ı küll, Muhammed yazısı solda, nefsi küldür, ikisi karşılıklı tutulduğu zaman, Allah Lâfzının kopyası Muhammed yazısı olarak çıkar, buda Zâti zuhurun gereğidir.

(01/05/2014) Cuma kandil gecesi.

" Ve onlara bir iyilik isabet ederse, "Bu, Allah'tandır" derler, bir kötülüğe uğrarlarsa, "Bu, sendendir" derler. De ki: "Hepsi Allah'tandır." (4-79)

Başınıza bir musibet geldiği zaman Nefsinizden bilinen Ef'âl/şeriat/tarikat mertebesi, Bir iyilik geldiği zaman Hakk'tan bilin hakikat mertebesi, Hepsi Allahdan olduğunu bilmek, marifet mertebesidir. Âyet-i Kerîme bütün mertebeleri bünyesinde toplamıştır.

(17/05/2014) Cumartesi.

Sendeki Ulûhiyet hakikatine ve risalet hakikatine, her zaman tazim göstermen, senin abdiyyetinin gereğidir.

(22/04/2014)Perşembe.

Allah'ın ahlâkı "adl" ulûhiyet üzeredir.

Peygamberin ahlâkı "rauf" risalet üzeredir.

Kulun ahlâkı "nefs" beşeriyet üzeredir.

Gerçek abd'ın ahlâkı ise "cem" hepsiyle birliktedir.

(26/05/2014) Pazartesi.

Cennet ehli aslında, bulunduğu yerde ebedidir. Ebedilik ise Hakk'a aittir. Dünyada beşeriyet ile yaşanır, çünkü

geçicidir. Ahrette Ulûhiyet ile yaşanır çünkü ebedidir.

Ancak dünyada kim ki, hakikatini idrak etti, ahrette de gerçek hakikatini idrak edeceğinden, işte o kimseler Ulûhiyetleri ile cennette, zat cennetlerinde zatlari ile yaşayacaklardır. Diğerleri ise ebedi olarak beşer nefisleri ile yaşayacaklardır.

(27/05/2014) Salı.

Allah'ın kulları üzerindeki hakkı, hiç bir şeyi ortak koşmamak.

Kulların Allah üzerindeki hakkı, şirk koşmamak şartıyla onlara azab etmemek.

"Allah'a emanet ol" derler, gerçekten bizler "Allah'a emanetiz." Çünkü bu âlemde kendimizi emanet edebileceğimiz başka hiçbir merci yoktur.

Ancak bunun karşılığında da "Allah bize emanettir." Yani onun hakikatini korumakla biz sorumluyuz. O'nun emaneti demek, hakikatinin ne olduğudur. İşte yerin göğün kabul etmeyip insan'ın kabul ettiği emanet budur.

Ya muaz, bunu hemen söyleme kullarım ihmâlkâr olabilirler.

Kulum bana nafilelerle yaklaşırsa ben onun elinde tutan ayağında yürüyen olurum. "kurbu nevafile"

Cibril hadisi ihsan bahsi.

Leyse lil insani illâ ma sea. (53-39) İnsan için kendi kazancından başkası yoktur.

(30/05/2014) Cuma İzmir kaynaklar köyü camii. Vaazdan aklımda kalanlar.

Çocukluk geçici nefsi benliği ile,
Gençlik yerleşmiş nefsi benliği ile,

*İhtiyarlık geçici izafi benliği ile,
Kemâlde ise ilâhi benlik ile yaşanır.
(06/06/2014) Cuma.*

*İnnehu kâne tevvaba. (110-3)
Muhakkak o tevbeleri kabul edendir.
Tevvab kendisidir isimlerinin zuhurları, zâtına tevbe
eder.
(03/07/2014) Perşembe.*

*Ben acıyı ve azâbı duyarım, aklım başımda iken. Aklım
gidince duymam, o zamanda ben olmam, ben varsam
acıda vardır tatlı da, o halde bazı şeyler merkezde
bazılarıda değildir.*

*Eğer her şey merkezinde olsaydı, ateşe "İbrâhîm için
soğu" denmezdi ve bu âlemde hiçbir müdahale olmazdı,
ozaman da insanın birey iradesi olmazdı.*

*Bütün varlıklar zuhura çıktıklarında kendileri olarak
vardılar. İnsanlarda öyle, hakikatlerinden habersiz
olduklarından, bulundukları hâl icâbı kendilerini var
zannederler. Ve bu husus kendileri, beşeriyetleri yönüyle
gerçektir. Bu da onların her biri ayrı olan bireysel
merkezleridir.*

*Gerçek lezzet aklın aldığı ilmi lezzettir. Dilin aldığı
lezzet değil.*

*Aklın lezzeti ilâhi, dilin lezzeti nefsidir. Nefsin lezzeti
geçici, aklın lezzeti kalıcıdır. Nefsin lezzeti beşeriyetin,
Aklın lezzeti ise Hakk'ındır.*

(16/09/2014)

*Elif üstün ile olursa "Ehad ve Allah'tır" ötre ile olursa
Ulûhiyet ve ötre "vav" ile velâyettir. Elif esre ile olursa
Kâmil insandır.*

(04/10/2014/ cumartesi kurb'an bayramı ilk gün)

Zaman kaydı kalmadı.

(05/10/2014) pazar

*Bu hususta, Nedir bu şiirimden bir dörtlük ilâve
edeyim.*

*Zaman içre zaman vardır, muamma-yı zaman'dır, bu,
Zaman denilen bir an'dır, gelir geçer değildir, bu,
Zaman bâkîdir sen'de hep,(Vel asr'i)de yemin'dir, bu,
Aslına vardınsa eğer, geçmek göçmek değildir, bu.
(27/10/1981)*

*Bana uyunki Hakk'a uymuş olursunuz.
Bana uyunki Peygambere uymuş olursunuz.
(05/10/2014) pazar*

*Sen olmasaydın terzi baba olmazdı.
(06/10/2014/pazartesi)*

*İki türlü üflemek vardır biri, Fuuu, biri, HUUU'dur.
Fuuu. Nefsani hayali, HUUU, ise ilâhi ve hakikidir.
(00/10/2014)*

Ben kulumun zannına göreyim, kul zan üzere kendini kabul eder, bu kabul ediş Hakkın indinde gerçektir. Çünkü Hakk ona "ente/sen" demiştir.

(26/10/2014)

Ademe birey olarak üflenen "venefahtü" (15-29) ba'sü ba'del mevtte, herkese üflenecek, böylece Âdemin cesetlendiği gibi, herkez cesetlenecekler, daha sonra cennet veya cehenneme gireceklerede gereken hal üzere üflenecektir.

(04/11/2014)

"Sevvelet leküm enfüsekü emra-bu işi size nefsiniz yaptırdı," (12-18) demekle kişiye ait bir nefsin olduğu anlaşılıyor. Bunun üzerine Yûsuf (a.s.) nefs-i emmâre kötülüğü emreder. (12-53) Diyerek nefse kimlik vermiştir. Ayrıca insan hayrada, şerrede dua etmektedir. (17-11)

(18/11/2014) aklı cüz vardır ve sorumludur..

Kelâm cüz, ma'nâsı küldür. Cüzden küle yoldur.

(30/11/2014)

Celâl Ulûhiyet Cemâl Muhammediyettir, Cim Cemâl, Lâm Ulûhiyettir, cim cemel mim muhammediyettir.

(30/11/2014)

(68-1-Namaz sureleri-sayfa 109) aktarma.

.....Cemâlden kastım, huzur uyumlu olması şimdi bu çocuğun hiçbir ilmi eğitim almadığını düşünelim, sadece fitri olarak, aileden gördüğü şekli ile, hele aile dünyaya dönük değerlerle yaşıyorlar ise, şu ev, şu araba güzel,

çarşıda şunlar var gibi, çocuğa aşılıyorrsa tabii bu bilerek yapılan bir şey değildir, ailenin kendi fitri yaşamı çocuğa kopyalanıyor, böylece dünyevi ağırlıklı bir yaşam içerisinde buluş çağına ermiş olan bir kimsenin, "esma-i ilâhiyyesi," "esmâ-i nefsiyye" üzere oluşmuş oluyor, böylece ilâhi olan isimler, beşerleşmiş nefisleşmiş oluyor en mühim yer burasıdır.

Soru: Kişi Celâli bir evde yetişip fitratı üzere Cemâl sâkin bir yapı üzere olabilir mi?

Cevap: Olabilir. "O ölüden diri çıkarır, diriden ölü çıkarır" (30/19) - olarak söyleniyor ama bunlar ender olan hadiselerdir, fir'avn'un kucağında mûsâ (a.s.) çıkması gibi nemrutun bahçesinde İbrâhim (a.s.) ın çıkması gibi birde kureyş kabilesinden, ebu leheb in çıkması gibi bunlar mümkündür, çünkü böyle istisnai durumlar olmasa o zaman o hüküm kesin olur, yani iyiden iyi kötüden kötü çıkar, bu da hakkın sonsuzluğuna sığmaz. Devreye gerçek bir irfaniyet yolu girerse, bulunabilirse nefsi olan o esma-i ilâhiyyeler birer ikişer, rahmaniyete dönüştürülür, ancak burada bahsedilen iki aileden biri, Celâli diğeri Cemâli yaşam içerisinde, Cemâle daha yakın olan ailelerdeki çocuklar buraya daha çabuk intibak ederler.

Zâten bir hayli yol almışlardır, yani aileden aldıkları terbiye onlara bir hayli yol aldırıştır, uyumları daha kolay olur. Celâli şekilde hayat sürdürenler biraz daha Hakk'tan uzaklaşırlar, hatta hiç de bulamayabilirler, çünkü Mudil rabbi hasları, onları hükmü altına almıştır, nefsi ma'nâ da hükmü altına almış olanların çıkması oldukça zor olur, tabii istisnai olarak Cenâbı Hakk ın rahmeti bir yerde gönülden esektir.

Tekirdağ da seneler evvel böyle bir arkadaşımız vardı, bizden iki yaş kadar büyüktü, bu kişinin yapmadığı yoktu, her türlü dünyalık nefsi yol vardı, hatta o zamanlar "Elizabeth Taylor" diye meşhur bir artist vardı, ona aşıkta ona mektuplar yazar, fötr şapkalar kullanır, o zamanların

son modası olan kıyafetler giyer, tam inkar ehli idi.

Bir gün nasılsa câmiye Cumaya gitmiş, *"aslında babasının iş yeri de câminin tam karşısında idi"* hutbede imam kürsüye yumruğunu vura vura söylediklerinden etkilenmiş, sanki benim kafama vurdu diye etkilenip dönüş yaptı, eski hâlinden üzerinde hiç biri kalmadı, üzerine beyaz bir gömlek giydi, iki tekerlekli seyyar araba ile muhallebi satmaya başladı, sonra kur'an okumaya başladı câmi de ezanlar okumaya başladı, daha sonra Eyüp sultan camiinde hademe oldu, senelerce Eyüp sultanda ezan okudu, aslında *"konuşurken biraz kekeme idi"* ancak ezan okurken hiç dili tutulmazdı, bir gün bana sormuştu! *"denizin suyu neden tuzludur"* Nakşiliğe bağlanmış idi. *"Nuh tufanı olduğu için azab suyu da ondan acıdır"* demişti. Halbuki deniz suyu bizim için rahmettir, ilim suyudur, o yönüyle meseleyi sınır içinde bağlıyordu.

Bir mecmuada okumuştum *"deniz suyu tuzludur ama içindeki olan balık tuzsuzdur, ancak tutsuz da yenmez."* işte Allah ın kudreti tuzludan tuzsusu, ölüden diriye sudan eti çıkarıyor.

NOT= Bu kişi hakkında yukarıda kısa bir tanıtım yapılmış idi.

Elleri kurusun leheb, ile ihlâs sureleri aynı sıradadır. 111-112-birinde mutlak teşbih, birinde mutlak tenzih vardır ikisini birlemek tevhiiddir bunları düşünürken imam efendi cum'anın farzında bu iki sureyi okudu.

(05/12/2014/Cuma)

Namaz kılındığı zaman namaz olur ve file çıkmış olur, namazı kılan namaza hayat verir, Bu yüzden namaz ondan razı olur. Ancak, kılan kişinin o namaz esnasında zevkli veya zevksiz olması kişinin kendi halidir.

(07/12/2014)

Kûr'ânın kendisinde ki muallâk kader, sonradan Harekelenmesi, Sûre sıralanması, içinde emir ve nehiylerin olması, ezanın düzenlenmesi, daha sonra bilâli habesiden (essâtu hayrun minennevm) ilâvesi, bunlar ve benzerleri yer yüzünde oluşturulmuştur. Kazayı muallak tarafında düzenlenmiştir. Muallâk kader bu kadar mühimdir.

(09/12/2014)

Umre kişileri (67) olması ulûhiyet, cem yolculuğu, her yaştan insan var en yaşlı ben (77) görünür, Cemâl-i mutlakdan cemal-i mukayyet görünür. Daha sonra (68) oldu.

(14/12/2014)

Yasin 58 "selâmün kavlen min rabbir rahim." Rabb-ı haslarından selâm vardır. Nimet cennetinde, oradaki nimetin en üstünü budur çünkü iç âleminin nimetidir.

(09/14/2014/pazar)

En evvelini en sonda, en ulvisini en suflisinde gösterdi.

(19/12/2014)

A'yân-ı sâbite mec'ul değilse, o zaman Vahidiyyet zatı ile Ulûhiyyette, Ulûhiyyet ile birlikte ilmi aynlar olarak, Ahadiyyet ilminde, kendi zatlari olarak var olmuşlardır, hepsi emri iradileri yönleriyle, kendileri, kendileri hakkında irade etmişler, hayatlarının bir bölümlerini de emri teklifiye bırakmışlardır, kader-i muallaktır.

(21/12/2014) Pazar.

Şüphesiz Allah, insanlara hiç bir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar.)

(10-44:)

Âdemin de duası (biz nefsimize zulmettik) (7-23)

Gibi ifadelerden, kişinin bir nefsinin olduğu ve bu yüzden mutlak sorumluluğunun olduğudur.

(26/12/2014) Cuma.

Lâtif âlemin kesif görünüşü, zuhuratlardır.

(11/01/2015)

Îmân, kişiyi nefsin köleliğinden kurtarır. îkân, kişiye kendini ve Rabb'ını buldurur.

(11/01/2015)

Ruh Rabbımın emrindendir, (17-85) emir iştir ve rububiyyette olan her iş esmâ-i İlâhiye üzere olduğundan bunları faaliyete geçiren ve hayat veren de ruhtur.

(14/01/2015)

2015, Umresinde, ne mevzu yapayım derken, zaten daha evvelki umrelerde başladığım, ancak devam edemediğim (Fussilet suresi) çalışılmasına devam, diye gönlüme ilham edildi.

(14/01/2015/Çarşamba) Not= (23) üçüncü âyete kadar devam edildi. Umreden döndükten sonra (96) sıra nosu ile bitirilmiş oldu.

"Vemâ umiru illâ liya'budullaha." (98-5) "sadece Allah'a kulluk etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar" Bu ve benzeri hükümler, Kulluğun varlığının ispatıdır.

(16/01/2015/Cuma) vaazda okundu.

Madde âlemi perde dir derler, bir bakıma ehli gaflet için öyledir. Eğer madde âlemi perde olsaydı, Allah onu halketmezdi, perdeyi açmak ve kendini göstermek için, şehadet âlemini halketti. Zâten ismi üstündedir. Şehadet müşahede görünme, görölme âlemidir.

(18/01/2015/Pazar).

Bir şeyin tesbihi, hep o ürettiği şeyin varlığı müddetince aynı özelliğini tekrar etmesidir.

(02/02/2015/pazartesi Medine.

Not= Diğer Umre hatıralarımızı (2015/Umre dosyasın da okuyabilirsiniz.

Kişinin kafasında ne varsa eli ayağı oraya gider,
(27/02/2015/Cuma) saati.

Önümdeki sırada bir kişi durmadan montunun arka kısmını aşağıya doğru sık sık çekiyordu, montunun arkası kısa olduğu ve iç tarafının gözükmemesi için. Ancak bunun farkında bile olmadan yapıyordu, bu hali arkasında olduğu için gözleri görmüyordu. Ama kişinin kafasında aklında ne varsa eli ve ayağı görmediği halde oraya gidiyordu.

İşte bir kimsenin aklında hayal ve vehim varsa, onu görmediği halde, eli ve ayağı oraya gitmekte, daha sonra oranın gerçekleri ile karşılaştığında, ne kadar yanlış bir iş yaptığını anlıyor, ancak iş işten geçmiş oluyordu.

Beyazıd-ı Bistami Hazretleri; "Sana nasıl geleyim ya Rabbi?" Hakk Teala cevap vermiş; "Bana bende olmayanla gel ya beyazıd" Mübarek çaresiz; "Sende olmayan yok ki Allah'ım demiş" İlahi ses duyulmuş "Bende olmayan acziyettir ya Beyazıd"

Hakikaten ben ve eşim acziyet içerisinde yolculuğa çıkıyorduk. Kaynak,

Erhan Aytaç (2015/Terzi Baba umre dosyası) ndan.

Bu ifadeler beni düşündürmüştü, daha sonra bu ifadelerden şöyle bir sonuç çıkardım.

Bu ifadeler. Cenâb-ı Hakkın "Kudret sıfatı ile sıfatlandığı mertebeye göredir)

Ulûhiyyet sıfatı ile sıfatlandığında, **(Allah'da acziyyet mertebeside vardır, ancak Allah âciz değildir.)**

Eğer Allah'ta bu acziyyet mertebesi olmasa idi, o zaman acziyyetin bilinmemesi lâzım gelecekti veya acziyyet sahibi olan, başka bir Allah'ın olması lâzım gelecekti. Kulda acziyyet vardır ve kul âcizdir. Allah'ın vasfı "**kudret ve gani**" kulun vasfı "**fakr ve acziyyettir**" Ancak kulda da kudret vasfı vardır, ama belirgin vasfı acizliktir. Kudret vasfı ahirette irfan ehlinde zuhura çıkıp acziyyeti kalkacaktır. Ve diğer cehennem ehlinde kudret vasfı kalkacak acziyyet vasfı kalacaktır.

Allahta da acizlik mertebesi vardır, ancak Allah aciz değildir, belirgin mutlak vasfı ise ganilik ve kudrettir.

(14/04/2015/Salı)

Manevi seferilik ölçüleri.

Sefer yolculuk (isr) sınırları (90) Km. (9) Museviyyettir, orada (isr) yolculuk, sefer vardır ve orası "**sey-ri ilâllah**" Allah'a doğru'dur.

(10) İseviyyettir. Sefer göğe doğrudur "**seyr-i fenâ-i fillâh**" Allah ta fani olmaktır.

(11) Muhammediyyet, (esra) dır gök seferidir. "**Seyr-i Fillâh**" Allah ta seyr'dir.

(12) Hakikat-i Muhammediyye dir. "**Seyr-i billâh-anillâh**" Allahtan, Allah ile seyr'dir.

Bu sefer ise hicret Haktan halkadır, menzili (450) Km, dir. Eğer gönülden bir sefer ölçüsü lâzım ise, isr halinde, yerde olan seferin en uzak menzili, (90) K,m. (9) Museviyyet **M.** Mertebesinin, **K.** Kemali'dir. Âdemiyetten Mseviyyete kadar olanların menzili (90) Km, yarı çaplı bir dairededir. Karşılıklı düşünüldüğü zaman (180) Km. çaplı bir daire alanını ifade eder, seferleri bu daire sınırları içindedir. **"sey-ri ilâllah"** Allah'a doğru' seyir'dir.

İseviyyet mertebesinin seferi yoktur, çünkü kendileri yoktur, orada sadece bir makam vardır ve orası **fanafillâh**'tır.

Hakikat-i muhammediyyenin sefer menzili ise Haktan halka daha geniş sınırlar içinde olacağından hicret menzili Mekke zatından Medine sıfatına kadar olan Tenzil/ menzil ise hakikatte (450) Km. yarı çaplı bir alandır. Bütün çapı ise (900) Km, lik yuvarlak/daire bir alandır bunun dışına çıktığında seferde sayılır. İlk seferin on katıdır. Diğer taraftan (4+5=9) museviyyettir, Ayrıca (4) islâmın şariat, tarikat, hakikat, marifet, mertebeleri. Ve (5) te bilindiği gibi hazret mertebeleridir. O halde Hakikat-i Muhammediyye üzere olan bir kimsenin menzili (450) Km. asaleten, aynı zamanda içinde bulunan (90) Km. de vekâleten idrak edilmiş olur.

Bütün bunlardan sonra (13) olan, hakikatül ahadiyyetül ahmediyye de ise ne ölçü ne hesap vardır. Tek olan, bütün âlemleri kendinde bulan bir mahal, nereden nereye gidecekte, sefer hükmü üzerinde geçerli olacaktır, bütün âlemlerin mukimi olan İnsân-ı Kâmilin seferi ancak kendinden kendinedir, yani bir mertebesinden başka bir mertebesinedir. Bir dairenin içinde bulunan diğer bir odaya geçmek gibidir buna da sefer denmez, kendi mülkünde yer değişikliği denir. Bu da kendisinin tabii hakkıdır. Gurbette ayrılıkta gezenler seferde, sıra da olanlar ise vatani aslilerindedir vatani aslide ise sefer söz konusu değildir.

(14/04/2015/Salı)

"Ikra' biismi Rabbik" (96-1) ilk kıble tenzih ve teşbih Kudüs, "fevellü veçheke" (2-144) tevhid kıblesi islâmiyet böyle başladı.

Ben sadece bir düşünceden ibaretim, bedenim ben olarak, bana verilmiş bir vasıta, ancak her zerresinde bana verilen bir can vardır. Âlemdir, benim âlemimdir, ancak hasta olur düzeltemem. Üzerindeki idarem iki yönlü olur biri aklımla, biri nefsim ve duygularımladır. Nefsîmden de iki türlü gelir, hayrada şerrede meyyaldır. Çünkü bunların karşılığı olan isimlerin hepsi iç bünyemde mevcuttur.

Aklımla ise, eğer aklımlı aklı külle bağlamış ve hükümlerini tatbik ediyor isem, o zaman emri İlâhi düşüncemde ne gerekiyor ise onu yaparım.

Vasılı ilâ Allah. Bâtını billâh/fillâh, Allah de geç.

Netice ulaşılabilecek yerde, ne kaza vardır ne kader, hepsi Hakk'tır Hakk'tandır, Hakk'la'dır, kendinden kendinedir, kendinde'dir, diğer yönlerin hepsi, kendi mertebelerinde geçerlidir, ancak diğer mertebelere göre yanlıştır, herkes bulunduğu yerden sorumludur.

Zât-ı Hakk'ı anla zatındır senin.

Hem sıfatı sıfatındır senin,

Sen seni bilmek necatındır senin,

Sende iste sende bul.

Kelâmı kibar.

Ulûhiyyet hakikatiyle rabb-ı hasını ilâh-i olarak

yaşayanlar ve ayrıca cami ismi, Allah ile yaşayanlara, "benim cennetime gir" (89-30) denmektedir.

Rasulüllah'ın beşerliği, "beşeri beşerlik" değil, "mübeşşirin beşerliğidir." (33-45) Dışarıdan bakınca beşeri beşerlik zannedilir.

(15/04/2015/Çarşamba)

Zevklerin en büyüğü insanı sonsuzluğa götüreni ve hayretini arttırandır.

Nusret tura vecizeler. (84/s-4)

Risalet Penah Efendimizin, Ahmed Semerkandi hazretlerinin ma'nâ da sorduğu suallere şöyle cevap vermiştir.

(Vücut kadimle kadim, hadisle hadistir, kayt ve taay-yün altında bulundukça kulsun. Sıfatı ilâhiyyenin zuhuru ve uluhiyyette olan istidadın kemale erince rasulsun.)

Nusret tura vecizeler. (84/s-53)

Bu âlem aslen hayal, hükmen gerçektir.

(28/04/2015/Salı)

Tat'lı, sadece "tat" demektir, aslında acı da tatlıdır, tuzluda tatlıdır, tatlı da tatlıdır, yani hepsinin bir tadı vardır, ancak yenince anlaşılır. Anlatmakla anlaşılmaz,

(18/05/2015)

Bu gün cum'a, sabah kalktık kahvaltı ettik. Daha sonra cum'a ya gitmek için Hasan geldi, İzmir-Karşıyaka'ya hem Osman kardeşimizi ziyaret etmek -kendisi sol ayağından kaza geçirmiş idi- hem de orada cum'a yı kılmak üzere

yola çıktık. Alaybey semtinde Zübeyde hanım parkında Osman Paşa Camisine gitmek için Hasan, ben ve Faruk yola çıkmıştık.

Alaybey semtine geldiğimizde, yolu bulmak için birine sorduk tarif etti, biz yola devam ettik, araştırarak gidiyor idik baktık arkamızdan biri sesleniyor. Baktık yol sorduğumuz kişi imiş, önümüze düştü, bizi camiye kadar götürdü, orada bir yer bulup park ettik, sonra caminin bahçesinde oturduk, güzel bir yer sonra yere oturduk, namaz başladı bir de cenaze vardı, imam hutbe de, "innellahe yağfiruzzunübe cemial" yı (39-53) okudu hutbede berat kandili mevzuu yaptı. Namaz bitince Osman bey bizi yakında olan evine götürdü, pide almış onları ikram ettiler, yedik çok memnun oldular. Küçük sohbette mevta hakkında yaşanan Fatiha suresi anlatıldı, sonra döndük. Bize de böyle güzel, irfani bir hatıra olmuştu.

Fiilden ilme yolculuk. (29/05/2015/Cum'a)

Canı ancak Allah verir Allah alır, yani can kendine ait olduğundan yerinden çıkan canı geriye ancak Allah alır, çünkü onu geri alacak başka bir mekân yoktur.

Azrâîl canı yerinden çıkarır, sahibi olan Allah ondan alır, çünkü can ona aittir. Nefs ise kabirde berzahta kalır. Bu durumu incele, (ve ilellahu türcaul umur.) (3-109) Bütün işler ancak Allaha döndürülür.

(11/06/2015/Perşembe) .

Nefs, sen sensin, bende benim, rızkını kesince, yani kahhar cabbar mütekebbir isimleri kesilince davası biter.

(12/06/2015/Cuma)

Kaza ve kader hükmünün oluşması için, hükümlerin üzerinde uygulanacağı bir mahallin olması lâzımdır ki, bu

hükümler uygulanabilsin. O halde evvelâ bunun tesbiti lâzımdır. Kul var mıdır, yok mudur? Varsa nasıl vardır, yoksa neden yoktur?

(12/06/2015/Cuma)

"Akıl bilici ve nefis tadıcıdır."

(20/08/2015)

Akıl bilgi, nefis duygu, ruh hayat, gönül toplayıcıdır. Eğer gönül faaliyete geçmez ise diğerleri bir birlerinden kopuk kesret olur ve onları nefis hükmü altına alır.

Eğer gönül faaliyete geçirilebilirse tevhid olur, işte o zaman kişi gerçek olarak hakikatiyle yaşamaya başlar.

Nefsin için mi bakar değerlendirirsin, yoksa Hakk için mi?

Güzel bahçede gizli bahçe. Volkan ve Eda'nın düğününe Emrah ve Ayşim ile beraber gitmiş idik masa numaramız (53) idi. İzmir.

(06/09/2015/Pazar)

İnciraltı "Patlıcan" (tatlı can) da mantı yemeği yemiştik. Masa numarası (85) idi. İzmir.

(08/09/2015)

Ben Terzi Babanın suretiyim, Terzi Baba değilim, onun özündeyim, hem içindeyim hem dışındayım, hem O'yum hem de O değilim, hem Hakkın zuhuru, hemde halk olarak zuhurdayım.

(16/01/2016)

Kelime-i Tevhid, Kelâm, kelime-i tevhid, suret tevhidi, tenzih tevhidi, teşbih tevhidi, Tevhidin tevhidi)

(16/01/2016)

Oynayan, gelin damat makinesi, seyredenlerde seyr makinesi.

(23/01/2016) Cumartesi saat (20)

Telvin, ışıklarla renkleniyor idi.

(/02/2016)

Tasavvuf kendini Hak'ta bulmak, Hakkı da kendinde bulmaktır.

(/02/2016)

İslâmiyet, "beytullah/Beytü'l atik" Muhammed (s.a.v.) devrinde "Kâ'be" ile Âdemden (a.s.) beri gelen İlâhi sistemin adıdır. Diğerleri gibi bozuk, parça parça değil asli bir bütündür.

(02/03/2016)

Salât-ı dâimun, her zaman, Hak'la beraber olmaktır.

(15/03/2016) sabah namazı Kâ'be.

Dünyanın en büyük kara suyu, beden yatağı gönül bucağı toprağından akan "Âmiiin" kara suyudur, dünya durdukça hiç kesilmeyecektir, îmân etmiş insanlığı her zaman beslemiş, ümitvar etmiştir.

(17/03/2016)

Kâmil insan. İnsân-ı Kâmilin, bulunduğu mertebesi itibari ile temsilcisidir.

Ayet= Zât-ı mutlakın, zât-ı mukayyed ve teşbih mertebesi itibariyle, o ma'nâ da kur'an-ı tafsili olan, bu âlemde görünmesinin ismidir.

Ayetel Kübra İnsandır.

Ayet= alâmet işaret, Ayet kur'an'dır. Kur'an ise zattır. ve zat ise, bütün bu âleme "vâsi" onu kaplamıştır.

Pazartesi mevlânâ tepesi Fransalı Âdemlerle kahvaltı, bu arada ney sesleri yükseliyor. Ayrıca cır cır böceklerinin de korusu vardı.

(01/08/2016)

Zekât kırkta bir geriye kalan (40-1=39) (9+3=12) dir
(02/09/2016)

Fe sallı li rabbike venhar. (108-2)
"Rabb'in için namaz kıl ve kurb'an kes."

Kul inne salâtî ve nusukî ve mahyaye ve memâtî Lillâhi rabbil âlemin. (6-162)
Ey Muhammed! De ki: "Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir."

(02/09/2016)

Yukarıda bahsi geçen, iki ayet-i kerîmeyi, ele alıp incelersek, önümüze çok büyük bir irfaniyyet yolu açılacaktır. Çünkü bu ayet-i kerîmelerin birbirleriyle mertebe bağlantıları vardır.

(108-2) "*Rabb'in için namaz kıl ve kurb'an kes.*"

Hükmü, Allahtan kuluna, "Rabbın için namaz kıl ve kurb'an kes." Yani bu çalışmaları **senin için değil**, varlığında bulunan, "**Rububiyyet/Esma**" hakikatlerinin ortaya çıkması için tatbik eyle **emri** ile ifade edilmektedir.

O halde bu husus, amir bir hüküm olduğundan bundan gaflete düşmek mümkün değildir. Yukarıda da belirtildiği gibi, bünyemize konmuş olan, (2-31) Esma-i İlâhiyeyi, nefsi ma'nâda ve onun hükmünde kullandığımızda ve onları nefisileştirdiğimizde, çok büyük bir mes'uliyet ve yükümlülük altına girmiş ve onlara haksızlık etmiş oluruz. Bunun vebalini kaldırmak/taşımak, mümkün değildir.

İşte bu mes'uliyetten, Allah'ın yardımı ile kurtulmanın yolu, (108-2) "*Rabb'in için namaz kıl ve kurb'an kes.*" İfadesi ile bizlere gösterilmektedir. Beşerileştirmiş olduğumuz rububiyyet hükümlerini kendi asıl-asaletlerine döndürmek için, onlar için, irfaniyyet ile namaz kıl, yani tevazuda bulunarak secde et. Ve nefsini kurb'an et, ki onlar böylece nefsinin elinden kurtulmuş hürriyetlerine bu sayede kavuşmuş olsunlar. Yani bu devrelerde namazların ve nefis kurbanın, onlar için olsun. Çünkü sen de ancak bu sayede nefsinde Tahir-temizlenmiş ve merzi olmuş olursun. Ve kendinde Esma-i ilâhiyenin varlığını anladığın dan, sende onlar ile birlikte varolmuş olduğunu anlar, sende, sana ait hiçbir şeyin olmadığını da anlarsın. Bu hal ise gerçek bir "**fenâfillâh**"tır.

Diğer ayet-i kerîmeye gelince oradaki ifade ise.

(6/162) *Ey Muhammed! De ki: "Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir."*

Görüldüğü gibi buradaki faaliyetin de Allah için olduğu bildirilmektedir. Ve risalet mertebesinde Uluhiyet mertebesine, Uluhiyet mertebesinin "De ki: amir hükmü ile bildirilmektedir. Yani burada da yapılan "salâtî ve nusukî" Salât kurb'an ve diğer bütün ibadetlerimde ayrıca "yaşamam da, ölümüm" de gene benim için değil İlâhi hakikatlerin meydana çıkması yönünden "âlemlerin Rabbi Allah içindir." Yani benim için değildir, çünkü bu mertebe de ben diye bir şey de kalmamıştır. Konuşan risalet mertebesi, Uluhiyet mertebesine kendi fakrını ilân edip, kendinin hakta baki "**bakabillâh**" halinin zuhuru olarak hayatına devam etmiş olmaktadır.

Diye anlaşılması gerekmektedir. İşte her iki halde de "**fenâfillâh**" ve "**bakabillâh**" hallerinde kulun kendisinde beşeri nefsi ma'nasında bir varlığı kalmadığı, ancak Hakkani varlığı ile var olmuş olduğundan, bütün bunların kendisi için değil Rabbi, daha sonraki mertebede "**âlemlerin Rabbi Allah için**" Yani bütün bu hakikatlerin, Hakk'ın hakikatinin ortaya çıkması için, yapıyorum demektir.

(69-2-Namaz sureleri, Kevser suresi)

Kulluk sınırları içindeki Ulûhiyet, (Enelhak) tır.

İnsan oğlunun geldiği yer cennet olduğuna göre, bir bakıma orası surî olarak, sıla-i rahimidir. Zât-i sıla-i rahimi ise Allah zat esmasıdır. Buraları bize açıktır.

(04/09/2016)

Ben İbrahimin duası, İsânın müjdesi, Aminenin ru'ya-sıyım. "Hadis"

(09/09/2016)

Ağaç yaş iken eğilir ama. Yaş kamıştan ney olmaz.

Attığın zaman sen atmadın, Ancak Allah attı.

Bunun tersi, Attığın zaman acaba senden iblis'mi attı?

(13/10/2016)

Zuhuratlar İrfani idrakler ve rahmani sezisler ile yorumlanır. Beşeri şartlanmalar, ön yargılar ve hayali anlayışlar ile, yorumlanamaz.

Tesbih-tenzih, tenzih kudsıyyettir.

Zikir-teşbih, teşbih Ulûhiyyet anlatımıdır. Zikrin içinde teşbih, tenzih, kudsıyyet vardır, bunlar ise ancak zikir ile açığa çıkmaktadır. Tesbih batın, Zikir ise zahir ve batındır.

Fizik inşaaşı 20 sene süren bir kimsenin, batın inşaaşı kaç sene sürer.

(29/05/2017)

Hani İmrân'ın karısı: «Rabbim, karnımdakini azadlı bir kul olarak sana adadım. Benden olan bu (adağ) ı kabul et. Şübhesiz (niyazımı) hakkıyla işiden, (niyyetimi) kemâliyle bilen Sensin Sen» demişdi. 3-35

İmran'ın eşinin. Batınındaki çocuk Meryem, Annesinin veled-i kalbi, Meryem'in veled-i kâlbî, ise Îsâ'sı idi.

Her varlık kendi hakikatiyle, kendi rabb-ı hasının ismini tesbih eder.

(02/10/2017)

Yedi gökle yer ve bunların içinde bulunan (melekler, cinler, insan) lar onu tesbîh (ve tenzîh) eder (ler). Hiç bir şey haaric değil, hepsi Ona hamd ile tesbîh eder. Fakat siz, onların tesbihini iyi anlamazsınız. O, hakıykatın halimidir, gerçekten yarlıgayıdır. (17-44)

Rab Hak'tır, hakikat bakışıyla bakılınca kul da Hak'tır. Mükellefin kim olduğuna şuurum ve vakıf oluşum olsa idi ne olurdu.

Eğer kuldur desem, o ölüdür ve yoktur. Ve eğer Hak'tır desem, teklif olunan nerde.?

F. Mekkiyye.

Ey bu kevnü mekânın hülâsası olan İnsân! Tevhid-i Hakk-ı söz ile bulmak mümteniattandır. Git nefyi vücûd et ki, Fususu'l-Hikem'den ve Lemaattan bulamadığın bir sırrı kendinde bulasın.

Rubai-yi Mevlânâ Câmi.

Tefekkür sahasında büyük ufuklar açan bu iki muhtşem nutku da ilâve etmeyi uygun buldum.

Âlem bir kumarhane-i aşk oldu seraba
Binlerce kumarbaz atıyor sanki dubara
Ey nefis-i nefis gel atalım biz dahi tek tek
İbret alalım çünkü bize gelmede hep yek
(Nusret TURA)

Nusret Babamın bu irfani dörtlüğü ile, kitabımızı sonlandırmaya çalışalım. Gerçek Tevhid ehli, hayatın her yönünde tekliği müşahede etmektedir. Zâten bu âlem, Hakk olan büyük bir tekten ibarettir.

Muvaffakiyyet ve başarı Hak'tandır.
Allah doğruyu söyler ve hakikate ulaştırır.

(07-11-2011) de başladığımız bu kitabımız da nihayet
(21-03-2018) de üç ayların başında Nevruz gününde bit-
miştir, ertesi günde Regaip günü idi Rabb'ımıza şükrederiz.

Terzi Baba Baskısı olan kitaplar.

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb / Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedî'de Bazı
hakikatler: (İngilizce, İspanyolca)
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve
Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîsi):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nun seyr defteri ve
şerhi
15. 6 Peygamber - (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
19. Sûre-i Fetih ve fethin hakikati.

21. 6 Peygamber-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve dervişlik:
24. 6 Peygamber-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah:(a.s.)
35. Fâtîha Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
41. İnci tezgâhı:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
59. 6 Peygamber-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Peygamber-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Peygamber-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
63. İnci mercan tezgâhı:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sureleri
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
91-Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
118- 52-Tûr suresi ve M.Nusret Tura

(H) Yayınları tarafından basılan kitaplarımız:

6. İslâm'da Mübarek Geceler, Bayramlar ve Hakikatleri:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nın seyr defteri.
15. 6 Peygamber-(1) Hz.Âdem-safiyeti. Safiyyullah.(a.s.)
88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.

TERZİ BABA KİTAPLARI SIRA LİSTESİ

KAYNAKÇA

1. KÛR'ÂN VE HADÎS :
2. VEHB : Hakk'ın hibe yoluyla verdiği ilim.
3. KESB : Çalışılarak kazanılan ilim.
4. NAKİL : Muhtelif eserlerden, Mesnevi'î şerif, İnsân-ı Kâmil, Fusûsu'l Hikem ve sohbetlerimizden müşahade ile toplanan ilim.

(GÖNÜLDEN ESİNTİLER)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı Hakikatler: (İngilizce, İspanyolca)
6. İslâm'da Mübarek Geceler, Bayramlar ve Hakikatleri: (Fransızca)
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîsi):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):

9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan mektebi, "Hakk yolu"nın seyr defteri ve şerhi
15. 6 Peygamber- (1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
16. Divân (3)
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar.
18. Peygamberimizi rû'ya'da görmek.
19. Sûre-i Feth ve Fethin Hakikati.
20. Terzi Baba Umre (2009)
21. 6 Peygamber-(2) Hz. Nûh Neciyyullah:(a.s.)
22. Sûre-i Yûsuf ve Dervişlik:
23. Değmez Dosyası:
24. 6 Peygamber-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
25. -1-Köle ve incir dosyası:
26. Bir zuhûrât'ın düşündürdükleri:
27. -2-Genç ve Elmas Dosyası:
28. Kûr'ân'da Tesbîh ve Zikir:
29. Karınca, Neml Sûresi:
30. Meryem Sûresi:
31. Kehf Sûresi:
32. 3-Terzi Baba İstişare Dosyası:
33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
34. -3-Bakara dosyası:
35. Fâtiha Sûresi:
36. Bakara Sûresi:

37. Necm Sûresi:
38. İsrâ Sûresi:
39. Terzi Baba: (2)
40. Âl-i İmrân Sûresi:
41. İnci Tezgâhı:
42. 4-Nisâ Sûresi:
43. 5-Mâide Sûresi:
44. 7-A'raf Sûresi:
45. 14-İbrâhîm Sûresi:
46. İngilizce, Salât-Namaz:
47. İspanyolca, Salât-Namaz:
48. Fransızca İrfan mektebi:
49. 36-Yâ'sîn, Sûresi:
50. 76-İnsân, Sûresi:
51. 81-Tekvir, Sûresi:
52. 89-Fecr, Sûresi:
53. Hazmi Tura:
54. 95-Beled-Tîn, Sûresi:
55. 28- Kasas, Sûresi:
56. İrfan-Mektebi Şerhi (Fransızca) T.Baba:
57. 20-TÂ HÂ Sûresi:
58. Miratü'l-İrfan ve Şerhi:
59. 6 Peygamber-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
60. 6 Peygamber-(5) Hz. İsâ Rûhullah: (a.s.)
61. 6 Peygamber-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)
62. -4-Bir Ressam Hikâyesi:
63. İnci, Mercan tezgâhı
64. Ölüm hakkında:

65. Reşahatt'an bölümler:
66. Risâle-i Gavsiyye:
67. 067-Mülk Sûresi:
68. 1-Namaz Sûreleri:
69. 2-Namaz Sûrereleri:
70. Yahova Şahitleri:
71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
72. İman bahsi:
73. Celâl-Cemâl-Celâl:
74. 2012 Umre dosyası:
75. Gülşen-i Râz Şerhi:
76. -5-Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
77. Aşk ve muhabbet yolu:
78. A'yân-ı sâbite. Kazâ ve Kader:
- 79- Terzi Baba-(4) İstişare Dosyası.
- 80- Terzi Baba-(5) İstişare Dosyası.
- 81- Hayal Vâdîsi'nin Çıkmaz Sokakları:
- 82- Mektuplarda Yolculuk-M.Nusret Tura.
- 83- 2013 Umre dosyası.
- 84- Nusret Tura-Vecizeler ve Ata sözleri.
- 85- Nusret Tura-Tasavvufta Aşk ve Gönül.
- 86- Terzi Baba-(6) İstişare dosyası.
- 87- Terzi Baba-İlâhiler - derleme.
- 88- Nusret Tura-Divanı. Erler demine.
- 89- 6-Her Şey Merkezinde- Hikâyesi.
- 90- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-1) Şerhi.
- 91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
- 92- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (2) Şerhi

- 93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîsi):
94- Mescid-i Dırrar-Kubbet-ul Kara.
95- Terzi Baba-(8) (19/53)
96- 41-Fussilet Sûresi.
97- 2015 Umre Dosyası.
98- Solan Bahçenin Kuruyan Gülleri.
99- Terzi Baba-(9) İstişare dosyası.
100-14-İrfan Mektebi ve Şerhi- (İspanyolca)
101- Bosna Hersek dosyası.
102-THE SCHOOL OF WISDOM (İrfan Mektebi)
103-Terzi Baba (Yüksek Lisans Tezi)
104-Hacc Umre ve Hakikatleri.
105-Cemo ve Farko.
106-(2016) Umre Dosyası.
107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)
108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar.
109-Terzi Baba tasavvufi izahlar.
110-19-53-Şeker Risalesi.
111-Lübb-ül Lübb- (Özün özü ve şerhi)
112-Bir kardeşin soruları ve cevapları
113- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-2) şerhi.
114- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-3) şerhi.
115- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-4) şerhi.
116- 2017-Kudüs Seyahati Dosyası.
117- İnsân-ı Kâmil A.K.C. Cild (1-kitap-5) Şerhi.
118- 52-Tûr Suresi ve M.Nusret Tura
119-Fu-Hi-01-Adem Fassı.
120-Fu-Hi-02-Şit Fassı

121-Fu-Hi-03-Nuh Fassı
122-Fu-Hi-04-İdris-05-İbrahim Fassı
123-Gülşen-i Raz-2-Terzi Baba Şerhinin Tamamı.
124-İbretlik Bir Dosya Daha.

ALTI PEYGAMBER SERİSİ:

1-15. 6 Peygamber-(1) Hz. Âdem Safiyyullah (a.s.)
2-21. 6 Peygamber-(2) Hz. Nûh Neciyyullah: (a.s.)
3-24. 6 Peygamber-(3) Hz. İbrâhîm Halîlûllah: (a.s.)
4-59. 6 Peygamber-(4) Hz. Mûsâ Kelîlmullah: (a.s.)
5-60. 6 Peygamber-(5) Hz. Îsâ Rûhullah: (a.s.)
6-61. 6 Peygamber-(6) Hz. Muhammed: (s.a.v.)

TERZİ BABA KİTAPLARI SERİSİ:

1-12- Terzi Baba-(1)
2-39- Terzi Baba-(2)
3-32- Terzi Baba-(3) İstişare Dosyası.
4-79- Terzi Baba-(4) İstişare Dosyası.
5-80- Terzi Baba-(5) İstişare Dosyası.
6-86- Terzi Baba-(6) İstişare Dosyası.
7-91- Terzi Baba (7) Biismi has "Selâm" (13)
8-95- Terzi Baba-(8) (19/53)
9-99- Terzi Baba-(9) İstişare Dosyası.
10-103-Terzi Baba (Yüksek Lisans Tezi)
11-108-Tezi Baba ile ilgili zuhuratlar
12-109-Terzi Baba Tasavvufi izahlar
13-110-19-53-Şeker Risalesi.

BİR HİKÂYE BİRÇOK YORUM SERİSİ.

- 1-25 -Köle ve incir dosyası:
- 2-27 -Genç ve elmas dosyası:
- 3-34 -Bakara dosyası:
- 4-61 -Bir ressam hikâyesi:
- 5-76 -Doğdular, yaşadılar hikâyesi:
- 6-89 -Her şey merkezinde hikâyesi.

DÎVANLAR SERİSİ:

- 1- 1-Necdet Divanı:
- 2- 2-Hacc Divanı:
- 3-16-Divân (3)
- 4-87-Terzi Baba-Îlâhiler - Derleme.
- 5-88-Nusret Tura-Divanı

İBRET LİK DOSYALAR SERİSİ:

- 1-17-Kevkeb-kayan yıldızlar.
- 2-23-İbretlik değmez dosyası.
- 3-73-Celâl Cemâl Celâl "hayalî Kamer'in hayal vâdîsi"
- 4-81-Hayal vadisinin çıkmaz sokakları.
- 5-93-Mescid-i dırar/Kubbet-ul kara. 203
- 6-98-Solan bahçenin/kuruyan gülleri.
- 7-105-Cemo ve Farko.
- 8-112-Bir kardeşin soruları ve cevapları.
- 9-124-İbretlik bir değmez dosyası daha. Satih ince.

UMRE DOSYALARI SERİSİ

- 1-2. Hacc Divanı:
- 2-20. Terzi Baba Umre (2009)
- 3-33. Terzi Baba Umre dosyası: (2010)
- 4-74. 2012 Umre dosyası:
- 5-83- 2013 Umre dosyası.
- 6-97- 2015 Umre dosyası.
- 7-106-(2016) Umre dosyası.
- 8-104-Hacc Umre ve hakikatleri.

DİĞER DİLLERE ÇEVİRİLEN TERZİ BABA KİTAPLARI SERİSİ

- 1-5. Salât- Namaz ve Ezan-ı Muhammedi'de Bazı
hakikatler: (İngilizce, İspanyolca)
- 2- 6. İslâm'da Mübarek Geceler, Bayramlar ve
Hakikatleri: (Fransızca)
- 3-46. İngilizce, Salât-Namaz:
- 4-47. İspanyolca, Salât-Namaz:
- 5-48. Fransızca İrfan mektebi:
- 6-71. Mü-Geceler-Fran-les-nuits:
- 7-93- 7. İngilizce. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
- 8-100-14-İrfan mektebi ve şerhi-İspanyolca.
- 9-107-Vahy ve Cebrâîl- (Fransızca)

MEKTUPLAR VE ZUHURATLAR SERİSİ:
TERZİ BABA İNTERNET DOSYALARI:

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

1-2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar .

21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-

Terzi-Baba-Mektuplar ve zuhuratlar.

81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-

91-92-93-

Kitaplar devam ediyor. Şu an yekün= (124+93=217)

